ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ

ΤΕΥΧΟΣ 11
ΑΠΡΙΛΙΟΣ- ΜΑΪΟΣ 2003
5 ΕΥΡΩ ΜΕ CD

ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΟΛΩΝ

ΠΟΛΕΜΟ!
στον πόλεμο των Σιωνιστών

ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΟΛΩΝ

περιοδικό
ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ

Εκδότης - Διευθυντής
Δημήτρης Ζαφειρόπουλος

Αρχισυντάκτης
Μιχάλης Γεωργιλάς

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση
DtP 88

σε αυτό το τεύχος συνεργάστηκαν
Μαίρη Βαρσαμίδου
Θόδωρος Γεωργίου
Νίκος Έξαρχος
Ηλίας Ζιάκας
Νίκος Κωνσταντίνου
Κώστας Λυκίδης
Γιώργος Μάστορας
Χρήστος Παππάς
Ειρήνη Χ. Παππά
Οδυσσέας Χρήστου
Χρήστος Χρήστου

τηλέφωνο επικοινωνίας...
6945171685
Διεύθυνση...
Δροσοπούλου 52 ΚΥΨΕΛΗ
Παρασκευή 20.00 - 21.30
...και για επικοινωνία
Τ.Θ. 8529 ΟΜΟΝΟΙΑ
10010 ΑΘΗΝΑ
ηλεκτρονική διεύθυνση
antepithesh@mail.gr

εκδόσεις ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ

editorial

Σας άρεσε το CD που υπάρχει σε αυτό το τεύχος της ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗΣ;
Ελπίζουμε πως ναι, γιατί αυτά τα συγκροτήματα αξίζουν την πλήρη υποστήριξη μας, στην προσπάθεια που κάνουν για να δημιουργήσουν μία εθνικιστική μουσική σκηνή στην Ελλάδα.

Όσο για την υπόσχεση του ότι αυτό το τεύχος θα είναι πιο όμορφο, ελπίζουμε να αρκεστήκατε στις διάφορες εκδοτικές αλλαγές και να μην μπήκανε τίποτα άλλες σκέψεις στο πονηρό μυαλό σας. Προς το παρόν τουλάχιστον...

Όλα αυτά, εν μέσω πολεμικών συγκρούσεων που δεν διαρκούν ολίγες ημέρες όπως ήλπιζαν οι αμερικάνοι, ούτε χωρίς απώλειες αμάχων όπως υπόσχονταν επίσης.

Η Ιρακινή αντίσταση είναι συγκλονιστική, μόνο και μόνο από το γεγονός ότι απλά υπάρχει, κατάμουτρα φτυσιά στα πρόσωπα όλου του κόσμου που παρακολουθεί από τις τηλεοράσεις τα δρώμενα ή "διαδηλώνει" παίζοντας τον Καραγκιόζη. Το μόνο θετικό της όλης αυτής κατάστασης είναι το κύμα του αντιαμερικανισμού που εκδηλώνεται σε παγκόσμιο επίπεδο.

Ασχημάτιστο ακόμα, χωρίς ιδεολογική ή πολιτική κατεύθυνση, αλλά αναμφίβολα υπαρκτό. Περιμένει το ξέσπασμα του, δείχνοντας ότι δεν θα είναι παροδικό. Ίδωμεν...

Το πιο συγκλονιστικό σημείο της Ιρακινής αντίστασης, αυτό που ξεχωρίζει τη στάση του λαού αυτού, είναι η επιστροφή στη χώρα τους των ιρακινών μεταναστών που ζουν στις γειτονικές χώρες. Αντί να τρέχουν στα Super Market, αντί να τρέχουν στα αεροπλάνα και τα βαπόρια να εγκαταλείψουν την πατρίδα τους, αντί να είναι αντιρρησίες συνείδησης, τρέχουν να υπερασπιστούν την γη τους.

Μόνο τιμή αξίζει σε αυτούς τους λαούς.

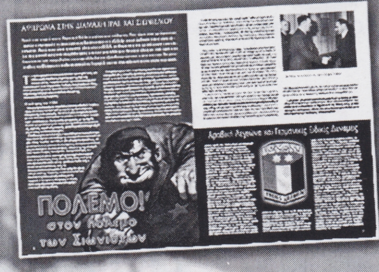

Δημήτρης
Ζαφειρόπουλος

Περιεχόμενα

σελ 8 LENI RIEFESTAHL
ο μύθος ενός άγριου αιώνα

σελ 16 ΠΟΛΕΜΟ! Στον Πόλεμο των Σιωνιστών

σελ 36 ΑΠΟΕΛ Μία Ομάδα, μια Σημαία, μία πατρίδα

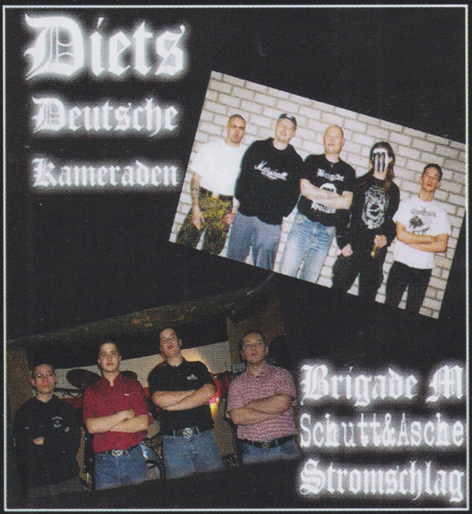
σελ 20 "OLYMPIC GAMES"- Νεο-Ελλαδιστάν 2004

EXTREME news & views

επιμέλεια Κώστας Λυκίδης Γιώργος Μάστορας

ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗ ενημέρωση

Οι Ολλανδοί BRIGADE M πρωτοτυπούν προσφέροντας το καινούργιο τους CD EP εντελώς δωρεάν μέσω του διαδικτύου (Internet). Το EP αυτό περιλαμβάνει δύο κομμάτια ("Pechtold Houzee!" & "Volkert is een Mietje") και μπορείτε να το "κατεβάσετε" από την διεύθυνση: www.geocities.com/brigademtv (περιλαμβάνεται και εξώφυλλο με τους στίχους). Στο μεταξύ κυκλοφόρησε από την Γερμανική Viking Versand και το split CD των BRIGADE M με τους Γερμανούς STROMSCHLAG και SCHUTT & ASCHE, ενώ έτοιμο είναι πια και το πρώτο ολοκληρωμένο CD της διαβόητης Ολλανδικής μπάντας.

Δραστήριοι και οι επίσης Ολλανδοί STANDRECHT. Προτού περάσει χρόνος από την κυκλοφορία του δεύτερου CD τους, έβγαλαν ένα νέο mini CD, το "Resist to Exist" με 7 κομμάτια. Τρία είναι στα Αγγλικά, 3 είναι από το πρώτο τους CD (επανηχογραφημένα) και ένα επιπλέον κομμάτι αφιερωμένο στους φυλακισμένους Εθνικιστές. Πληροφορίες αναφέρουν πως ο ήχος τους είναι τώρα κοντά στο Metal / Hatecore. Εγκρίνεται...

Η Resistance συνεχίζει ακάθεκτη και σε πολλά μέτωπα. Κυκλοφόρησε αρχές Μαρτίου το 20ο τεύχος του περιοδικού της και συγχρό-

ΟΥΓΓΑΡΙΑ Στις 14 Μαρτίου 2003 200 περίπου Ούγγροι Εθνικιστές, μέλη του Blood and Honour πραγματοποίησαν συγκέντρωση για να τιμήσουν την εθνική επέτειο της χώρας τους. Οι παρευρισκόμενοι κρατούσαν τις παραδοσιακές σημαίες της χώρας τους και φώναζαν συνθήματα κατά της παρουσίας αμερικανικών στρατευμάτων στην χώρα τους και του πολέμου στο Ιράκ.

ΙΤΑΛΙΑ Ο γραμματέας της Forza Nuova κήρυξε εκστρατεία ενάντια στην απρόκλητη Σιωνιστική Επίθεση της Αμερικής στο Ιράκ. Σύμφωνα με δηλώσεις του η Forza Nuova είχε αποκαλύψει τους λόγους για τους οποίους οι Αμερικάνοι θέλησαν να επιτεθούν στο Ιράκ. Σύμφωνα λοιπόν με τις αποκαλύψεις αυτές, οι λόγοι είναι η "συγκάλυψη" του Ισραήλ για την τελική λύση του παλαιστινιακού, οι δεξαμενές πετρελαίου του Ιράκ και τα τεράστια οικονομικά συμφέροντα τόσο της Αμερικής όσο και της Αγγλίας. Με διάγγελμα του ο γραμματέας της FN δήλωσε στις 20 Μαρτίου 2003 στην Ρώμη της Ιταλίας πως όσοι είναι ενάντια σε αυτόν τον πόλεμο πρέπει να μποϊκοτάρουν τα προϊόντα της Αμερικής. Σε αυτή την διακήρυξή του κάλεσε όχι μόνο τους Ιταλούς αλλά και όλους τους Ευρωπαίους. Με το μποϊκοτάρισμα αυτό σε όλη την Ευρωπαϊκή ήπειρο θα πετύχουμε την οικονομική κρίση στην Αμερική δήλωσε χαρακτηριστικά κλείνοντας το λόγο του. Ωστόσο δεν έλειψαν οι αφισοκολλήσεις από την FN που το περιεχόμενο τους ήταν σαφέστατα άκρως αντί-αμερικανικό.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ Στις 17 Μαρτίου το Υψηλό Γερμανικό Δικαστήριο αποφάσισε, μετά από δύο ολόκληρα χρόνια διαδικασίας, να αποσύρει την υπόθεση εναντίον του NPD. Ο δικαστής υποστήριξε πως οι κατηγορίες ενάντια στο Γερμανικό κόμμα, ήταν ανεπαρκής, καθώς οι συγκρούσεις και οι βίαιες πράξεις για τις οποίες κατηγορήθηκε προέκυψαν επειδή στο εσωτερικό της οργάνωσης υπήρχαν άνθρωποι της Ασφάλειας (α.μ. προβοκάτορες). Εν συντομία, το Γερμανικό Δικαστήριο έκλεισε την υπόθεση η οποία κατηγορούσε το NPD για "νέο-ναζιστικές" πράξεις, για αντί-δημοκρατισμό και ρατσισμό. Επιπλέον, σύμφωνα με τα γερμανικά κριτήρια της αξιολόγησης τα οποία είναι ιδιαίτερα σκληρά, η αθώωση έχει το αντίκτυπο μιας νίκης πολιτικής, πέρα από εκείνης που αφορά το νομικό μέρος. Το NPD, μαζί με την Forza Nuova, θα συμβάλουν στο ευρωπαϊκό μέτωπο το οποίο αυτές τις μέρες, για το λόγο της επικείμενης απρόκλητης επίθεση ενάντια στο Ιράκ, θα ξεκινήσει την εκστρατεία του μποϊκοταρίσματος ενάντια στα αμερικάνικα προϊόντα.

Η...

και ο κόσμος

με λόγια & εικόνες

ΣΕ ΕΜΑΣ...

...θα αρέσει πάντα η παρέλαση

Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΟΨΗ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΟΙ ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΔΕΣ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗΣ...

...ΚΑΙ ΟΙ ΗΡΩΕΣ ΤΟΥ ΙΡΑΚ

νως σχεδόν και δύο νέα CDs. Το επικού στυλ "Return of the Past" των Τσέχων WOLFHEART (μέλη της κορυφαίας White Power Metal μπάντας των BULDOK) και το "Filled with Rage" των πολύ σκληρών και επιθετικών Αμερικανών FUELED BY HATE.

☒ Την αποχαιρετιστήρια συναυλία τους έδωσαν στις 29 Μαρτίου στο Βέλγιο οι μεγάλοι του Αγγλικού Oi!, ENGLISH ROSE. Μαζί τους

έπαιξαν οι ULTIMA RATIO (Γερμανία), CONFIDENT OF VICTORY (Γερμανία), LES VILAINS (Γαλλία), BRIGADE M (Ολλανδία), JUNGSTURM (Γερμανία) και VERSZERZODES (Ουγγαρία). Η εκδήλωση οργανώθηκε από το Φλαμανδικό Blood And Honour.

☒ Κοινή προσπάθεια από τους Γάλλους FRACTION και τους Γερμανούς HAUPTKAMPFLINIE με το split CD "Plus de guerre fraticide / Nie wieder Bruderkriege" (Puhses Liste).

☒ Κάποιες νέες κυκλοφορίες από Γερμανικές μπάντες, ODESSA: "Eiserner Wille und Stolzes Herz", BLOODREVENGE: "The Hammer will Smash the cross", SCHWARZER ORDEN: "Mein Glaube Heisst Treue", EXXTREM: "Unsere Gotter leben Weiter" (μέλη από NOIE WERTE & FORTRESS), VERRATER: "Neubeginn", DEUTSCHE PATRIOTEN: "Totgesagte leben langer", RACE WAR: "The White Race will Prevail" (βραβείο εξωφύλλου αυτού του τεύχους), FADENKREUZ: "Rachefeldzug", VEIT: "Eine Krone fur die Freiheit", HAUPTKAMPFLINIE: "Aufstand der Anstandigen", BETRAYED BLOOD: "In the Conspiracy", OIDOXIE: "Ein lied fur Leipzig".

Πηγαίνουμε Σουηδία, όπου διαπιστώνουμε πως η Ragnarock rec. εξακολουθεί να υπάρχει και μάλιστα πρόσφατα έβγαλε το "Vilent Behavior" CD των LYKANTROP, που μπορεί σαν όνομα να ακούγεται νέο, αλλά αποτελείται από μέλη των σκληρών βετεράνων της σκηνής, HEYSEL.

Παραμένουμε Σουηδία και στους επίσης βετεράνους STORM που έχουν ένα νέο mini CD με τίτλο "Rock for Vita". Οι καινούργιοι VIT LEGION κυκλοφόρησαν και αυτοί το παρθενικό τους ομώνυμο CD, όπως και οι PITBULL FARM (η Psychobilly μπάντα του Jocke Karlsson των PLUTON SVEA).

Οι Φινλανδοί SNIPER έχουν -μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα από την κυκλοφορία της προηγούμενης δουλειάς τους- νέο CD με τίτλο "Moment of Truth".

Δύο νέες μπάντες από την Σλοβακία κάνουν την πρώτη δισκογραφική τους παρουσία, οι BEFORE THE WAR ("Flames of Wrath") και οι RETRIBUTION ("Night of the Wolves").

Τα καλά νέα από την Αγγλία ακούν στο όνομα PUREBLOOD, μια νέα Εθνικιστική μπάντα που αποτελείται όμως από μέλη συγκροτημάτων όπως AVALON, NO REMORSE (όχι, δεν είναι ο Paul Burnley), ANOTHER MAN'S POISON και SPEARHEAD. Το πρώτο CD τους ονομάζεται "That's the Spirit" και βγήκε από την Αμερικάνικη Imperium rec.

Ακόμα καλύτερα είναι τα νέα από την Ελλάδα, αφού η πρώτη Blood And Honour μπάντα της χώρας μας είναι γεγονός.

Ονομάζονται NO SURRENDER και ήδη έχουν έτοιμο ένα πολύ καλό demo ("Never") με 7 σαρωτικά κομμάτια (περιλαμβάνει και διασκευή των OVALTINEES). Μπορείτε να το αποκτήσετε με 5 μόλις Ευρώ, από: Τ.Θ. 52115, 144 10 ΑΘΗΝΑ.

Μετά από αρκετή καθυστέρηση έφθασε στα χέρια μας και το πολύ καλό 7ιντσο EP των Αθηναίων εξτρεμιστών haters DER STURMER, που έχει τον τίτλο "Iron Will and Discipline". Περιέχει τέσσερα κομμάτια (με διασκευή GRAVELAND) και βγήκε σε μόλις 500 αριθμημένες κόπιες. Για να μάθετε πως μπορείτε να το αποκτήσε-

ΓΥΑΛΙΝΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

της **Μαίρης Βαρσαμίδου**

Popstars με Popcorn διαλείμματα

Το ψώνιο και ο βήχας δεν κρύβονται! Βέβαια θα μου πείτε, όποιος έχει καθρέπτη σπίτι του και ρίξει μια προσεκτική ματιά στο εαυτό του (εξωτερικά και εσωτερικά) αναγνωρίζει αμέσως, τα πράγματα τα οποία είναι έτοιμος να κάνει, όπως επίσης έχει τη σωστή κρίση να αποφεύγει διακριτικά, οτιδήποτε του ξεφτυλίζει σαν προσωπικότητα.

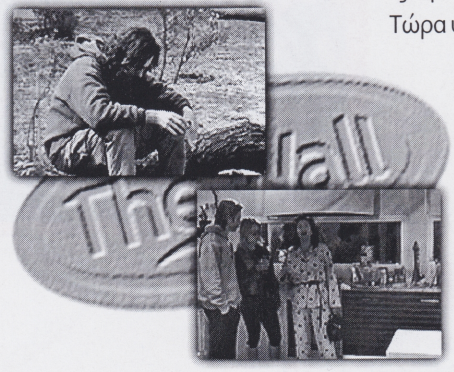
Ξεχνάτε, όμως το εκ γενετής ψώνιο, που μας "κολάει" το περιβάλλον που ζούμε (οικογενειακό και κοινωνικό) και εγωκεντρικά πλέον, αρχίζουν κάτι δίποδα βόδια, να έχουν την αξίωση να γίνουν μοντέλα, ή αστέρια της ποπ μουσικής.

Εχετέ δει εσείς, ποτέ, αστέρια εκατό κιλά αηδία; Μάλλον "αστεράρες", φιλοδοξούν να γίνουν. Ο καινούργιος τρόπος ζωής, λοιπόν, κάνει τους "χοντρούς" να κλαίνε και τις καλλίγραμμες μικρούλες να εκδίδονται σ' ένα πιο "σικ" και καλαίσθητο περιβάλλον, από το "μπανάλ" τσιμεντένιο πεζοδρόμιο της Συγγρού!

Το αποτέλεσμα, οι popstars του μέλλοντος, θα είναι οι κρυφές pornostars, αμφιβόλου χρώματος και προελεύσεως (π.χ. ξανθό μαλλί, μαύρο δέρμα) και οι μουσικοί "κριτές" θα παίρνουν αξία και θα νιώθουν "κάποιοι", από τα δάκρυα των κοριτσιών που απέτυχαν και θα του βγαίνει και ένα συναίσθημα S/M στο πλέον όμως... αντιτουριστικό του!!

Το τείχος υψώθηκε...

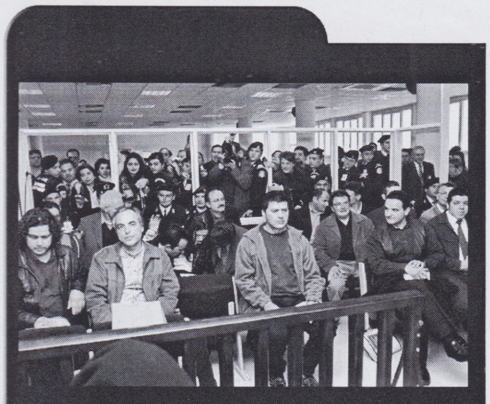
Και δεν είναι των Pink Floyd, πιστέψτε με! Πάνε οι παλιές καλές εποχές, όπου υπήρχε "ταξική πάλη" (ναι, στα όνειρά σας, γενικότερα). Τώρα υπάρχει "άτακτη" συμβίωση και από τα ψηλά στα χαμηλά. Από τους αστακούς και το χαβιάρι δηλαδή, στο ταχίνι με ζάχαρη, σε μεταλλικό μπολάκι, κατάχαμα στο ψοφόκρυο της υπαίθρου. Και όλα αυτά, για ένα ποσόν, ευρώ όπου θα καταναλωθεί, αν τελικά κερδιθεί, στους τρελογιατρούς και τα ψυχοφάρμακα.

The Wall, λοιπόν και ο καινούργιος γύρος τηλεσκουπιδιών αρχίζει να μας "απειλεί" με άπειρες συνέχειες και άπειρους απελπισμένους για εύκολο χρήμα, όπου κάθε άλλο, παρά, τόσο εύκολο θα είναι!

Η καταχθόνια Μητέρα, πήρε το όπλο της!

Σαν τη χρονιά της μητέρας, στο πιο νοσηρό της ακούγεται αυτό...

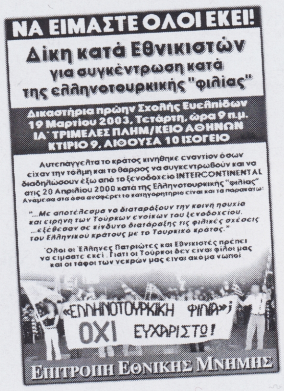
17 ΝΟΕΜΒΡΗ: Η "επιθετική" αριστερά
ΚΚΕ: Η "αμυντική" αριστερά
Συνασπισμός: Η αριστερά "λίμπερο" (πάει με όλα)

...Μητέρα των βομβών, μητέρα των Δικών (μητέρα δική μου μην πτοείσαι, εσύ, από τέτοιου είδους κακοήθειες). Για την πρώτη μητέρα δεν θα σχολιάσω, διότι το "χόρτο" της υπερβόμβας και σε μια τυφλή αγελάδα να το δώσουν, δε θα το μασήσει!

Τώρα όσον αναφορά την δεύτερη, πώς να αντισταθεί κάποιος στον πειρασμό, να χάσει τους καλούς τρόπους και να ανοίξει τον...οχετό;

Οποιοδήποτε νοήμων ον, ξέρει τη διαδικασία της ποινής-καταδίκης-εκτέλεσης, όπου στην συγκεκριμένη περίπτωση της 17Νήλας δεν χρειάζεται να πλησιάσεις και πάρα πολύ κοντά, για να μυρίσεις το κεφάλι του ψαριού που βρομάει.

Μπορεί βέβαια να τυφλωθούμε από τις "καρδούλες" του έρωτα της Σωτηροπούλου (άμα δεν μας "στραβώσει" ολοκληρωτικά η ομορφάδα της) η μπόχα, όμως, της διαφθοράς και του εγωκεντρικού "κομματισμού" σε δολοφονικά πλαίσια, σας πρόδωσε, χρυσά μου! Φορέστε και κανά Cocco channel No 5, ότι και να μην κάνει... Θα βοηθήσει λίγο!

Δίκη για κάψιμο τουρκικής σημαίας
Γι΄αυτή όμως δεν μίλησε κανείς...

τε, στείλτε ένα e-mail σε: blacksun8814@hotmail.com Η ζήτηση είναι τέτοια που πιθανότατα να έχει ήδη εξαντληθεί, αλλά απ' ότι μαθαίνουμε μπορεί να κοπούν άλλες 250 κόπιες. Αναμένεται πολύ σύντομα και το split CD τους με τους Πολωνούς CAPRICORNUS.

- Από την Πορτογαλία τώρα, οι ENDOVELICO που παίζουν Hatecore στο ύφος των B.E.D., έχουν έτοιμη την πρώτη τους δουλειά με τίτλο "Censura".
- Η Αμερικάνικη εταιρεία Diehard συγκέντρωσε όλες τις υπάρχουσες ηχογραφήσεις -που δεν είναι και πολλές- των θαυμάσιων KICK TO KILL σε ένα CD υπό τον γενικό τίτλο "Arise".
- Να και κάτι που περιμέναμε, -τε καιρό: "Rolling Through Europe" live CD από τους BOUND FOR GLORY.
- Οι πολύ επιτυχημένοι, τουλάχιστον στις Η.Π.Α., YOUNGLAND έχουν το δεύτερο CD τους ("Winter Wind") κυκλοφορημένο κι αυτό από την Panzerfaust.
- Η επιστροφή των απίστευτων CHAOS 88 επικυρώθηκε πρόσφατα με ένα νέο mini CD, το "Damagd Goods". Οι CHAOS 88 αποτελούνται από μέλη των φοβερών και τρομερών AGGRAVATED ASSAULT και πιο πρόσφατες πληροφορίες μας λένε πως και η επιστροφή των A.A. είναι επίσης γεγονός και ότι ετοιμάζονται και για συναυλία με τους BLUE EYED DEVILS στο άμεσο μέλλον.
- Νέο CD EP από τους Καναδούς VINLAND WARRIORS με τίτλο "Action Reaction".

Ο 20ός αιώνας, θέατρο επαναστάσεων, πολέμων και μεγάλων κοινωνικών ανατροπών, ανέδειξε ταυτόχρονα μερικές από τις μεγαλύτερες προσωπικότητες στο σύγχρονο χώρο του πνεύματος και της τέχνης. Ανάμεσά τους, μορφή μαγική και πρωτοπόρος, μια γυναίκα - σύμβολο της θέλησης και μια καλλιτέχνις μοναδική, που άφησε για πάντα τη σφραγίδα της στην Ιστορία του κινηματογράφου και της τέχνης γενικότερα, η Λένι Ρίφενσταλ.

Ως γυναίκα και ως καλλιτέχνις αγαπήθηκε και μισήθηκε όσο λίγες. Με κινητήριο δύναμη την ανάγκη της για δημιουργία έζησε πολλούς παράλληλους ή αλληλοδιάδοχους βίους, ως καταξιωμένη χορεύτρια, ηθοποιός, σκηνοθέτις, φωτογράφος, δύτης. Το όνομά της συνδέθηκε άρρηκτα με το Γ' Ράιχ και προσωπικά με τον Καγκελάριο Αδόλφο Χίτλερ. Για το λόγο αυτό φυλακίστηκε, ταπεινώθηκε, κυνηγήθηκε, αλλά ποτέ δεν έπαψε με θάρρος και παρρησία να λεει τη δική της αλήθεια. Ότι δηλαδή δεν υπήρξε μέλος του Εθνικοσοσιαλιστικού κόμματος και δεν ήταν σε θέση να γνωρίζει τις αποφάσεις της γερμανικής ηγεσίας της εποχής. Με όσα γνώριζε έγινε όμως η μούσα και η ιέρειά του, ενώ παράλληλα απετέλεσε μαζί με ελάχιστους εκλεκτούς όπως ο φωτογράφος Χάινριχ Χόφμαν τον αυστηρά επιλεγμένο προσωπικό περίγυρο του Αδόλφου Χίτλερ, όχι αυτόν των αναπόφευκτων όσο και καταστρεπτικών αυλοκολάκων, αλλά των ελεύθερων εκείνων πνευμάτων που με θάρρος, αγάπη και παρρησία περιέβαλαν ως το τέλος τον Αδόλφο Χίτλερ ως άνθρωπο, αποτελώντας την ουσιαστική του δίοδο επικοινωνίας με την καθημερινότητα.

της Ε. Χ. Παππά

LENI RIEFESTAHL
ο μύθος ενός άγριου αιώνα

Τα πρώτα χρόνια

Η Ελένη-Αμαλία-Μπέρτα Ρίφενσταλ γεννήθηκε στις 22 Αυγούστου 1902 στο Βερολίνο. Είναι κόρη του Αλφρεντ, τεχνίτη και επιχειρηματία πρωτοποριακών για την εποχή συστημάτων θέρμανσης, εξαερισμού και υγιεινής που καταγόταν από το Βρανδεμβούργο, και της Μπέρτα, το δέκατο όγδοο παιδί ενός αρχιτίστη από την Πρωσία. Και οι δυο γονείς είναι φιλότεχνοι και φιλόμουσοι και παρακολουθούν συχνά παραστάσεις μαζί με τη μικρή Λένι.

Στα 1914 η Λένι γίνεται κρυφά μέλος κολυμβητικού και γυμναστικού ομίλου. Μετά όμως από ένα σοβαρό ατύχημα στρέφεται στις παγοδρομίες. Στην έφηβη Λένι αρέσει πολύ το διάβασμα και στις οικογενειακές διακοπές στις όχθες της λίμνης Zeuthen γράφει τα δικά της παραμύθια, θεατρικά έργα και ποιήματα.

Στα 1918 τελειώνει το σχολείο και, κρυφά από τον πατέρα της αλλά με την ενθάρρυνση της μητέρας της, δοκιμάζει τις δυνάμεις της στις οντισιόν της σχολής χορού της Helene Grimm-Reiter στο Βερολίνο. Η καριέρα της ξεκινά με επιτυχία. Αντικαθιστά τη διάσημη και τολμηρή χορεύτρια του '20 Anita Berber. Αλλά ο πατέρας της που επιθυμεί να τη δει δασκάλα Οικιακής Οικονομίας, της απαγορεύει να συνεχίσει. Συμβιβάζονται με μαθήματα ζωγραφικής στην Κρατική Σχολή Καλών Τεχνών, αλλά δυο χρόνια αργότερα η Λένι παρακολουθεί επιτέλους μαθήματα χορού με αντάλλαγμα την εργασία της στην οικογενειακή επιχείρηση ως γραμματέας του πατέρα της. Επιδίδεται με πάθος στο κλασικό μπαλέτο υπό την Ευγενία Eduardova, και στον σύγχρονο χορό υπό την Μαίρη Wigman. Χορεύει και χορογραφεί τις πρώτες της προσωπικές παραστάσεις, σχεδιάζει η ίδια τα κοστούμια που ράβει στη συνέχεια η μητέρα της, και συνεχίζει με πάθος το χορό παρά το σοβαρό τραυματισμό της στο γόνατο κατά τη διάρκεια μιας παράστασης στην Πράγα.

Η τύχη όμως είχε άλλα σχέδια για τη Λένι. Καθ' οδόν προς τον γιατρό της, βλέπει μια αφίσα για το **"Βουνό του Πεπρωμένου"**, μια ταινία του Arnold Franck, που διαδραματίζεται στις Δολομιτικές Άλπεις. Ο Φρανκ είναι ο κυριότερος εκπρόσωπος του "ορειβατικού κινηματογράφου", ενός είδους ιδιαίτερα δημοφιλούς στη Γερμανία της εποχής. Η Λένι μαγεύεται. Βλέπει το φιλμ ξανά και ξανά, ταξιδεύει ως τους Δολομίτες για να συναντήσει τον πρωταγωνιστή Λούις Τρένκερ και αργότερα συναντά στο Βερολίνο τον ίδιο τον Φρανκ. Βρισκόμαστε στα 1924. Η Λένι υποβάλλεται σε χειρουργική επέμβαση στο γόνατο που την κρατά σο νοσοκομείο για τρεις μήνες, ενώ ο Φρανκ γράφει γι' αυτήν το ρόλο της Διοτίμα στη νέα του ταινία, **"Το Ιερό Βουνό"**. Κατά τη διάρκεια των γυρισμάτων η Λένι μαθαίνει σκι και αλπική αναρρίχηση, αλλά μυείται και στα μυστικά της φωτογραφίας, του κινηματογράφου, του μοντάζ και των ειδικών εφέ. Την πρώτη εκείνη επιτυχημένη συνεργασία θα ακολουθήσουν συνολικά έξι πρωταγωνιστικοί ρόλοι, πάντα όμως χωρίς ντουμπλάζ, κασκαντέρ ή γυρίσματα σε στούντιο. Η τελευταία χορευτική εμφάνιση της Λένι θα γίνει στα 1926, στην πρεμιέρα του **"Γαλάζιου Βουνού"**.

Έκτοτε εγκαταλείπει το χορό. Στα 1926 κινηματογραφεί με τον Φρανκ και τον Χανς Σνέεμπεργκερ με τον οποίον ζει μαζί, τους χειμερινούς Ολυμπιακούς Αγώνες του 1928, στο Σαιν Μόριτζ. Συνδέεται φιλικά με τον πρωτοπόρο όσο και εκκεντρικό γάλλο σκηνοθέτη Αμπέλ Γκανς, σκηνοθέτη του επικού Ναπολέων. Την επόμενη χρονιά, η Λένι πείθει τον Γιόζεφ φον Στερνμπεργκ που γυρίζει τον Γαλάζιο Άγγελο να προσλάβει

Τίφλαντ (1940-1954)

Με τον σκηνοθέτη Δρ. Αρνολντ Φανκ και τον εξερευνητή και "Βασιλιά των Εσκιμώων" Κνουντ Ρασμούσσεν, στη Γροιλανδία κατά τα γυρίσματα του S.O.S. Παγόβουνο (1933)

ως πρωταγωνίστρια την άσημη στάρλετ Μαρλεν Ντίτριχ. Εκείνος γοητεύεται από τη Λένι και της προτείνει να την πάρει μαζί του στο Χόλυγουντ. Η Λένι, αφοσιωμένη στον Σνέεμπεργκερ, αρνείται, και συνεργάζεται με τον διάσημο σκηνοθέτη της εποχής Γκεοργκ Βίλεμ Παμπστ. Ταυτόχρονα αρθρογραφεί και ασχολείται με την κριτική κινηματογράφου. Το 1931 κάνει το ντεμπούτο της ως σκηνοθέτις με το Γαλάζιο Φως, μια ταινία καθαρά καλλιτεχνική, ένα παραμύθι που εκφράζει τις μυστικιστικές της ανησυχίες. Για να κερδίσει το αρχικό κεφάλαιο, πουλά όλα τα της τα υπάρχοντα και πρωταγωνιστεί στη νέα ταινία του Φρανκ, την κωμωδία **"Η Λευκή Φλόγα"**. Προκειμένου να κρατήσει χαμηλά το κόστος, γράφει, σκηνοθετεί και μοντάρει μόνη της, χρησιμοποιώντας το ελάχιστο δυνατό προσωπικό. Παρ' όλα αυτά το φιλμ γίνεται δεκτό σε όλο τον κόσμο με διθυράμβους. Στην Πρώτη Μπιενάλε της Βενετίας, λαμβάνει το αργυρό μετάλλιο. Μεταξύ 1932 και 1933 πρωταγωνιστεί στην τελευταία ταινία υπό τον Φρανκ, το **"SOS Παγόβουνο"** που γυρίζεται στη Γροιλανδία κάτω από εξαιρετικά αντίξοες συνθήκες. Η περίοδος αυτή όμως φέρνει μια νέα δραματική τροπή στην ως τότε πορεία της.

Η γνωριμία με τον Χίτλερ

Το Φεβρουάριο του 1932 η Λένι Ρίφενσταλ παρακολουθεί μια ομιλία του Αδόλφου Χίτλερ στο Σπορτς Παλας του Βερολίνου. Εντυπωσιάζεται τόσο πολύ που το Μάιο του ιδίου έτους του αποστέλλει μιαν επιστολή όπου του εκφράζει το θαυμασμό της. **Ο Χίτλερ, ένθερμος υποστηρικτής της νέας τέχνης του κινηματογράφου, την προσκαλεί στην πρώτη τους συνάντηση, στα παράλια της Βόρειας Θάλασσας.** Η επόμενη συνάντησή τους θα πραγματοποιηθεί στο Βερολίνο, το Σεπτέμβριο του 1933. Μερικές μέρες πριν το Συνέδριο του Γερμανικού Εθνικοσοσιαλιστικού Κόμματος των Γερμανών Εργατών στη Νυρεμβέργη, η Λένι προσκαλείται στην Καγκελαρία του Ράιχ όπου ο Χίτλερ τη ρωτά πώς προχωρούν οι ετοιμασίες για την κινηματογράφηση του συνεδρίου του κόμματος. Η Λένι δεν έχει ιδέαν, γιατί, αν και ο Χίτλερ έχει δώσει εντολή μήνες πριν να αναλάβει αυτή την κινηματογράφηση, το Υπουργείο Προπαγάνδας δεν την έχει ειδοποιήσει, επιθυμώντας να ακολουθηθεί η γνωστή γραμμή των κρατικών επικαίρων. Αυτή θα είναι μια από τις πολλές φορές που θα έρθει αντιμέτωπη με το κρατικό status quo αλλά και με τον ίδιο

Με τον Αδόλφο Χίτλερ, 1934

τον Γιόζεφ Γκαίμπελς ο οποίος κατ' αρχήν την περιφρονεί και στη συνέχεια την πολιορκεί ερωτικά. Αν και αρχικά αρνείται να κινηματογραφήσει το συνέδριο, η πλήρης υποστήριξη του Χίτλερ και το όραμά του να αναλάβει αυτή τη δημιουργία ενός μνημειώδους φιλμ για το πανηγυρικό Συνέδριο του κόμματος στη Νυρεμβέργη το 1934, κάμπτουν τις αντιρρήσεις της.

"Δεν θέλω μια ανιαρή ταινία επικαίρων. Θέλω μια εμπνευσμένη κινηματογραφική καταγραφή. Αποδείξατε με το "Γαλάζιο Φως" ότι είστε ικανή για κάτι τέτοιο", της λέει.

Η ταινία της για το συνέδριο του 1933 έχει σαν αποτέλεσμα το Ο Θρίαμβος της Πίστης που όμως η ίδια δεν θεωρεί ολοκληρωμένο καλλιτεχνικό έργο, αν και γίνεται δεκτό με ενθουσιασμό από το κοινό. Αποτέλεσμα της κινηματογράφησης του Συνεδρίου του 1934 είναι ο επικός Θρίαμβος της Θελήσεως.

Ενα χρόνο μετά θα ακολουθήσει το μικρού μήκους **"Ημέρα Ελευθερίας-Ο Στρατός μας"**. Η ίδια περιγράφει στην αυτοβιογραφία της την πρεμιέρα του Θριάμβου της Θελήσεως ως εξής:

"Η UFA είχε προγραμματίσει την πρεμιέρα για τις 28 Μαρτίου του 1935. Λίγες ώρες πριν την προβολή εργαζόμασταν ακόμη πάνω στην κόπια. Δεν προλάβαμε καν να δείξουμε την ταινία στην επιτροπή λογοκρισίας -πράγμα πρωτοφανές για εκείνη την εποχή. Εκτός από τους συνεργάτες μου, κανένας άλλος δεν είχε παρακολουθήσει το φιλμ πριν από την πρεμιέρα, οπότε δεν ήξερα καθόλου τι εντυπώσεις θα άφηνε. Πνιγμένη καθώς ήμουν στη δουλειά, δεν πρόφτασα να πάω ούτε στο κομμωτήριο. Χτένισα όπως όπως τα μαλλιά μου, βάφτηκα, φόρεσα μια βραδινή τουαλέτα και ξεκίνησα, μαζί με τους γονείς μου και τον Χάιντς (Σ.Σ. τον αγαπημένο της αδελφό, 3 χρόνια μικρότερό της), *για την επίσημα διακοσμημένη κινηματογραφική αίθουσα της UFA. Φτάσαμε τελευταίοι και ο διευθυντής του κινηματογράφου μας οδήγησε βιαστικά στις θέσεις μας. Ήταν πολύ αμήχανη η στιγμή της εισόδου μας, αφού ο Χίτλερ και όλοι οι επίσημοι καλεσμένοι, μεταξύ των οποίων και εκπρόσωποι του Διπλωματικού Σώματος, βρίσκονταν ήδη στα θεωρεία τους. (...) Σε κάθε αλλαγή σκηνής ζούσα όλες εκείνες τις άγρυπνες νύχτες πάνω στο μοντάζ, την αγωνία μας ότι ίσως κόβουμε ή προσθέτουμε κάτι που δεν πρέπει. Σχεδόν σε όλη τη διάρκεια της προβολής κρατούσα τα μάτια κλειστά, αλλά άκουγα κάθε τόσο ζωηρά χειροκροτήματα. Μόλις τέλειωσε η ταινία, το χειροκρότημα έγινε ακόμα πιο έντονο και δεν έλεγε να σταματήσει. Εκείνη τη στιγμή ένιωσα να με εγκαταλείπουν όλες μου οι δυνάμεις. Όταν ο Χίτλερ με ευχαρίστησε και μου πρόσφερε ένα μπουκέτο με πασχαλιές, ζαλίστηκα και έχασα τις αισθήσεις μου. Μετά τον πόλεμο τα γερμανικά περιοδικά ποικίλης ύλης έγραφαν ότι στο τέλος της πρεμιέρας ο Χίτλερ ήθελε να μου προσφέρει ένα διαμαντένιο περιδέραιο κι ότι εγώ, υπνωτισμένη από το βλέμμα του, λιποθύμησα".*

Το έργο της αυτό θεωρείται ως σήμερα αξεπέραστο στο είδος του.

Ολυμπία

Λίγο αργότερα, θρυλική θα γίνει και η "Ολυμπία" της, η καλλιτεχνική καταγραφή των Ολυμπιακών Αγώνων του Βερολίνου του 1936, ένας παιάνας ύμνος στην ομορφιά, τη δύναμη, τον άνθρωπο. Να πώς περιγράφει η ίδια την ανάθεση της κινηματογράφησης των αγώνων.

"Ένα πρωί, καθώς έκανα προπόνηση στο άλμα εις ύψος, με πλησίασε ένας μεσήλικας και μου συστήθηκε. Ήταν ο καθηγητής Καρλ Ντιμ, γενικός γραμματέας της οργανωτικής επιτροπής των Ενδέκατων Ολυμπιακών Αγώνων, που θα γίνονταν σ' αυτό ακριβώς το στάδιο μετά από ένα χρόνο. "Δεσποινίς Ρίφενσταλ, μέρες τώρα σχεδιάζω να σας στριμώξω", μου είπε χαμογελώντας φιλικά. Σκουπίζοντας την άμμο από τα πόδια μου, τον ρώτησα: "Τι εννοείτε, να με στριμώξετε;" "Έχω μια ιδέα", εξήγησε ο Ντιμ. "Είμαι υπεύθυνος για τη διοργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων στο Βερολίνο και θα ήθελα να τους εγκαινιάσω με μια λαμπαδηδρομία, που θα ξεκινάει από την Αρχαία Ολυμπία, θα διασχίζει όλη την Ευρώπη και θα τερματίζει στη νέα Ολυμπία του Βερολίνου. Θα είναι κρίμα να μην κινηματογραφηθούν αυτοί οι Ολυμπιακοί Αγώνες. Εσείς είστε μια μεγάλη σκηνοθέτιδα και γνωρίζετε πολλά για τον αθλητισμό. Με το "Θρίαμβο της Θελήσεως", μια ταινία χωρίς πλοκή, δημιουργήσατε ένα πραγματικό αριστούργημα. Θα πρέπει να κάνετε το ίδιο και για την Ολυμπιάδα μας".

"Αποκλείεται", απάντησα αυθόρμητα. Είχα ορκιστεί να μην ξανακάνω ποτέ μου άλλο ντοκυμαντέρ. Ο Ντιμ, όμως, επέμενε. Ως οργανωτής και πρόεδρος της Γερμανικής Αθλητικής Επιτροπής, ήξερε να εκθέσει τα επιχειρήματά του και να μου μεταδώσει τη σημασία της κινηματογράφησης αυτού του τόσο σπουδαίου αθλητικού γεγονότος, αν και δεν μπορούσα να διανοηθώ με ποιο τρόπο θα μπορούσαν να χωρέσουν εκατό αγωνίσματα σε μια ταινία. "Φυσικά δεν είναι δυνατό να συμπεριληφθούν όλα", είπε εκείνος. "Σημασία έχει να αποδώσουμε την αρχαία ολυμπιακή ιδέα". "Απ' ό,τι ξέρω", είπα, "δεν έχει γίνει ποτέ ταινία για τους θερινούς Ολυμπιακούς. Οι Αμερικανοί δοκίμασαν να κινηματογραφήσουν

Ο Θρίαμβος της Θελήσεως (1935). Στιγμιότυπο από τα γυρίσματα

τους αγώνες του Λος Άντζελες το 1932, αλλά, παρά τις προσπάθειές τους, αυτό που βγήκε θύμιζε σχολικό φιλμάκι. Και να φανταστείτε ότι το σκηνοθέτησε ο Ντυπόν, ένας καταξιωμένος κινηματογραφιστής". (...) Συναντήθηκα με τον πρόεδρο της Επιτροπής Ολυμπιακών Αγώνων και τον καθηγητή Ντιμ σε ένα εστιατόριο κοντά στο μνημείο Κάιζερ Βίλχελμ. Και οι δύο άντρες μίλησαν με εγκωμιαστικά λόγια για το "Γαλάζιο Φως" και μου έδωσαν χίλιες δυο υποσχέσεις, ώστε να υποκύψω στην πρότασή τους. Δεν ήμουν σε θέση να απαντήσω θετικά, αλλά τους υποσχέθηκα να το ξανασκεφτώ. Η ιδέα με γοήτευε περισσότερο από όσο ήθελα να παραδεχτώ. Άρχισα να αναρωτιέμαι κατά πόσο θα ήμουν ικανή να τη φέρω σε πέρας, αλλά οι δυσκολίες φάνταζαν αξεπέραστες. Δεν μπορούσα να βρω με ποιο τρόπο θα μετέφερα στην οθόνη τα αμέτρητα ολυμπιακά αγωνίσματα, ώστε να είναι ικανοποιητικό το αποτέλεσμα από καλλιτεχνική αλλά και αθλητική άποψη".

Τελικά, η Leni δέχεται. Τελειομανής, και έχοντας συλλάβει το σενάριο της αθλητικο-καλλιτεχνικής ταινίας που θέλει να φτιάσει, η Λένι υποβάλλει επί μήνες το συνεργείο της σε ασκήσεις και δοκιμαστικά, επινοώντας νέες τεχνικές και προνοώντας για πιθανά προβλήματα, αφού εξ ορισμού οι σκηνές δεν θα μπορούσαν να "ξαναπαιχτούν", όπως και συνέβη στις περισσότερες των περιπτώσεων. Η ίδια γράφει στα απομνημονεύματα της για τους συνεργάτες της:

"Κανένας από τους ανθρώπους αυτούς δεν είχε έπαρση. Απολάμβαναν τη δουλειά που έκαναν και απελευθέρωναν όλη τους τη δημιουργικότητα, για να μπορέσουν να πετύχουν ακόμα και το ακατόρθωτο. Έφτιαξαν αυτοσχέδιες ηχομονώσεις για τις κάμερες, ώστε να μην ενοχλούνται οι αθλητές από το θουητό τους. Σχεδίασαν ένα σύστημα με ράγες που επέτρεπε στις μηχανές λήψης να παρακολουθούν τα αγωνίσματα του στίβου. Σκέφτηκαν να χρησιμοποιήσουν αερόστατα, αεροπλάνα, ταχύπλοα - οτιδήποτε θα μπορούσε να βοηθήσει, ώστε να γυριστούν αυτοί οι αγώνες με το θεαματικότερο τρόπο που είχαν αποτυπωθεί ποτέ αθλητικά γεγονότα σε φιλμ".

Η αγάπη για τη δουλειά τους, αλλά και το βαθύτερο κίνητρο, ο πατριωτισμός τους φαίνεται και από την ακόλουθη στιχομυθία ανάμεσα στη Λένι Ρίφενσταλ και έναν από τους οπερατέρ της που υπηρετούσε στο μεταξύ στην Καγκελαρία, χρόνια αργότερα, λίγο πριν το τέλος του πολέμου:

"Λένι, μόλις φύγαμε από το Βερολίνο, από το υπόγειο καταφύγιο της Καγκελαρίας". (...) "Δόξα τω Θεώ", είπα. "Τότε, σωθήκατε όλοι". "Κάνεις λάθος. Ο Φύρερ μας είπε ψέματα. Είπε ότι θα μας ακολουθούσε με το επόμενο αεροπλάνο και τώρα ακούω στο ραδιόφωνο ότι δεν σκοπεύει να φύγει από το Βερολίνο". "Κι εσύ θέλεις να πεθάνεις μαζί του;" "Όλοι θέλαμε να πεθάνουμε μαζί του", φώναξε εκείνος με πάθος. "Κανείς δεν ήθελε να τον εγκαταλείψει, αλλά μας διέταξε ο ίδιος να φύγουμε".

Τον Ιούλιο του 1936 η Λένι ταξιδεύει στην Ελλάδα προκειμένου να κινηματογραφήσει την πρώτη σύγχρονη αφή της Ολυμπιακής Φλόγας στην Ολυμπία, αν και οι κακές συνθήκες που επικρατούν από άποψη υποδομής και διευκολύνσεων, την αναγκάζουν να ξαναγυρίσει μεγάλο μέρος των σκηνών, αυτή τη φορά στη Βαλτική. Την πρώτη Αυγούστου 1936 αρχίζουν οι αγώνες στο Βερολίνο. Η Λένι και το συνεργείο της, κάμεραμεν και βοηθοί, τρεις διευθυντές φωτογραφίας, ηχολήπτες και λοιποί τεχνικοί, συνολικά περί τα 150 άτομα, κινηματογραφούν και τα 129 γεγονότα σε έξι διαφορετικά στάδια και τρεις πόλεις. Οι πρωτότυπες ιδέες της Ρίφενσταλ και των συνεργατών της θα αποτελέσουν επανάσταση στην τέχνη του κινηματογράφου.

Μετά το πέρας των αγώνων και επί δυο ολόκληρα χρόνια η Λένι Ρίφενσταλ υλοποιεί το ηράκλειο έργο της αρχειοθέτησης και του μοντάζ 200 ωρών λήψεως. Το αποτέλεσμα είναι ένα από τα αριστουργήματα της κινηματογραφικής τέχνης, που συνδυάζει κατά τρόπο μοναδικό το αντικειμενικό με το υποκειμενικό, το ντοκυμαντέρ με το φιλμ τέχνης.

Στα γυρίσματα του Ολυμπία

Η πρεμιέρα και των δυο ταινιών που αποτελούν το **"Ολυμπία"**, δηλαδή **"Η Γιορτή των Λαών"** και **"Η Γιορτή της Ομορφιάς"** λαμβάνει χώραν στα 49α γενέθλια του Χίτλερ, στις 20 Απριλίου 1938. Στη συνέχεια η Λένι και η Ολυμπία της ταξιδεύουν σε ευρωπαϊκές πόλεις και πρωτεύουσες όπου η Λένι δίνει διαλέξεις και τιμάται από βασιλείς, κυβερνήσεις και πανεπιστήμια. Την ίδια χρονιά ταξιδεύει στην Αμερική όπου όμως η **"Αντιναζιστική Ένωση"** σαμποτάρει την περιοδεία της με κάθε τρόπο, τρομοκρατώντας ακόμη και τον μεγάλο Walt Disney που αναγκάζεται εκ των υστέρων να απολογηθεί για τη συνάντησή τους λέγοντας πως όταν συναντήθηκαν δεν γνώριζε για ποια σκηνοθέτιδα επρόκειτο...

Στον Πόλεμο

Στα 1939 η Λένι ετοιμάζει με ζήλο την **"Πενθεσίλεια"**, μια ταινία που δεν υλοποιήθηκε ποτέ και που η ίδια θεωρεί ως το εν δυνάμει αριστούργημά της. Γράφει το σενάριο, μαθαίνει ιππασία και μάλιστα χωρίς σέλα, προκειμένου να ενσαρκώσει η ίδια τη βασίλισσα των Αμαζόνων, επιλέγει τους ηθοποιούς, (πρωτοπορεί και πάλι επιλέγοντας κυρίως ηθοποιούς του θεάτρου) και έρχεται σε συνεννόηση με τον ιταλό γενικό διοικητή της Λιβύης, Italo Balbo, προκειμένου τα γυρίσματα να πραγματοποιηθούν στην έρημο της Λιβύης. Ο ίδιος της υπόσχεται και χίλια λευκά άλογα και αντίστοιχους ντόπιους ιππείς ως κομπάρσους.

Με την έκρηξη του πολέμου, την 1η Σεπτεμβρίου 1939, η Ρίφενσταλ θέτει τον εαυτό της και τους τεχνικούς της στην υπηρεσία του στρατού, και ταξιδεύει η ίδια στο μέτωπο της Πολωνίας.

Με τη χρηματοδότηση του υψηλού κόστους **"Πενθεσίλεια"** να έχει διακοπεί λόγω του πολέμου, καταπιάνεται τώρα με ένα παλιό σενάριο, το **"Τίφλαντ"**. Αν και αρχικά προγραμματίζει τα γυρίσματα στα Πυρηναία, ο πόλεμος την αναγκάζει να επιλέξει τις αγαπημένες της Δολομιτικές Άλπεις. Εκεί, κατά τη διάρκεια των γυρισμάτων θα γνωρίσει τον αξιωματικό των ορεινών καταδρομών Πέτερ Γιάκομπ με τον οποίον θα παντρευτεί στις 21 Μαρτίου 1944 σε μια λιτή τελετή "πολεμικού γάμου". Στις 30 Μαρτίου 1944 επισκέπτεται μαζί με τον σύζυγό της τον Χίτλερ στο Μπέρκοφ. Αυτήν την τελευταία τους συνάντηση περιγράφει στα απομνημονεύματά της ως εξής:

"Τρία θέματα των απασχολούσαν κυρίως. Στην αρχή αναφέρθηκε με λεπτομέρειες στην ανοικοδόμηση της χώρας μετά τον πόλεμο (...) Στο ζήτημα του Μουσολίνι και της Ιταλίας καταλόγιζε στον εαυτό του το ασυγχώρητο λάθος να έχει για τη χώρα την ίδια εκτίμηση που είχε και για τον αρχηγό της. "Ο Ντούτσε αποτελεί εξαίρεση Ιταλού. Οι αρετές του είναι πολύ υψηλότερες από αυτές των συμπατριωτών του, οι οποίοι δεν ξέρουν να κερδίζουν κανέναν πόλεμο. Εκτός από τους ορεινούς καταδρομείς του, κανένας άλλος δεν γνωρίζει να πολεμάει. Είναι όπως όλοι οι Βαλκάνιοι, με μοναδική εξαίρεση τους γενναίους Έλληνες. Η είσοδος της Ιταλίας στον πόλεμο αποδείχτηκε καταστροφική για μας. Αν οι Ιταλοί δεν

είχαν επιτεθεί στην Ελλάδα και δεν χρειάζονταν τη βοήθειά μας, ο πόλεμος θα είχε πάρει διαφορετική τροπή. Θα είχαμε προλάβει να κατακτήσουμε το Λένινγκραντ και τη Μόσχα πριν μας πιάσει το ρωσικό ψύχος. Το μέτωπο στην ανατολική Ρωσία κατέρρευσε επειδή οι στρατιώτες της Ιταλίας και των Βαλκανικών κρατών δεν ήξεραν να πολεμήσουν, με αποτέλεσμα να πέσει στους ώμους μας όλο το βάρος του πολέμου. Ο Μουσολίνι είναι ηγέτης μιας χώρας που τον ντρόπιασε και τον πρόδωσε ". Γεμάτος έξαψη ο Χίτλερ έπιασε να μιλάει για την Αγγλία (...) όσοι τον γνώριζαν καλά, ήξεραν πόσο θαύμαζε τους Βρετανούς. Έτρεφε γι' αυτούς τόση συμπάθεια, ώστε, όπως είχαν πει αρκετοί στρατηγοί του, έβρισκε χίλιες δυο δικαιολογίες για να καθυστερήσει τη γερμανική εισβολή στη Γηραιά Αλβιόνα, ώσπου στο τέλος εγκατέλειψε τελείως την ιδέα. Του ήταν αβάσταχτη η σκέψη ότι θα μπορούσε να ισοπεδώσει αυτή τη χώρα και δεν ξεπέρασε ποτέ το γεγονός ότι η Αγγλία είχε κηρύξει πόλεμο εναντίον του Γερμανικού Ράιχ, διαλύοντας έτσι το πολιτικό του όνειρο να ενώσει κάποτε τις δυνάμεις του μαζί της ενάντια στον κομμουνισμό. (...) Μας αποχαιρέτησε και όταν, στο τέρμα του διαδρόμου, γύρισα να τον κοιτάξω πίσω μου, τον είδα να στέκεται στο ίδιο σημείο και να μας παρακολουθεί. Είχα το προαίσθημα ότι δεν θα τον ξαναδώ".

Τον Ιούλιο του ίδιου έτους πεθαίνει στο Βερολίνο ο πατέρας της, σε ηλικία 65 ετών, και λίγες μέρες αργότερα σκοτώνεται ο αγαπημένος της αδελφός στο Ρωσικό μέτωπο. Το Νοέμβριο του 1944 η Λένι αφήνει πίσω της το Βερολίνο που βομβαρδίζεται, για να ολοκληρώσει το μοντάζ του Τίφλαντ. Από το Φεβρουάριο του 1945 μένει μαζί με τη μητέρα της στα βουνά.

Αποναζιστοποίηση

Με την εισβολή των ξένων στρατευμάτων στη Γερμανία, η Ρίφενσταλ συλλαμβάνεται τέσσερις φορές, κι ενδιαμέσως δραπετεύει, φυλακίζεται για τρία συνολικά χρόνια, απελευθερώνεται.

Όταν οι αμερικανοί καταλαμβάνουν το Τιρόλο, συλλαμβάνεται και εγκλείεται αρχικά στις φυλακές του Σάλτσμπουργκ.

"Μια ηλικιωμένη δεσμοφύλακας με έσπρωξε σ' ένα κελί, κλωτσώντας με τόσο δυνατά που σωριάστηκα στο δάπεδο (...) Μέσα σε κείνο το μισοσκότεινο, γυμνό δωμάτιο υπήρχαν δυο ακόμη κρατούμενες. Η μια από αυτές, πεσμένη στα γόνατα, σερνόταν πέρα δώθε μονολογώντας και κάθε τόσο ούρλιαζε υστερικά. Πρέπει να είχε τρελαθεί. Η άλλη καθόταν στο ντιβάνι της και έκλεγε βουβά. Δεν είχα ξαναβρεθεί σε κελί φυλακής και το συναίσθημα ήταν αβάσταχτο (...) Ώρες ολόκληρες στριφογύριζα στο κρεβάτι μου, προσπαθώντας να ξεχάσω πού βρισκόμουν, αλλά ήταν αδύνατο. Η γυναίκα που είχε παραφρονήσει δεν σταμάτησε λεπτό να ουρλιάζει. Πιο ανατριχιαστικά, όμως, ήταν τα αντρικά ουρλιαχτά πόνου που ακούγονταν από την απέναντι πτέρυγα. Έμαθα αργότερα ότι κάποιοι αξιωματικοί των Ες Ες βασανίζονταν για να ομολογήσουν. (...). Το επόμενο πρωί με οδήγησαν σε ένα άλλο κελί, όπου μια γυναίκα με διέταξε να γδυθώ τελείως και εξέτασε κάθε εκατοστό του κορμιού μου. Μετά ξαναντύθηκα και με πήγαν στο προαύλιο όπου στέκονταν πολλοί φυλακισμένοι -ήμουν η μοναδική γυναίκα ανάμεσά τους. (...) Τότε εμφανίστηκε ένας άλλος Αμερικανός, που μίλαγε επίσης γερμανικά. Σταμάτησε μπροστά στον πρώτο άντρα της σειράς μας και τον ρώτησε: "Ανήκες στο κόμμα;" Εκείνος δίστασε για μια στιγμή κι ύστερα απάντησε καταφατικά. Δέχτηκε μια γροθιά στο πρόσωπο και έφτυσε αίμα. Ο Αμερικανός πήγε στον επόμενο. "Εσύ, ανήκες στο κόμμα;" Ο άλλος δείλιασε. "Ναι ή όχι;" "Ναι". Έφαγε κι αυτός μια γερή μπουνιά και τα χείλη του μάτωσαν. (...) ".

Στη συνέχεια μεταφέρεται στο αρχηγείο και το στρατόπεδο αιχμαλώτων της Έβδομης Αμερικανικής Στρατιάς που έχει εγκατασταθεί στο Νταχάου και στο οποίο βρίσκονται έγκλειστοι κορυφαίοι Εθνικοσοσιαλιστές μεταξύ των οποίων ο Χέρμαν Γκέρινγκ και ο Σεπ Ντίτριχ. Εγκλείεται στον ίδιο θάλαμο με άλλες τρεις γυναίκες, μεταξύ των οποίων και η ιδιαίτερα γραμματεύς του Χίτλερ, Γιοχάνα Βολφ.

Στις δίκες της αποναζιστοποίησης

"Ένα πρωί με επισκέφθηκε ένας γιατρός και ζήτησε από τις συγκρατούμενές μου να αποχωρήσουν. Όταν μείναμε μόνοι, μου είπε: "Θα σας παρακαλέσω να μου πείτε μερικές πιο ιδιαίτερες λεπτομέρειες για τον Χίτλερ". Εγώ τον κοίταξα με απορία. "Μα δεν ξέρω να σας πω τέτοιες λεπτομέρειες", αποκρίθηκα. "Κυρία Ρίφενσταλ, καταλαβαίνω ότι δεν είναι ευχάριστο να μιλάει κανείς γι' αυτά τα πράγματα. Εμένα, όμως, σαν γιατρό, μπορείτε να με εμπιστευτείτε. Δεν είναι έγκλημα το γεγονός ότι είχατε ερωτικές σχέσεις με τον Χίτλερ. Δεν θα βγουν προς τα έξω αυτά που θα μου πείτε. Εμείς θέλουμε να μάθουμε αν ο Χίτλερ είχε ομαλή σεξουαλική ζωή ή αν ήταν ανίκανος. Πώς ήταν τα γεννητικά του όργανα, ποια ήταν η ερωτική του συμπεριφορά, τέτοια πράγματα. Αυτές οι πληροφορίες θα μας βοηθήσουν να κατανοήσουμε την προσωπικότητά του". Έχασα την ψυχραιμία μου. "Βγείτε αμέσως έξω!" φώναξα. "Αμέσως!". Ο γιατρός με κοίταζε έντρομος καθώς άνοιγα την πόρτα και τον έσπρωχνα έξω με όλη μου τη δύναμη. Ύστερα σωριάστηκα στο κρεβάτι, ένα ράκος από τα νεύρα ".

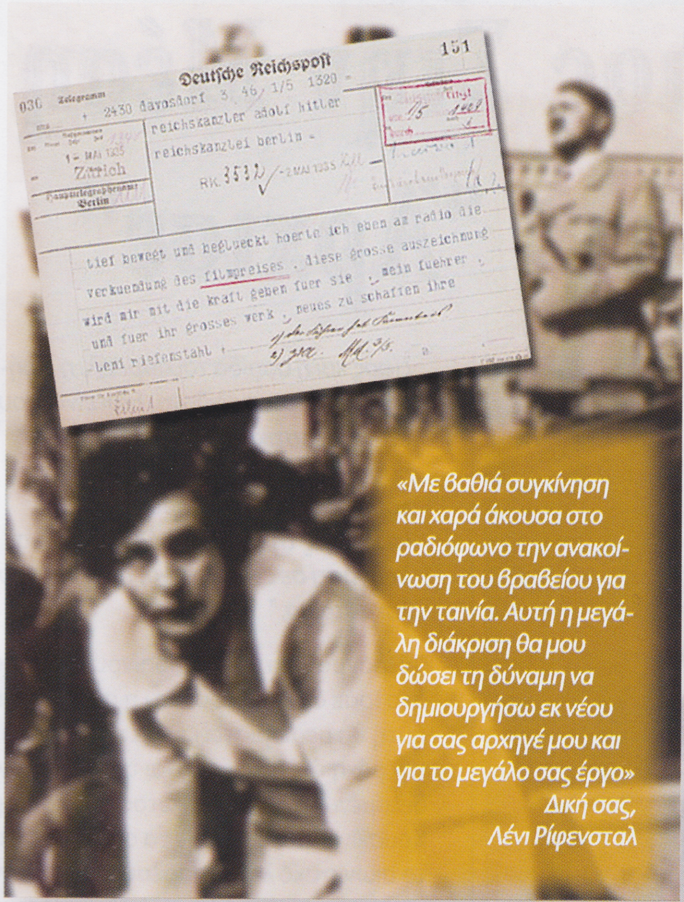
Αφήνεται προσωρινά ελεύθερη αλλά ξανασυλλαμβάνεται από τους Γάλλους που κατάσχουν το σπίτι και τα υπάρχοντά της, μεταξύ των οποίων και το φωτογραφικό και κινηματογραφικό της αρχείο που στέλνουν στο Παρίσι. Τον Απρίλιο του 1946 τη στέλνουν μαζί με τη μητέρα και το σύζυγό της σε περιορισμό στην περιοχή του Μέλανος Δρυμού. Μην μπορώντας πλέον να ανεχθεί τις καθ'έξιν απιστίες του συζύγου της, παίρνει διαζύγιο την άνοιξη του 1947. Πάσχει από κατάθλιψη. Παρά τη θέλησή της, η γαλλική κυβέρνηση κατοχής την κλείνει στην πτέρυγα υψηλής ασφαλείας του ψυχιατρείου του Φράιμπουργκ από τον Μάιο ως τον Αύγουστο του 1947 όπου υφίσταται θεραπεία με ηλεκτροσόκ.

Εμπλέκεται στην πρώτη από τις πενήντα και πλέον δίκες που θα ακολουθήσουν εναντίον διαφόρων κακόβουλων που προσπαθούν να σπιλώσουν το όνομά της ή να εκμεταλλευτούν τη δουλειά της που η ίδια δεν μπορεί να υπερασπιστεί.

Μετά τον πόλεμο

Το 1953 παραλαμβάνει μεγάλο μέρος του υλικού που της έχει κατασχεθεί και τα περιουσιακά της στοιχεία στο Βερολίνο, αν και το σπίτι της έχει γκρεμιστεί και ξαναχτιστεί χωρίς την άδειά της. Η Ολυμπιακή Επιτροπή της στέλνει ταχυδρομικώς το τιμητικό δίπλωμα που της απονέμεται για το Ολυμπία επειδή οι αρχές δεν της δίνουν βίζα για να παραστεί στην τελετή απονομής στη Λωζάννη. Από το 1950 εργάζεται στην Ιταλία με τον Βιτόριο ντε Σίκα και τον Ρομπέρτο Ροσσελίνι και κερδίζει τη φιλία του Ζαν Κοκτώ που προορίζεται για πρωταγωνιστής στο **"Φρειδερίκος ο Μέγας και Βολταίρος"** που όμως δεν θα ολοκληρωθεί, όπως και το Τρία Αστέρια στο χιτώνα της Παναγίας με πρωταγωνίστρια την Άννα Μανιάνι. Το 1954 το Τίφλαντ παρουσιάζεται στο ανεπίσημο πρόγραμμα του Φεστιβάλ των Καννών.

Ένα χρόνο μετά διαβάζει τους **"Πράσινους Λόφους της Αφρικής"**

του Χέμινγκγουέι και διάφορες ιδέες για φιλμ γυρίζουν στο μυαλό της. Το πρώτο της ταξίδι στη Μαύρη Ήπειρο θα ακολουθήσουν πολλές μακροχρόνιες και περιπετειώδεις περίοδοι διαμονής στην Κένυα και το Σουδάν μαζί με τις φυλές των Νούμπα, των Σιλού και των Μασάι, μαζί με τον από το 1967 σύντροφό της στην τέχνη και τη ζωή Χόρστ Κέτνερ. Οι φωτογραφίες της δημοσιεύονται σε μεγάλα διεθνή έντυπα μεταξύ των οποίων το **Stern** και το **National Geographic**. Το 1965 πεθαίνει η μητέρα της. Διακόπτει τα γυρίσματα του φιλμ της για τη φυλή των Νούμπα και επιστρέφει στο Μόναχο. Το Νοέμβριο του 1966 συναντάται με τον αποφυλακισμένο από το Σπαντάου, Αλμπερτ Σπέερ, με τον οποίο τη συνδέει παλαιά και βαθιά φιλία.

Με τον Κέτνερ επιδίδεται με ξεχωριστή επιτυχία και στο νέο της πάθος, την υποβρύχια φωτογραφία και κινηματογράφηση. Για να γίνει δεκτή στη σχολή καταδύσεων, δηλώνει ψεύτικο όνομα και χρονολογία γέννησης, 1922 αντί του 1902. Στην απονομή των πτυχίων αποκαλύπτει την ηλικία της, και αποσπά το θαυμασμό τόσο των εκπαιδευτών όσο και των άλλων δυτών. Κάνει την πρώτη της κατάδυση στον Ινδικό Ωκεανό το 1972 και έκτοτε απολαμβάνει τόσο τις καταδύσεις όσο και τη φωτογράφηση. Τα έργα της δημοσιεύονται σε περιοδικά και βιβλία και αποσπούν διεθνή βραβεία. Παράλληλα δεν εγκαταλείπει την μεγάλη της αγάπη, τον κινηματογράφο. Μεγάλοι σκηνοθέτες όπως ο Φράνσις Φορντ Κόπολα που την καλεί στο Σαν Φρανσίσκο για το μοντάζ της ταινίας του **"Νονός νο 2"**, επιζητούν τις συμβουλές της.

Το όνομά της εξακολουθεί να ξεσηκώνει τους εχθρούς της. Σάλος προκαλείται το 1999 όταν η Τζόντι Φόστερ ανακοινώνει ότι θα σκηνοθετήσει και θα πρωταγωνιστήσει η ίδια σε ταινία με θέμα τη ζωή της Ρίφενσταλ. ***"Είναι μια από τους μεγαλύτερους σκηνοθέτες όλων των εποχών"***, είχα δηλώσει τότε η Φόστερ. ***"Δεν υπάρχει καμιά γυναίκα στον 20ο αιώνα που να θαυμάστηκε και να ταπεινώθηκε τόσο πολύ"***, είχε πει τότε η Φόστερ. Η ταινία δεν γυρίστηκε ποτέ.

Στα εκατοστά της γενέθλια, στις 22 Αυγούστου 2002, οι γερμανικές αρχές ανακοινώνουν ότι η Ρίφενσταλ κατηγορείται για "άρνηση του Ολοκαυτώματος " που στη Γερμανία θεωρείται έγκλημα. Τι έχει συμβεί; Η οργάνωση γύφτων "Ρομ" μηνύει τη Ρίφενσταλ ισχυριζόμενη ότι στα γυρίσματα του **"Τίφλαντ"** χρησιμοποίησε γύφτους από τα στρατόπεδα συγκεντρώσεως και δεν εμπόδισε την επιστροφή τους εκεί μετά το πέρας των γυρισμάτων. Η Ρίφενσταλ σε συνέντευξή της τον Απρίλιο του ίδιου έτους είχε χαρακτηρίσει τις κατηγορίες ως "ανοησίες " και υποστήριζε ότι η ίδια ξανασυνάντησε μετά τον πόλεμο όλους όσους είχαν παίξει στην ταινία της.

Παρά τις αντιδράσεις που εξακολουθεί να προκαλεί η παρουσία της, η Λένι εξακολουθεί να ταξιδεύει, να παρουσιάζει τη δουλειά της, να γράφει, να φωτογραφίζει και να κινηματογραφεί.

Το φαινόμενο Ρίφενσταλ

Έχει κανείς να παρατηρήσει πολλά για τη ζωή και το έργο της Ρίφενσταλ. Ως καλλιτέχνης αποτελεί υπόδειγμα αρτιότητας. Ως τεχνικός υπήρξε πρωτοπόρος. Και ως άνθρωπος, ένα εκρηκτικό μείγμα πείσματος, αποφασιστικότητας και ρεαλισμού. Άλλοι ανθρώπινοι χαρακτήρες θα είχαν λυγίσει από το βάρος των προσωπικών τραγωδιών, των προβλημάτων υγείας που δεν έπαψαν να την ταλαιπωρούν σε όλη της τη ζωή, καθώς και των οικονομικών δυσκολιών που πολλές φορές ανέτρεψαν ή ανέβαλαν τα σχέδιά της. Αν και δεν υπήρξε πολιτικοποιημένη ως άτομο και ως καλλιτέχνις, η στάση της απέναντι στα πολιτικά τεκταινόμενα της εποχής της υπήρξε πάντοτε ειλικρινής. Ούτε αρνήθηκε το μέτρο της συμμετοχής της όπως συνηθίζεται όταν ο "υψηλός προστάτης" εκπίπτει του αξιώματός του. Όταν σε συνέντευξή της στο CNN το 1994 χαρακτηρίζουν τα φιλμ της "προπαγανδιστικά", αρνείται αποφασιστικά και ανταπαντά πως ο ενθουσιασμός του κόσμου για τον Χίτλερ και όλα όσα κινηματογραφούσε είναι αυτά που πραγματικά συνέβαιναν στη Γερμανία την εποχή εκείνη.

Στα εκατοστά της γενέθλια, Αύγουστος 2002

Η Ρίφενσταλ υπερασπίστηκε πάντοτε με πάθος το έργο της για τους ίδιους λόγους που το δημιούργησε: από πεποίθηση στην καλλιτεχνική του αξία και από αφοσίωση στο Ωραίο.

Είναι χαρακτηριστικό πως όταν δέχτηκε πιέσεις να περικόψει τις σκηνές του **"Ολυμπία"** όπου προβάλλονταν έγχρωμοι αθλητές, αρνήθηκε κατηγορηματικά. Κατέφυγε τότε στον ίδιο τον Χίτλερ, ζήτησε και πήρε την έγκριση του ίδιου ώστε το έργο της να παραμείνει ανέπαφο. Όταν είκοσι χρόνια μετά, το Ολυμπία προβλήθηκε και πάλι στη "δημοκρατική" πλέον Γερμανία, η Επιτροπή Εθελοντικής Λογοκρισίας απαίτησε και πέτυχε να αφαιρεθούν όλες οι σκηνές όπου εμφανιζόταν ο Χίτλερ, και τα γυμνά αγάλματα με τα οποία ξεκινά το Ολυμπία να καλυφθούν με σκιές ώστε η ταινία να μην είναι "ακατάλληλη".

Το έργο της Λένι Ρίφενσταλ αναδίδει ομορφιά και νιότη, αισιοδοξία και δυναμισμό. Όπως ακριβώς και η ίδια.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ
1. FIVE LIVES (TASCHEN)
2. OLYMPIA (TASCHEN)
3. ΑΓΡΙΟΣ ΑΙΩΝΑΣ Αυτοβιογραφία (TERZO BOOKS)
4. http://www.leni-riefenstahl.de

ΙΡΑΚ: Ο Πόλεμος Στην Μέση Ανατολή Μόλις "Άρχισε"

άρθρο του **Ν. Γ. Μιχαλολιάκου**

Μέσα στα πλαίσια της προεκλογικής του εκστρατείας, ο σημερινός πρόεδρος των ΗΠΑ, Μπους, είχε πει ότι θα επιδιώξει σαν πρόεδρος των ΗΠΑ εάν εκλεγεί να αποκαταστήσει τις σχέσεις της Ουάσιγκτον με Βαγδάτη και Τεχεράνη.

Η δήλωσή του αυτή δεν αποτελούσε έκπληξη, αφού είναι γνωστό ότι ο πρόεδρος Μπους αντιπροσωπεύει τα συμφέροντα των εταιρειών πετρελαίων στην χώρα του, που ασφαλώς και θα επιθυμούσαν μέσω της αποκαταστάσεως των σχέσεων με Ιράκ και Ιράν κάποια παχυλά συμβόλαια. Είναι γνωστό επίσης ότι ο σιωνιστικός παράγοντας στις Ηνωμένες Πολιτείες υποστήριξε με φανατισμό τον αντίπαλο του Μπους, Αλ Γκορ.

Όλα αυτά άλλαξαν δραματικά μετά το φοβερό και πρωτοφανές γεγονός της 11ης Σεπτεμβρίου του 2001. Η Αμερική για πρώτη φορά δεχότανε μια σφοδρή επίθεση μέσα στην ίδια της την χώρα και ένοχος για αυτή την επίθεση κρίθηκε ότι είναι ο ισλαμικός κόσμος. Η υπερδύναμη των ΗΠΑ δέχθηκε μια ευθεία πρόκληση, στην οποία έπρεπε να απαντήσει και η πρόκληση αυτή ισοδυναμούσε με το να επιβεβαιώσει την παγκόσμιο κυριαρχία της.

Φυσικά δεν έχασαν την ευκαιρία και οι άνθρωποι του πανίσχυρου σιωνιστικού λόμπι να πιέσουν τις καταστάσεις, δημιουργώντας μέσω των ΜΜΕ, που σχεδόν αποκλειστικά ελέγχουν, μία φανταστική εικόνα ότι οι ΗΠΑ βρίσκονται κάτω από την απειλή ενός παγκόσμιου τρομοκρατικού δικτύου!

Η πρώτη επίθεση έγινε στο Αφγανιστάν. Μία χώρα κυριολεκτικά ισοπεδώθηκε, αλλά ούτε ο Μπιν Λάντεν συνελήφθη, ούτε η "δημοκρατία" απεκαταστάθη στην χώρα αυτή. Ταυτόχρονα, στην Παλαιστίνη κλιμακώνονταν οι συγκρούσεις μεταξύ Ισραηλινών και Παλαιστινίων και το επόμενο θύμα της αμερικανικής επιθετικότητος, που όπως είπαμε και προηγουμένως σκοπό έχει να επιβεβαιώσει ότι η Ουάσιγκτον είναι υπερδύναμη, επελέγη να είναι το Ιράκ, μία χώρα που απειλούσε ευθέως το Ισραήλ.

Λίγες ημέρες μετά την 11η Σεπτεμβρίου του 2001 και το κτύπημα στην Νέα Υόρκη, ο καθηγητής Φωρισσόν, βλέποντας που οδηγούνται τα πράγματα, αφού πλέον η Αμερική είχε παραδοθεί ολοκληρωτικά στην σιωνιστική προπαγάνδα, έγραφε τα παρακάτω:

"ΕΝΑ ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΟ ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΟΔΗΓΗΣΕΙ ΣΕ ΕΝΑ ΑΛΗΘΙΝΟ ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑ

Του Καθηγητού Ρομπέρ Φωρισσόν: Δίχως το ψεύδος του υποτιθεμένου "Ολοκαυτώματος" και των δήθεν "θαλάμων αερίων", το Κράτος του Ισραήλ δεν θα υφίστατο και η ειρήνη θα ήταν πιο ισχυροποιημένη. Με το πλαστό "Ολοκαύτωμα", το οποίο έχει γίνει το ξίφος και η ασπίδα του Ισραήλ, η ειρήνη βρίσκεται σε κίνδυνο. Έτσι είναι που ένα φανταστικό ολοκαύτωμα, δημιουργηθέν και συντηρηθέν και από τους Σιωνιστές του Ισραήλ και τους Ιουδαίους της Διασποράς, μπορεί να οδηγήσει σε ένα αληθινό, παγκόσμιο ολοκαύτωμα."

Πράγματι τα όσα συμβαίνουν σήμερα στο Ιράκ δεν δείχνουν ότι η σύγκρουση αυτή θα περιοριστεί και θα τελειώσει με την μάχη της Βαγδάτης και την πτώση ενδεχομένως του καθεστώτος του Σαντάμ Χουσεΐν. **Πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι το σιωνιστικό λόμπι παρέσυρε σε αυτήν την εκστρατεία το λόμπι των εταιρειών πετρελαίου με το δέλεαρ της απληστίας στο οποίο είναι πολύ πρόθυμοι να υποκύψουν οι αγγλοσάξονες πουριτανοί.** Δηλαδή, το δέλεαρ των πλουσίων κοιτασμάτων πετρελαίων του Ιράκ καθώς και τα μεγάλα συμβόλαια των εταιρειών οπλικών συστημάτων. Φυσικά και ο πόλεμος κατά του Ιράκ δεν είναι μέχρι σήμερα και θα είναι και στο μέλλον ένας περίπατος όπως επίσης διαφήμιζαν τα ελεγχόμενα από τους σιωνιστές ΜΜΕ, προκειμένου να παρασύρουν και τους διστακτικούς σε αυτήν την εκστρατεία. Πέραν όλων των άλλων υπάρχουν δίπλα το Ιράν και η Συρία, που ήδη κατονομάστηκαν σαν χώρες που υποθάλπουν την τρομοκρατία και επομένως σαν πιθανοί στόχοι. Υπάρχει η Ρωσσία, που βλέπει καίρια να πλήττονται τα συμφέροντά της, καθώς και η Ευρώπη. Υπάρχει και η Κίνα, της οποίας βασικός προμηθευτής σε πετρέλαια, για όσους δεν το γνωρίζουν, είναι το Ιράκ του Σαντάμ Χουσεΐν.

Όσοι, λοιπόν, πιστεύουν πως μέσα στις επόμενες ημέρες ο πόλεμος στην Μέση Ανατολή θα τελειώσει κάνουν μεγάλο λάθος. Ο πόλεμος στην Μέση Ανατολή, πόλεμος για την παγκόσμια κυριαρχία, μόλις άρχισε...

Τρόπος Ναξείς

Μάγεμα η φύσις κι όνειρο...

γράφει η **Ε. Χ. Παππά**

Κάθε χρόνο, όταν πλησιάζει η Ανοιξη, πιάνω στα χέρια μου ένα συγκεκριμένο βιβλίο. Στην αρχή, το φέρνω στην εμπρός πλευρά του ραφιού όπου μένει όλο το χειμώνα, σαν την πριγκίπισσα που δεν πρέπει ξαφνικά να δει το φως έπειτα από το μακρύ χειμερινό της ύπνο. Στέκεται εκεί σιωπηλό για μερικές βδομάδες. Περνώ τα πρωινά και το χαϊδεύω με το βλέμμα μου. Το πράσινο εξώφυλλο μου υπόσχεται φυλλώματα πυκνά, μυρωδιά από χώμα και φρέσκα φύλλα, αχτίδες που ξεστρατίζουν μέσα από τα κλαδιά για να ακουμπήσουν ζεστές στην πλάτη μου.

Αφού η ματιά μου περπατήσει για κάμποσο στην ομορφιά της όψης του, ένα βραδάκι πλησιάζω και τ' αγγίζω. Ζυγίζω στα χέρια μου το βάρος του, θαυμάζω τη στρογγυλεμένη ράχη, η γραμματοσειρά φέρνει στο νου μου αυτά που περιμένω να διαβάσω.

Εχουν περάσει χρόνια από τότε που το πρωτόπιασα στα χέρια μου, δώρο σε πάρτυ της πέμπτης δημοτικού, κι ακόμα είναι εδώ, μαζί μου. Η αλήθεια είναι πως δεν ταιριάξαμε απ' την αρχή. Όταν το πρωτοείδα, μου φάνηκε στυφό και μάλλον άχρηστο. Ηταν η εποχή που ο Μαλό, ο Ουγκώ και ο Σταντάλ ήσαν οι πάτρονες άγιοί μου, και ξενυχτούσα για μια Γκρατσιέλα, μια Φανύ, μια Κολομπά.

Ωσπου σε κάποιες πασχαλινές διακοπές, μπαϊλντισμένη απ΄τη βιολέτα και τον επιτάφιο θρήνο, έπιασα στα χέρια και το διάβασα μονορούφι ένα από κείνα τα ευλογημένα μεσημέρια της τυραννιστικής παιδικής βαρεμάρας. **Το διάβασα ξανά και ξανά.** Και δεκάδες φορές από τότε. Η πλοκή έχει ως εξής: Μία σταγόνα διηγιέται πώς κατεβαίνει στη γη και πώς ξανανεβαίνει στον ουρανό, κι ένας σπόρος μεταμορφώνεται παρέα της σε δέντρο.

Αυτή η ιστορία, λοιπόν, πιστεύω ακράδαντα πως είναι μαγική. Κάθε φορά που τη διαβάζω ακούγεται διαφορετικά. Η σαύρα άλλοτε είναι καλή κι άλλοτε όχι, κι ο σπόρος πότε αφελής και η σταγόνα αστεία. Μα ποτέ όλα αυτά μαζί. Γιατί η σταγόνα και ο σπόρος είναι τα πιο γενναιόδωρα πλάσματα που έχω δει ποτέ μου, τα δυο απίθανα δυστυχισμένα κι απίθανα ευτυχή, και γιατί η ιστορία τους μου θυμίζει στο διάβα του καλοκαιριού, στην προσμονή των χειμερινών μηνών, πως η ζωή κι οι ιστορίες που την περιγράφουν, είναι ένας κύκλος με πάνω και με κάτω, με λύπες και χαρές, με νίκες και με αποτυχίες, με λιγοψυχιές και επελάσεις θριαμβικές.

Για μένα, είναι η άγκυρά μου, που βεβαιώνει πως αδιάσπαστος θα φέρει ο κύκλος του χρόνου την Άνοιξη κι όλες τις εποχές τη μια μετά την άλλη, πάλι και πάλι, τώρα και στο μέλλον, όπως και πριν, πριν να γεννηθούμε κι αφού φύγουμε. Και μου θυμίζει με χαρά και αγαλίαση τη μόνη βεβαιότητα, αυτή της Φύσης, τη βεβαιότητα της Φύσης της δικής του καθενός μας, της ύπατης έκφρασης του Πνεύματός μας, σπίτι και φίλος, αδελφός και δάσκαλος πιστός. Όταν λοιπόν έχω αμφιβολίες, όταν αναρωτιέμαι τι είναι θεός, τι μη θεός και τι τ' ανάμεσό τους, καταπώς λέει ο ποιητής, ανατρέχω στη μόνη Αλήθεια που πέρα από το Χρόνο και τ' άλλα πλάσματα του ανθρώπου, γνωρίζει να ακούει και να απαντά. **Ευλογημένο βιβλίο, ευλογημένες στιγμές που ο Κόσμος φανερώνεται μπροστά μας, απλός και μεγαλόπρεπος σαν την ευλογημένη Φύση.**

Αυτό το μήνα...

Ούτε βιβλία, ούτε CDs, ούτε πολλές κουβέντες. Τα βιβλία να περιμένουνε τα διαβάσματα των εξετάσεων και οι κουβέντες τις καλοκαιρινές φιλοσοφικές μας σιέστες.
Ένα διάλλειμα πριν να ριχτούμε στη μάχη της συλλογής των κόπων μας.

ΑΚΟΥΩ τους πρώτους ήχους από το ξύπνημα των δέντρων. Αν ακουμπήσεις το αυτί σου στη ράχη τους, ακούς το νερό να ανεβαίνει απ... τη γη, άνω θρώσκουσα.

ΒΛΕΠΩ προσεκτικά τις μυρμηγκοφωλιές καθώς τα ασκέρια από τους τακτικούς ανοιξιάτικους επισκέπτες μου παίρνουν το δρόμο της δουλειάς, επίμονοι, πιστοί κι ακούραστοι.

ΔΙΑΒΑΖΩ τα σχήματα από τα σύννεφα που ταξιδεύουν στο ανοιξιάτικο αεράκι. Να ο σκύλος, ο πειρατής, η πεταλούδα, το καράβι...

ΓΡΑΦΩ γιατί κερδίζω χρόνο απ΄ τα διαβάσματα κι έτσι μπορώ να γράψω το ποίημα, τη μουσική, τη ζωγραφιά που πάντα είχα στο νου μου.

Αυτό τον καιρό στον Περσικό Κόλπο μαίνεται ο πόλεμος. Την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές οι επιχειρήσεις βρίσκονται σε εξέλιξη και η έκβαση τους είναι άγνωστη. Αυτό που είναι γνωστό είναι ότι οι ΗΠΑ επιδιώκουν να κρατήσουν τον τίτλο της μοναδικής πια υπερδύναμης και τον μεγαλύτερο δυνατό έλεγχο στη τιμή και διακίνηση του πετρελαίου και παράλληλα να εξουδετερώσουν κάποιον που θα μπορούσε να βλάψει το πολυαγαπημένο Ισραήλ και τα συμφέροντα του στην περιοχή.

Το πρόσχημα για τον πόλεμο αυτό είναι "η σωτηρία" ενός κρατιδίου χωρίς παράδοση, δημιούργημα της Αγγλικής Αποικιοκρατίας. Το άρθρο αυτό δε πρόκειται να αναφερθεί περισσότερο σ' αυτά τα γεγονότα. Το θέμα, όπως δηλώνει ο τίτλος, είναι η -όχι πολύ γνωστή- προσπάθεια του Ιρακινού λαού να αποτινάξει το αγγλικό ζυγό και να σταθεί στο πλευρό της Εθνικοσοσιαλιστικής Γερμανίας.

Ο πόλεμος του 1941

Μια μικρή αναδρομή στο παρελθόν είναι αναγκαία εδώ. Το Ιράκ υπήρξε μία ακόμη παραμελημένη επαρχία της παρακμάζουσας Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Το 1918 πέρασε σε αγγλικά χέρια λόγω των πλουσίων κοιτασμάτων πετρελαίου. Το 1932 έγινε "ανεξάρτητο" συνδεόμενο με 25ετή συνθήκη συμμαχίας με την Αγγλία. Φυσικά, η εκμετάλλευση των πετρελαιοπηγών άνηκε σε αμερικανικές, αγγλικές και γαλλικές εταιρείες, με αντίτιμο 400.000 αγγλικές λίρες ετησίως στο βασιλιά Φεϋζάλ Α'.

Ο διάδοχος του το 1933 Γαζή Α' προσπάθησε να περιορίσει την επιρροή των Άγγλων και επεδίωξε την συνεργασία των αραβικών χωρών. Όλως "τυχαίως" το 1939, σε μία κρίσιμη εποχή για όλους, πέφτει θύμα αυτοκινητιστικού δυστυχήματος. Στο θρόνοι ανεβαίνει ο γιος του Φεϋζάλ Β'. Φυσικά, αληθινός κυβερνήτης της χώρας είναι ο πρωθυπουργός Νουρή Σαϊντ, πρώην στρατηγός του σουλτανικού στρατού και υπηρέτης των αγγλικών συμφερόντων. Στη χώρα όμως όπως και σε πολλές άλλες εκείνη την εποχή έχει αναπτυχθεί, υπό την ηγεσία του Ρασίντ Αλή, ισχυρό ρεύμα συμπάθειας προς την Εθνικοσοσιαλιστική Γερμανία. Όταν η Αγγλία κήρυξε πόλεμο κατά της Γερμανίας, το Ιράκ ακολουθεί και διακόπτει τις διπλωματικές σχέσεις με την Γερμανία. Υπό τη λαϊκή πίεση όμως ο Νουρή Σαϊντ αναγκάζεται αργότερα να διακηρύξει ουδετερότητα της χώρας.

Έτσι φτάνουμε το 1941. Η αντίδραση εναντίον των Άγγλων έχει κορυφωθεί. Στις 4 Απριλίου ξεσπάει η επανάσταση -όχι καλά οργανωμένη και εξοπλισμένη είναι αλήθεια. Οι Άγγλοι, μετά τον πρώτο αιφνιδιασμό αντιδρούν με επιτυχία. 19 Αγγλικές ενισχύσεις αποβιβάζονται στη Βασόρα. Παρ' όλα αυτά ο Ρασίντ Αλή διορίζεται πρωθυπουργός και αναγνωρίζεται από την Γερμανία, η οποία προσπαθεί να βοηθήσει παρά τις αντίξοες συνθήκες. Για να μπορέσουν να έρθουν οι γερμανικές ενισχύσεις οι επαναστάτες προσπαθούν, στα τέλη Απριλίου, να καταλάβουν την αεροπορική βάση Χαμπανίγια έξω απ' τη Βαγδάτη. Ακόμα γίνονται προσπάθειες να διακοπεί η ροή του πετρελαίου προς τις αγγλικές δυνάμεις στη Μ. Ανατολή με σαμποτάζ στους πετρελαιαγωγούς προς Χάιφα. Δυστυχώς η Χαμπανίγια δεν πέφτει και οι πρώτες γερμανικές ενισχύσεις, 30 αεροπλάνα βαμμένα με τα ιρακινά χρώματα και μικρή δύναμη στρατιωτών, δεν μπορούν να επέμβουν πριν της 15 Μαΐου.

ΠΟΛΕΜΟ! στον πόλεμο των Σιωνιστών

Η επανάσταση όμως έχει ήδη καταδικασθεί καθώς οι αγγλικές δυνάμεις συνεχίζων την προέλαση υπερνικώντας την επανάσταση των Ιρακινών. Αποστολή γερμανικών στρατευμάτων, ακόμα και αν μπορούσαν να ξεπεραστούν οι μεγάλες δυσκολίες μεταφοράς, είχε δυσοίωνες προοπτικές... τις παραμονές μάλιστα της κρισιμότερης ώρας του Μεγάλου Ιδεολογικού Πολέμου, της επιχείρησης Μπαρμπαρόσα, οποιαδήποτε μεγάλης κλίμακας στην περιοχή θα δημιουργούσε σοβαρές δυσχέρειες.

Τέλη Μαΐου η αντίσταση έχει πάψει, η επανάσταση έχει τελειώσει. Ο Ρασίντ Αλή περνάει στο Ιράν κι ύστερα καταφεύγει στην Ιταλία. Ο γνωστός μας Νουρή Σαΐντ ξαναγίνεται φυσικά πρωθυπουργός κι η χώρα μετατρέπεται μετά τις απαραίτητες "εκκαθαρίσεις", σε κύρια βάση των Άγγλων για τις επιχειρήσεις στην περιοχή. Η Συρία, που επέτρεψε των ανεφοδιασμό των γερμανικών αεροπλάνων και εφοδίασε με οπλισμό το Ιράκ δέχεται εισβολή τον Ιούνιο και καταρρέει σε ένα μήνα παρά την αντίσταση των γαλλικών δυνάμεων του Βισύ. Ακολουθεί τον Αύγουστο ταυτόχρονη εισβολή Σοβιετικών και Άγγλων στο Ιράν. Παρά τον μεγάλο έλεγχο που αυτοί ασκούσαν μέχρι τότε στη χώρα, μια κατάσταση παρόμοια μ' εκείνη του Ιράκ βρισκόταν στη γένεση της. Ο τελευταίος Σάχης ενθρονίζεται με τις ευλογίες των Σοβιετικών και Άγγλων.

Η αποτυχία της επανάστασης στο Ιράκ ήταν αναμενόμενη μετά τις αποτυχίες των επαναστατών να δημιουργήσουν ένα προγεφύρωμα για τις γερμανικές δυνάμεις κυρίως στη Χαμπανίγια. **Οι γενναίες προσπάθειες των Ιρακινών προσέκρουσαν σε αντικειμενικές δυσκολίες όπως επίσης και η γερμανική απόπειρα για ενίσχυση.** Η χώρα ήταν εγκλωβισμένη ανάμεσα στο Ιράν (που ήταν ήδη πριν την εισβολή των Σοβιετικών και των Άγγλων γέφυρα εφοδίων για τη Ρωσσία από τους Συμμάχους) και τα αγγλικά εδάφη της Παλαιστίνης και της Ιορδανίας.

Ο Χίτλερ συναντάται με τον ηγέτη του Ιράκ Γκαϊλανί

Η βοήθεια σε όπλα από τη Συρία, που ταλαντευόταν ανάμεσα στα δύο στρατόπεδα δεν ήταν βέβαια σοβαρή ενίσχυση. Η κυριαρχία του αγγλικού στόλου στην Ανατολική Μεσόγειο ήταν αναμφισβήτητη.

Η χώρα δεν μπορούσε να απελευθερωθεί εκείνη την στιγμή. Σαν επίλογο θ' αναφέρουμε τη δήλωση του Φύρερ ότι οποιαδήποτε προσπάθεια να εκδιωχθούν οι Άγγλοι από τις θέσεις τους μεταξύ Μεσογείου και Περσικού Κόλπου δεν μπορεί να αποφασισθεί μέχρι την ολοκλήρωση της επιχείρησης Μπαρμπαρόσα.

Αραβική Λεγεώνα και Γερμανικές Ειδικές Δυνάμεις

Από τις αρχές του 1941 υπήρχε μια σημαντική κινητικότητα στην Ιρακινή πρωτεύουσα, Βαγδάτη. Όλα έδειχναν πως η καινούργια κυβέρνηση του Ελ Γκαιλανί, θα διέκοπτε τις σχέσεις της χώρας με την Βρετανία και θα ταύτιζε τις τύχες του Ιράκ μ' αυτές των δυνάμεων του Άξονα. Η προοπτική μιας αντιβρετανικής δράσης λειτούργησε καταλυτικά στις προθέσεις χιλιάδων Αράβων που ήθελαν τον τερματισμό της ξένης κυριαρχίας στις χώρες τους. Η δράση του Μεγάλου Μουφτή στη Βαγδάτη, ορκισμένου εχθρού των εβραίων και των Άγγλων, υπήρξε ο πόλος έλξης για τους άραβες αυτούς εθελοντές. Παραμονές της έναρξης των εχθροπραξιών, στα τέλη του Απριλίου του 1941, αυτοί οι εθελοντές θα φτάσουν τις 25.000. Το μεγάλο πρόβλημα είναι οι έλλειψη όπλων και στοιχείων που θα τους οργανώσουν στρατιωτικά. Οι πράκτορες του Μεγάλου Μουφτή γυρνούν όλες τις αραβικές χώρες, προσπαθώντας να αποκτήσουν όπλα στη μαύρη αγορά. Το θέμα της στρατιωτικής πλαισίωσης θα το λύσουν οι γερμανοί κομάντος που θα φτάσουν στην περιοχή, οι περίφημοι Brandeburgers. Αρχές Μαΐου θα φτάσουν στο Ιράκ οι πρώτοι αξιωματικοί και θα αρχίσουν την οργάνωση της Αραβικής Λεγεώνας. Διοικητής τους θα είναι ο στρατηγός Felmy, ενώ την άμεση επιχειρησιακή δράση θα αναλάβουν οι υπολοχαγοί Brecht, Dreesen και Berger. Αρχικά τα όπλα φτάνουν για να εξοπλίσουν μόνο 2.000 άντρες, αλλά περίπου 300 από αυτούς είναι πρώην αξιωματικοί των διαφόρων αραβικών στρατών και θα αποτελέσουν την ραχοκαλιά του σώματος. Μετά τις 10 Μαΐου θα ξεκινήσουν οι επιθετικές αναγνωρίσεις. Οι Βρετανοί έχοντας αποβιβαστεί στο νότο, κατέλαβαν την Βασόρα και προωθούνται προς την Βαγδάτη, παράλληλα με τους ποταμούς Τίγρη και Ευφράτη. Σε αυτούς βασίζονται για τον ανεφοδιασμό, έχοντας δημιουργήσει έναν στολίσκο από 2 κανονιοφόρους και 50 περίπου μεταγωγικά. Αυτά θα είναι και ο πρώτος στόχος. Το βράδυ της 11ης Μαΐου, η λεγεώνα επιτίθεται αιφνιδιαστικά στον αραγμένο στολίσκο και καταφέρνει την ολοκληρωτική κατάληψή του. Τόνοι εφοδίων πέφτουν στα χέρια των Αραβογερμανών, μαζί με χιλιάδες όπλα, που θα εξοπλίσουν τους υπόλοιπους εθελοντές που περιμένουν. Μέσα στις επόμενες ημέρες η δύναμη της Λεγεώνας θα φτάσει τις 7 με 8 χιλιάδες και θα κατευθυνθεί προς τα σύνορα με την Ιορδανία, απ' όπου προελαύνει η αντίστοιχη Βρετανική Αραβική Λεγεώνα. Υπό την ηγεσία των Γερμανών, οι άραβες στήνουν ενέδρες μέσα στην έρημο. Στις 17 Μαΐου θα έχουν την μεγαλύτερη επιτυχία τους, εξολοθρεύοντας μια δύναμη 100 Βρετανών και επίλεκτων Γκούρκας. Οι επιχειρήσεις μαίνονται μέσα στην έρημο, με τους Βρετανούς να προωθούνται προς την Βαγδάτη και τους αραβο-γερμανούς να τους επιτίθενται συνεχώς. Η κορύφωση θα φτάσει στις 27 του μήνα, όταν οι Γερμανοί έχουν ετοιμάσει μια μεγάλη ενέδρα στους εξαντλημένους από τις μάχες και τις κακουχίες της ερήμου, Βρετανούς. Εκεί θα τους βρει η είδηση της πτώσης της Βαγδάτης και της κατάρρευσης της φιλοαξονικής κυβέρνησης. Το μεγαλύτερο μέρος της Λεγεώνας θα περάσει συντεταγμένα τα σύνορα της Συρίας, που βρίσκεται υπό τον έλεγχο του καθεστώτος του Βισύ, και θα είναι ο επόμενος στόχος των Βρετανών. Θα συμμετάσχουν ενεργά στις μάχες εκεί και μεγάλος αριθμός αυτών θα προωθηθεί στην Ευρώπη, όπου θα αποτελέσει τον κορμό της Αραβικής Λεγεώνας της Βέρμαχτ.

Ο Σιωνισμός πίσω από την εισβολή στο Ιράκ

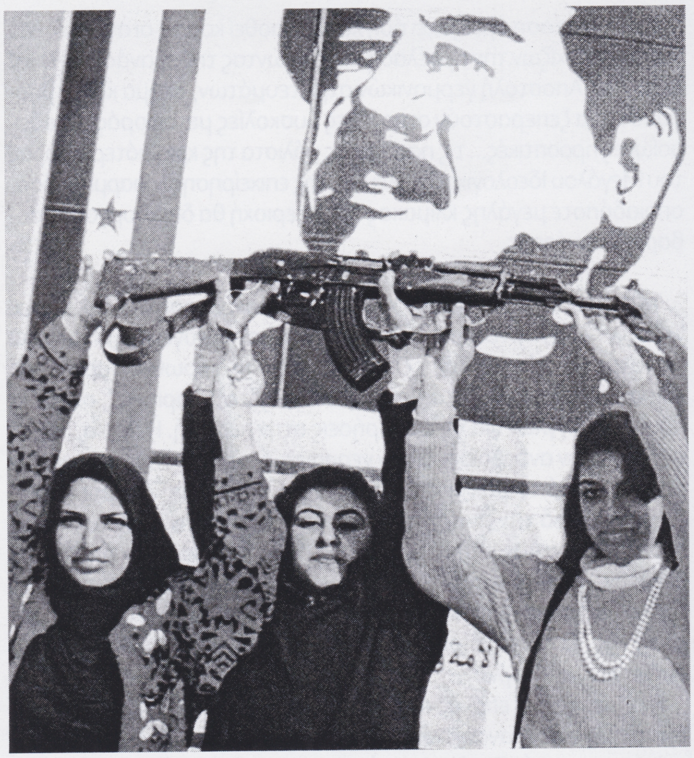
Μία από τις περιφερειακές δυνάμεις της Μέσης Ανατολής, η οποία όχι μόνο δεν εκφράζει καμία αντίρρηση για την επικείμενη αμερικανική εκστρατεία στο Ιράκ, αλλά αναμένει και σημαντικά οφέλη από αυτή είναι το Ισραήλ. Από τις αρχές Φεβρουαρίου, που άρχιζε να φαίνεται ότι οι ΗΠΑ είχαν αποφασίσει πλέον να διευθετήσουν την Ιρακινή κρίση μέσω της ισχύος των όπλων, ο ισραηλινός τύπος δείχνει ξεκάθαρα τις διαθέσεις του φιλοσιωνιστικού πολιτικοστρατιωτικού κατεστημένου, που εκλεκτό του μέλος είναι ο νυν Πρωθυπουργός του Ισραήλ Αριέλ Σαρόν. Στις αρχές Φεβρουαρίου, ο Επιτελάρχης των Ισραηλινών Ενόπλων Δυνάμεων, Μοσέ Γιααλόν, είχε δηλώσει σε συνέντευξη του στην εφημερίδα Γιεντιότ Αχρανότ, ότι σε περίπτωση που το Ισραήλ δεχτεί επίθεση από το Ιράκ, αυτό έχει την δυνατότητα να το ανταποδώσει σκληρά. Επίσης, ο Γιααλόν πρόσθεσε σε αυτή τη συνέντευξη ότι η αμερικανική επίθεση θα προκαλέσει ένα σεισμό στη Μέση Ανατολή. Στο Σαββατιάτικο ένθετο της ισραηλινής εφημερίδας Μααρίβ, της 8ης Φεβρουαρίου, υπάρχει ένα αποκαλυπτικό κείμενο του αρθρογράφου Νταν Μαργκαλίτ, στο οποίο ασκείται σκληρή κριτική σε όσους εναντιώνονται στην πιθανότητα αμερικανικής στρατιωτικής επίθεσης στο Ιράκ. Μέσα στο άρθρο του προειδοποιεί ότι:

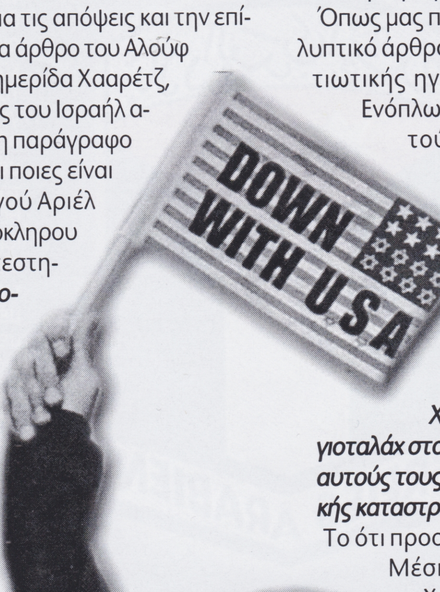
"Εάν επιτραπεί στο καθεστώς του Σαντάμ Χουσεΐν να επιβιώσει, ίσως έτσι να αποτραπεί ένας τρομερός πόλεμος, όμως ο πόλεμος που αναπόφευκτα θα ακολουθήσει θα είναι ακόμη περισσότερο τρομερός".

Συνεχίζοντας να επιχειρηματολογεί ο Μαργκαλίτ, για ποιους λόγους πρέπει η Αμερική να πραγματοποιήσει αυτήν την επίθεση, στο τέλος καταλήγει με τα εξής λόγια: ***"Οι Ρωμαίοι είχαν πει ότι: 'Εάν θέλεις ειρήνη, θα πρέπει να ετοιμάζεσαι για πόλεμο'.*** Για τη σημερινή πραγματικότητα του 2003, αυτή η ρήση θα πρέπει να παραφραστεί ως: '***Εάν θέλεις ειρήνη, κήρυξε πόλεμο'"***. Ακόμη πιο αποκαλυπτικές είναι οι απόψεις, ενός συναδέλφου του Μαργκαλίτ στην ίδια εφημερίδα, του Μπεν Κάσπιτ, όπου σε ένα σημείο του άρθρου του, έγραψε ότι:

"Ο Μπους πρέπει να επιστρέψει από την Βαγδάτη με το σκαλπ του Σαντάμ". Διότι όπως υποστηρίζει ο Κάσπιτ στη συνέχεια: ***"Οποιοδήποτε άλλο αποτέλεσμα θα γινόταν αντιληπτό ως μία συγκλονιστική και επικίνδυνη νίκη για την διεθνή τρομοκρατία και ως μία ηχηρή αμερικανική ήττα".***

Επίσης, αρκετά ενδιαφέροντα στοιχεία για τις απόψεις και την επίσημη στάση του Ισραήλ εμπεριέχονται σε ένα άρθρο του Αλούφ Μπεν, της 17 Φεβρουαρίου 2003, στην εφημερίδα Χααρέτζ, με τίτλο: "Ενθουσιώδεις οι Ένοπλες Δυνάμεις του Ισραήλ αναμένουν πόλεμο στο Ιράκ". Από την πρώτη παράγραφο αυτού του άρθρου φαίνονται ξεκάθαρα και ποιες είναι οι απόψεις του ισραηλινού Πρωθυπουργού Αριέλ Σαρόν, καθώς επίσης στην συνέχεια και ολόκληρου του ισραηλινού πολιτικοστρατιωτικού κατεστημένου: ***"Το Γραφείο του Πρωθυπουργού αποδίδει μικρή σημασία στα διπλωματικά εμπόδια που πρέπει να ξεπεράσει η Αμερική στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ, στην πορεία της για ένα πόλεμο κατά του Ιράκ. Το Ισραήλ εκτιμά ότι η ημερομηνία επίθεσης βασίζεται μονάχα σε στρατιωτικά κριτήρια επιμελητείας, όταν έχει ολοκληρωθεί η ανάπτυξη των αμερικανικών στρατευμάτων και ότι ο πόλεμος θα ξεκινήσει στα τέλη Φεβρουαρίου ή στις αρχές Μαρτίου. Δεν αναμένεται καμία καθυστέρηση ή καμία είδους επίδραση από τις διαπραγματεύσεις μεταξύ των συμμαχικών χωρών".***

Ακόμη αποκαλυπτικότερη είναι και η αρχή της επόμενη παραγράφου, του εν λόγω άρθρου: ***"Η στρατιωτική και πολιτική ηγεσία (σ.σ. του Ισραήλ) επιθυμεί πάρα πολύ ένα πόλεμο στο Ιράκ, βλέποντας τον σαν μία ευκαιρία να νικήσουν τον πόλεμο φθοράς με τους Παλαιστινίους."*** Όπως αναφέρεται και στην συνέχεια, θεωρούν ότι θα ακολουθήσει η "απομάκρυνση" του Γιασέρ Αραφάτ από την Ηγεσία της Παλαιστινιακής Αρχής και όπως υποστήριξε και στις 15 Φεβρουαρίου, ο ισραηλινός υποστράτηγος Άμος Γκιλάντ, που συντονίζει τις ισραηλινές επιχειρήσεις στη Δυτική Όχθη και στη Λωρίδα της Γάζας, ***"η αμερικανική επίθεση στο Ιράκ θα απομακρύνει την Ιρακινή απειλή και αυτό θα γίνει ένα παράδειγμα"*** και όπως χαρακτηριστικά δήλωσε: ***"για την απομάκρυνση και άλλων δικτατόρων που βρίσκονται κοντύτερα μας, που κάνουν χρήση βίας και τρόμου".***

Το Ισραήλ οραματίζεται το "φαινόμενο του ντόμινο" στη Μ. Ανατολή

Όπως μας πληροφορεί και στην συνέχεια το συγκεκριμένο αποκαλυπτικό άρθρο της Χααρέτζ για τις βλέψεις της πολιτικής και στρατιωτικής ηγεσίας του Ισραήλ, υψηλόβαθμοι των Ισραηλινών Ενόπλων Δυνάμεων καθώς επίσης και κυβερνητικοί αξιωματούχοι από το στενό περιβάλλον του ισραηλινού Πρωθυπουργού Αριέλ Σαρόν, όπως για παράδειγμα ο Σύμβουλος Εθνικής Ασφαλείας Εφραίμ Χαλεβί:

"Σκιαγραφείται μία ρόδινη εικόνα ενός όμορφου μέλλοντος, που μπορεί να περιμένει το Ισραήλ μετά τον πόλεμο. Οραματίζονται το φαινόμενο του ντόμινο, με τη πτώση του Σαντάμ Χουσεΐν να ακολουθείται από αυτή των υπολοίπων εχθρών του Ισραήλ: των Παλαιστινίων Αραφάτ, Χασάν Νασραλάχ, του Σύριου Μπασάρ Ασάντ, του αγιοταλάχ στο Ιράν και ίσως του Λίβυου Μουαμάρ Καντάφι. Μαζί με αυτούς τους ηγέτες, θα εξαφανιστούν ο τρόμος και τα όπλα μαζικής καταστροφής".

Το ότι προσβλέπει το Ισραήλ σε ένα φαινόμενο του ντόμινο στη Μέση Ανατολή, φαίνεται και από ένα άλλο άρθρο της Χααρέτζ στις 18 Φεβρουαρίου 2002 με τίτλο: ***"Ο Σαρόν θέλει να αφοπλιστούν μετά το Ιράν, η Λιβύη και η Συρία".*** Στις 17 Φεβρουαρίου είχε πραγματοποιηθεί στο Ισραήλ μία συνάντηση μεταξύ μίας αντιπροσωπίας του αμερικανικού Κογκρέσου και του Αριέλ Σαρόν. Όπως αναφέρεται και στο συγκεκριμένο

Δεν αποκλείεται η χρήση πυρηνικών σε μορφή αντιποίνων κατά του Ιράκ

Αναδημοσίευση από άρθρο ισραηλινής εφημερίδας

Στις 15 Αυγούστου 2002, στην ισραηλινή εφημερίδα Χααρέτζ, ένας από τους εγκυρότερους στρατιωτικούς αναλυτές, ο Ζεέβ Σιφ, απεκάλυψε ότι σύμφωνα με επίσημη αμερικανική έκθεση, οι Ισραηλινοί ίσως απαντήσουν με πυρηνικά σε μία ενδεχόμενη ιρακινή επίθεση. Το συγκεκριμένο άρθρο του Σιφ είχε δε σαν τίτλο: "*Εάν δεχτεί επίθεση, το Ισραήλ ίσως κάνει χρήση πυρηνικών κατά του Ιράκ*". Αυτό το οποίο μπορεί να θεωρηθεί σημαντικό είναι το γεγονός, ότι ο Σιφ δεν διαψεύδει, στο συγκεκριμένο άρθρο, ότι το Ισραήλ δεν διαθέτει όπλα μαζικής καταστροφής και πυρηνικά...

Όπως θα δείτε και από τα παρακάτω αποσπάσματα, η πυρηνική απειλή... "made in Israel", δεν αποτελεί προϊόν υστερίας κάποιου μονομανή συνωμοσιολόγου, αλλά μία ενδεχόμενη εφιαλτική πραγματικότητα:

"*Εάν το Ιράκ επιτεθεί στο Ισραήλ με μη συμβατικά όπλα, προξενώντας μεγάλο αριθμό απωλειών στον άμαχο του πληθυσμό, το Ισραήλ θα είχε την δυνατότητα να απαντήσει για αντίποινα με πυρηνικά τα οποία θα εξάλειφαν το Ιράκ ως χώρα. Αυτή η σημαντική εκτίμηση, από αμερικανικές υπηρεσίες πληροφοριών, πραγματοποιήθηκε ενώπιον της Επιτροπής Διεθνών Σχέσεων της αμερικανικής Γερουσίας την περασμένη εβδομάδα...*

... Αυτή η εκτίμηση έχει ενισχυθεί από τότε ακόμη περισσότερο, διότι σύμφωνα με όλες τις ενδείξεις, το Ιράκ έχει τώρα στην κατοχή του βιολογικά όπλα, τα οποία θα μπορούσαν να προκαλέσουν μεγάλο αριθμό σε απώλειες. Σύμφωνα με μία εκτίμηση, στρατιωτικού επιπέδου βιολογικά όπλα, μπορεί να αποβούν τόσο θανατηφόρα όσο μία πυρηνική βόμβα. Οι εκτιμήσεις των αμερικανικών υπηρεσιών πληροφοριών συμπεριλαμβάνουν και μία ανάλυση πιθανών Ισραηλινών αντεπιθέσεων.

...Η πιθανότητα χρήσης πυρηνικών όπλων από το Ισραήλ κατά του Ιράκ εμφανίζεται σε ένα έγγραφο που παραδόθηκε στην Επιτροπή Διεθνών Σχέσεων της Γερουσίας από τον ειδικό σε στρατιωτικά θέματα Δρ. Άντονι Κόρντσμαν, μέλος του Κέντρου Στρατηγικών και Διεθνών Μελετών. Πιθανώς, το έγγραφο αυτό να βασίζεται, εν μέρει, σε επίσημες κυβερνητικές εκτιμήσεις...

...Σύμφωνα με το Κόρντσμαν, εάν οι Ιρακινές επιθέσεις συνεχιζόντουσαν και το Ιράκ πραγματοποιούσε μία επίθεση με βιολογικά όπλα κατά μίας ισραηλινής πόλης, το Ισραήλ προφανώς θα απαντούσε με χρήση πυρηνικών κατά ιρακινών πόλεων, που δεν θα είχαν καταληφθεί ακόμη από τα αμερικανικά στρατεύματα. Μία τέτοιου είδους αντίδραση από την πλευρά του Ισραήλ, θα μπορούσε να καταστρέψει το Ιράκ ως κράτος."

άρθρο, ο Αριέλ Σαρόν δήλωσε σε αυτούς τους αμερικανούς αξιωματούχους ότι μετά το Ιράκ θα πρέπει να αφαιρεθούν τα όπλα μαζικής καταστροφής και από το Ιράν, την Λιβύη και την Συρία. Μάλιστα ανέφερε ότι μία επιτυχημένη κίνηση των αμερικανών κατά του Ιράκ θα μπορούσε σαν πρότυπο να κάνει μία τέτοια προσπάθεια ακόμη ευκολότερη. Επίσης, ο Σαρόν ανέφερε ότι το Ισραήλ δεν έχει καμία ανάμειξη με τον επικείμενο αμερικανικό πόλεμο στο Ιράκ, αλλά όπως ο ίδιος τόνισε: ***"όμως αυτή η αμερικανική ενέργεια είναι ζωτικής σημασίας"***. Για τα ισραηλινά συμφέροντα βεβαίως...

Όμως, όπως αναφέρει και το συγκεκριμένο άρθρο της Χααρέτζ, ο Αριέλ Σαρόν είχε συνάντηση την ίδια ημέρα και με τον υφυπουργό Εξωτερικών των ΗΠΑ, Τζον Μπόλτον, στον οποίον ο Σαρόν εξέφρασε την ανησυχία του σχετικά με το Ιράν. Στην συνέχεια, όπως αναφέρει και το συγκεκριμένο άρθρο: ***"Ο Μπόλτον δήλωσε σε συναντήσεις του με ισραηλινούς αξιωματούχους ότι δεν είχε καμία αμφιβολία ότι η Αμερική θα επετίθετο κατά του Ιράκ και ότι στη συνέχεια θα ήταν αναγκαίο να αντιμετωπίσει τις απειλές από την Συρία, το Ιράν και τη Βόρεια Κορέα."***

Τέλος, θα πρέπει να αναφερθεί ότι υπάρχουν αρκετές άλλες παράμετροι σε όλη αυτή την υπόθεση, οι οποίες να δείξουν ακόμη πιο ολοκληρωμένα το πώς προσεγγίζει το σημερινό πολιτικο-στρατιωτικό κατεστημένο του Ισραήλ, την όλο και κλιμακούμενη κρίση στη Μέση Ανατολή. Όπως για παράδειγμα, η τριβή που υπάρχει μεταξύ των ΗΠΑ και ορισμένων συμμάχων τους στο ΝΑΤΟ αντιμετωπίζεται από το Τμήμα Σχεδιασμού των Ισραηλινών Ενόπλων Δυνάμεων αρκετά θετικά. Μάλιστα σε ένα έγγραφο που διανεμήθηκε στα μέσα Φεβρουαρίου σε υψηλά ιστάμενους του ισραηλινού στρατού, αναφέρθηκε ακόμη και στην εμφάνιση της ευκαιρίας απομάκρυνσης όσων Ευρωπαίων θεωρούνται "φιλοπαλαιστίνιοι" από την Μέση Ανατολή. Όπως ανέφερε και ένας υψηλόβαθμος ισραηλινός αξιωματούχος στις 15 Φεβρουαρίου, σύμφωνα με την ισραηλινή εφημερίδα Χααρέτζ, ότι οι ΗΠΑ θα τιμωρήσουν τους Ευρωπαίους γιατί οι Αμερικανοί θεωρούν ότι οι Ευρωπαίοι τους μαχαίρωσαν πισώπλατα στο δρόμο τους για την Βαγδάτη, και πλέον οι Αμερικανοί δεν θα ζητούν την γνώμη των Ευρωπαίων σχετικά με ισραηλινές παραχωρήσεις.

Όπως παρατηρήσαμε από όλα που αναφέρθηκαν παραπάνω, το Ισραήλ όχι μόνο δεν είναι κατά της επικείμενης αμερικανικής στρατιωτικής επίθεσης κατά του Ιράκ, αλλά επιθυμεί την πραγματοποίηση της. Επίσης, οι ισραηλινοί αξιωματούχοι επιθυμούν με τις ανακατατάξεις που θα φέρουν οι ΗΠΑ στην περιοχή της Μέσης Ανατολής να αναβαθμιστεί ακόμη περισσότερο η θέση και ο ρόλος του Ισραήλ, απολαμβάνοντας μία προνομιακή κατάσταση υπό την απόλυτη προστασία της Αμερικής. Ίσως κάποιοι εκλεκτοί του υπάρχοντος πολιτικού και στρατιωτικού ισραηλινού κατεστημένου, είτε να θυμούνται με νοσταλγία, είτε να θεωρούν επίκαιρα τα ακόλουθα λόγια του γνωστού Σιωνιστή Μοσέ Νταγιάν, που είχε δηλώσει το 1952, τα εξής:

"Το δύσκολο έργο μας απαρτίζεται από την προετοιμασία του Ισραηλινού Στρατού για τον νέο πόλεμο που πλησιάζει ούτως ώστε να επιτύχουμε τον έσχατο στόχο μας, την δημιουργία μίας Ισραηλινής αυτοκρατορίας".

"OLYMPIC GAMES"

ΝΕΟ-ΕΛΛΑΔΙΣΤΑΝ 2004

κείμενο-εικονογράφηση Ι. Α.

Μόλις 500 ημέρες έχουν μείνει για την έναρξη της πολυδάπανης και χιλιοδιαφημισμένης φιέστας των "OLYMPIC GAMES" που έχει την... τιμή να φιλοξενεί η Πατρίδα μας, το καλοκαίρο του 2004. Πυρετώδεις είναι οι προετοιμασίες απ' άκρου εις άκρον σε ολόκληρη (κυρίως) την Αττική για το μεγάλο αυτό πανηγύρι των νέο-Ελλήνων (που θα τους χρεώσει για τις τρεις -τουλάχιστον-επόμενες δεκαετίες). Συγκινητική επίσης και η αθρόα συμμετοχή... εθελοντών (ως επί το πλείστον αλβανών και πακιστανών) για το "μεγάλο γεγονός" της... Νέο-Ελλάδας! Εξαιρετική επίσης είναι και η μέριμνα για το πολιτιστικό σκέλος της διοργανώσεως, αφού ουκ ολίγες εκδηλώσεις προβλέπονται για την ανάδειξη του μεγαλείου του Ελληνικού Πολιτισμού (όπως π.χ. συναυλίες με τσιγγανογύφτικα τιφτετέλια, αλβανικά απ συγκροτήματα και "υψηλής ποιότητος" ακούσματα τύπου Τ. Μπουγά, Λ. Πανταζή κλπ.)...

Ο ακόλουθος οδηγός θα σας παρέχει κάποιες παραπάνω πληροφορίες για πράγματα, που, προφανώς δε γνωρίζετε, σχετικώς με το "κοσμοϊσοτρικό" γεγονός των "Modern Olympic Games 2004"...

Εν τω μεταξύ, με πυρετώδεις ρυθμούς συνεχίζονται οι προετοιμασίες για την "κατασκευή ολυμπιακών έργων"... Οι ανιδιοτελείς... μεγαλοεργολάβοι εργάζονται ανελλιπώς για την επιτυχή διεκπεραίωση της διοργάνωσης.

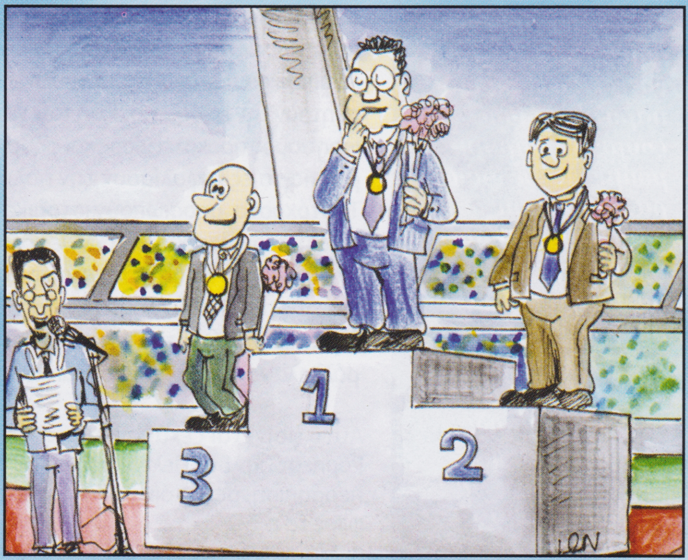
"Welcome home, Olympic Games", ζητωκραυγάζουν όλοι οι απανταχού οι νέο-Έλληνες, ενθουσιασμένοι που τα "Ολυμπιακά Παιχνίδια" επιστρέφουν, μετά από 108 χρόνια, στον τόπο γέννησής τους... Όλοι; Απ' ότι φαίνεται υπάρχουν κι εξαιρέσεις...

Εν τω μεταξύ, με πυρετώδεις ρυθμούς συνεχίζονται οι προετοιμασίες για την "κατασκευή ολυμπιακών έργων"...
Οι ανιδιοτελείς... μεγαλοεργολάβοι εργάζονται ανελλιπώς για την επιτυχή διεκπεραίωση της διοργάνωσης.

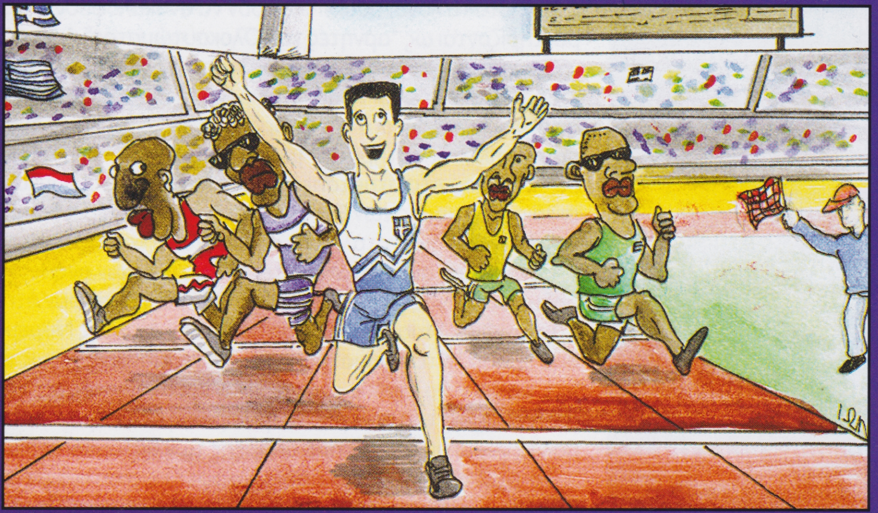

Σημαντική, επίσης, υπήρξε και η μέριμνα για την "ψυχαγωγία" των Ελλήνων και ξένων επιχειρηματιών που θα παρευρίσκονται στη χώρα μας κατά την διάρκεια των "Olympic Games".
Δίπλα βλέπετε σε πανελλήνια αποκλειστικότητα μία πρώτη άποψη απ΄ το δημιουργημένο "Ολυμπιακό Καζίνο"...

Για όσους δεν το γνωρίζουν, καθιερώνονται για πρώτη φορά στα Ολυμπιακά δεδομένα και τα εξής δύο ενδιαφέροντα αθλήματα:
α) Το αγώνισμα του "Μαρτυριάρη" αποκλειστικά προορισμένο για τον "εμπειρότατο" δημοσιογραφικό κόσμο... Οι διαγωνιζόμενο9ι δημοσιογράφοι θα αποδείξουν (με ανάλογες μεθόδους και "διαδικασίες" ο έκαστος) τις ικανότητές τους στο "κάρφωμα", την "ρουφιανιά" και τον "χαφιεδισμό", όπως άλλωστε γνωρίζουν πολύ καλά...
β) Το αγώνισμα του "Καταπιεσμένου Μετανάστη" όπου διαφόρων ειδών λαθρομετανάστες θα διαγωνιστούν στις πόσες Ελληνίδες δεν θα πειράξουν σ΄ ένα προκαθορισμένο χρονικό διάστημα... Το βραβείο του "Καταπιεσμένου Μετανάστη της Χρονιάς" θα είναι ένα "πράσινο κάρτα" (με την ευγενική χορηγία του "Συνασπισμού" και 340 "Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων"...)

...500 μόλις ημέρες έχουν μείνει για την έναρξη της "Ολυμπιακής φιέστας" του 20004, που στην πραγματικότητα το μόνο που θα προσθέσει στην Πατρίδα μας, δεν είναι τίποτε άλλο πέρα από τσιμέντο και χρέη. Ίσως η μεγαλύτερη απόδοση τιμής στο Αρχαίο Ολυμπιακό Πνεύμα να είναι μία αποχή από όλα αυτά τα πολύχρωμα πανηγυράκια με τα μπαλόνια και τα πυροτεχνήματα, που κάποιοι αυθάδεις θέλουν να μας πείσουν ότι είναι η... νέα Μεγάλη Ιδέα του Ελληνισμού...!
Εμείς, πάντως, για το καλοκαίρι του 2004 σας προτείνουμε την λύση του... ΣΠΥΡΟΥ ΛΟΥΗ!

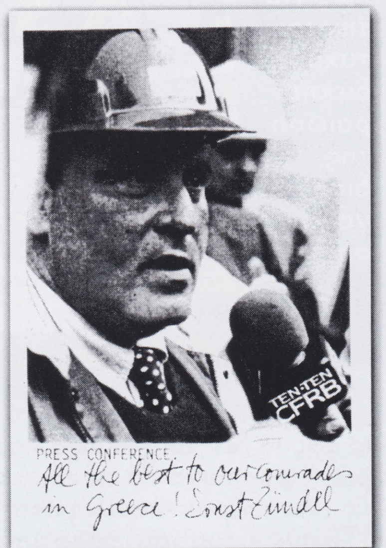
White Power!

Ιστορικός Αναθεωρητισμός Αλήθεια και Ψέματα

του Θ. Γεωργίου

Είναι ενδιαφέρον το φαινόμενα στο σημερινό "politically correct" θέατρο του παραλόγου που ζούμε, να παρατηρούμε είτε σε διάφορα έντυπα, είτε σε διάφορες εκπομπές την διαστρέβλωση της ελληνικής ιστορία μας. Να αφήνονται υπόνοιες ότι ο Μέγας Αλέξανδρος ήταν ένας αιμοδιψής σφαγέας με "ιδιαιτερότητες", οι τούρκοι δεν ήταν και τόσοι κακοί με τους έλληνες στο παρελθόν και συνυπήρχαν ειρηνικά για 400 χρόνια, οι εκδηλώσεις τιμής στο Γράμμο και στο Βίτσι είναι "γιορτές μίσους". Και καθώς αποφεύγουν να αναφερθούν τα όσα υπέστησαν οι Έλληνες από τους Τούρκους στην Μικρά Ασία, στην Κωνσταντινούπολη και στον Πόντο, ώστε να μην ενθαρρύνεται η καλλιέργεια της "εθνικιστικής υστερίας" εις βάρος των "παρεξηγημένων" γειτόνων μας, κυρίαρχο θέμα για την καλλιέργεια "ευαισθησίας" και "ανοχής", έχει γίνει το γνωστό σε όλους ως "Ολοκαύτωμα".

Για αυτή την περίπτωση, δεν επιτρέπεται καμία ανοχή και όποιος επιχειρήσει να ερευνήσει το τι πραγματικά συνέβη, κατά την διάρκεια αυτής της σκληρής περιόδου, τότε αυτόματα χαρακτηρίζεται ως "αρνητής" και "νεοναζί". Σε ορισμένες περιπτώσεις, δεν παραμένουν μόνον στους χαρακτηρισμούς, αλλά υπάρχουν και διώξεις, μέχρι και επιθέσεις εις βάρος όσων αμφισβητούν την επίσημη εκδοχή των γεγονότων. Ο ιστορικός αναθεωρητισμός προκαλεί μίσος και φόβο, σε όσους ελέγχουν την ιστορία για να εξασφαλίσουν την πολιτική τους επιρροή και ισχύ. Ταυτόχρονα, αποσιωπούν ιστορικά γεγονότα και αλήθειες, οι οποίες μπορεί να τους φέρουν σε πολύ δύσκολη θέση. Διότι, άμα αναρωτηθούμε ότι στην περίπτωση που αποδειχτεί ότι οι λόγοι συμμετοχής των "Καλών Συμμάχων" στο Β' ΠΠ είναι βασισμένοι σε ψεύδη και επίσης ότι δεν ήταν και τόσο "καλοί", δεν θα χρειαστεί παράλληλα να αναθεωρηθούν και κάποια άλλα πράγματα;

Ερνστ Ζούντελ: Αφιέρωσε την ζωή του, στην διάδοση των θέσεων των ιστορικών αναθεωρητών. Αυτή η φωτογραφία με την ιδιόχειρη αφιέρωση, δόθηκε στην "ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ"

Αυτό φαίνεται ξεκάθαρα και από τα αποκαλυπτικά λόγια του Ρόμπερτ Γιαν Βαν Πελτ, ο οποίος ως πραγματογνώμονας για την υπεράσπιση, σε μία δίκη κατά του ιστορικού Ντέιβιντ Ίρβινγκ ανέφερε τα εξής:

"Εάν αποδεικνυόταν ότι οι αναθεωρητές του Ολοκαυτώματος είναι σωστοί, τότε θα χάναμε την αντίληψη μας που έχουμε για το Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο. Θα χάναμε την αντίληψη μας για το τι ήταν τότε δημοκρατία. Ο Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος ήταν ένας ηθικός πόλεμος. Ήταν ένας πόλεμος μεταξύ του καλού και του κακού. Και αν αφαιρέσουμε από αυτό τον πόλεμο τον πυρήνα, το οποίο είναι όντως το Άουσβιτς, και αφαιρέσουμε αυτή την εικόνα, τότε όλα τα υπόλοιπα δεν θα βγάζουν για μας νόημα. Θα καταλήγαμε συλλογικά μέσα σε ένα τρελάδικο".

Για αυτό το λόγο, όσοι επιχειρούν να ανακαλύψουν τι πραγματικά συνέβη, κατά την διάρκεια του Β' ΠΠ, χαρακτηρίζονται ως **"αρνητές του Ολοκαυτώματος"**. Με αυτό τον τρόπο βέβαια επιχειρούν να δείξουν, ότι οι αναθεωρητές ιστορικοί είναι παράλογοι στους ισχυρισμούς τους και το συγκεκριμένο ζήτημα δεν δέχεται αμφισβήτηση. Δεν είναι το συγκεκριμένο ζήτημα, ζήτημα άρνησης. Στη πραγματικότητα, οι αναθεωρητές ιστορικοί δεν αμφισβητούν την ύπαρξη των στρατοπέδων συγκέντρωσης, ούτε επίσης ότι δεν πέθαναν έγκλειστοι αυτών, αλλά υποστηρίζουν με μελέτες και έρευνες ότι δεν υπήρξαν θάλαμοι αερίων και ότι οι αριθμοί των θυμάτων, μέσα στα στρατόπεδα αυτά είναι αρκετά διογκωμένοι. Επίσης, ότι δεν υπήρχε κάποιο οργανωμένο σχέδιο εξόντωσης των Εβραίων και οι περισσότεροι θάνατοι εμφανίστηκαν κατά το τέλος του πολέμου, όταν το μέτωπο στην Ανατολή είχε καταρρεύσει και εμφανίστηκαν μεγάλες επιδημίες τύφου και λιμού.

Συνηθίζουν συχνά οι επικριτές των ιστορικών αναθεωρητών να τους παρουσιάζουν, ως "νεοναζί", "ψευδοδιανοούμενους" ή "ερασιτέχνες". Πόσοι γνωρίζουν ότι ο Πρόεδρος του Ανωτάτου Δικαστηρίου στις ΗΠΑ, Χάρλαν Φισκ Στόουν, είχε περιγράψει την Δίκη της Νυρεμβέργης, εκείνη την περίοδο, ως "μία υψηλού επιπέδου ομάδα λιντσαρίσματος κατά των Γερμανών"; Όπως επίσης, από τους πρώτους που εξέφρασαν αμφιβολίες για τους θαλάμους αερίων, ήταν και ο γνωστός συγγραφέας Τζορτζ Όργουελ, ο οποίος το 1945, αμέσως μετά το τέλος του πολέμου στην Ευρώπη στο κείμενο του "Σημειώσεις για τον Εθνικισμό", εξέφρασε τις αμφιβολίες γύρω από το ζήτημα ύπαρξης των θαλάμων αερίων.

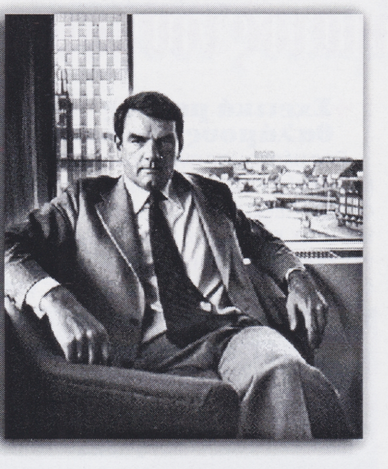
Το πρώτο βιβλίο, το οποίο γράφτηκε σχετικά με την αμφισβήτηση της επίσημης εκδοχής για το "Ολοκαύτωμα", ήταν από τον Πολ Ρασινιέ. Ο Ρασινιέ δεν ήταν κάποιος "γερμανός ναζιστής" ή κάποιος "υστερικός ακροδεξιός", αλλά ένας γάλλος αντιστασιακός και σοσιαλιστής που ήταν έγκλειστος σε αρκετά γνωστά γερμανικά στρατόπεδα συγκέντρωσης, κατά την διάρκεια του Β' ΠΠ. Μάλιστα, μετά τον πόλεμο είχε εκλεγεί και σαν βουλευτής του Σοσιαλιστικού Κόμματος στη Γαλλική Βουλή. Ο Ρασινιέ, συνέγραψε αρχικά δύο βιβλία σχετικά με το ζήτημα, "Διασχίζοντας την Γραμμή" και "Τα Ψέματα του Οδυσσέα", το 1948 και 1950 αντίστοιχα.

Από την αρχή της περιόδου της δεκαετίας του '70 παρατηρήθηκε μία αύξηση της έκδοσης βιβλίων με ανάλογο περιεχόμενο. **Το 1972, στη Μεγάλη Βρετανία ο Ρίτσαρντ Βέραλ, με το ψευδώνυμο Ρίτσαρντ Χάργουντ, εξέδωσε το βιβλίο "6.000.000 νεκροί. Μύθος ή Ολοκαύτωμα".** Το 1974, ο Τίες Κριστόφερσεν, εκδίδει στα γερμανικά το "Άουσβιτς. Η προσωπική αφήγηση ενός μάρτυρα". Το 1976, έγινε στην Μεγάλη Βρετανία η πρώτη έκδοση ενός άλλου βιβλίου σταθμό για το κίνημα του ιστορικού αναθεωρητισμού, "Η Απάτη του 20ου Αιώνος" του Καθηγητή του αμερικανικού Πανεπιστημίου Νορθγουέστερν, Άρθουρ Μπουτζ. Το 1979, ο Δρ. Βίλχελμ Στάγκλιτς, ένας Γερμανός δικαστικός εξέδωσε το βιβλίο του "Ο Μύθος του Άουσβιτς", όπου άσκησε μία αναλυτική κριτική στις αποδείξεις που παρουσιάζονται υπέρ του "Ολοκαυτώματος", κυρίως σε όσες παρουσιάστηκαν κατά την διάρκεια της Δίκης του Άουσβιτς στην Φρανκφούρτη, μεταξύ των ετών 1963-65. Το συγκεκριμένο βιβλίο ξεσήκωσε τόση μεγάλη θύελλα αντιδράσεων στη Γερμανία, ώστε ακολούθησε η κατάσχεση και η καύση των αντιτύπων του βιβλίου αυτού, η ακύρωση του διδακτορικού του τίτλου και πτυχίου και τέλος η ποινικοποίηση της αμφισβήτησης της επίσημης εκδοχής γύρω από το "Ολοκαύτωμα".

Το 1979, ήταν όμως και μία χρονιά ορόσημο, για το κίνημα του ιστορικού αναθεωρητισμού. Πραγματοποιείται το Πρώτο Διεθνές Συνέδριο Ιστορικού Αναθεωρητισμού στο Λος Άντζελες των ΗΠΑ, όπου ακολουθεί και η ίδρυση του Ινστιτούτου Ιστορικής Αναθεώρησης ("IHR") και αργότερα ξεκίνησε και η έκδοση ενός εντύπου, στο οποίο τακτικοί του συνεργάτες ήταν μεταξύ των άλλων και ο γνωστός γάλλος αναθεωρητής Ρομπέρ Φωρισσόν, ο οποίος είναι κυρίως γνωστός για την αμφισβήτηση της γνησιότητας των ημερολογίων της Άννας Φρανκ. Αξίζει να αναφερθεί το γεγονός ότι μεταξύ των συνεργατών του συγκεκριμένου ινστιτούτου είναι και ο εβραϊκής καταγωγής Ντέιβιντ Κολ, ο οποίος είναι γνωστός στους κύκλους των αναθεωρητικών ιστορικών, διότι κατόρθωσε να αποσπάσει ενδιαφέρουσες "αναθεωρημένες" ομολογίες από τον διευθυντή του Μουσείου του Άουσβιτς.

Επικεφαλής δε αυτού του ινστιτούτου στις μέρες μας είναι ο αμερικανός ιστορικός Μαξ Βέμπερ, ο οποίος έχει κατασυκοφαντηθεί λόγω του έργου του. Μεταξύ των σημερινών ιστορικών αναθεωρητών, που συνεργάζονται με το συγκεκριμένο ινστιτούτο, συγκαταλέγεται και ο ελληνικής καταγωγής καθηγητής πανεπιστημίου Κωσταντίνος Ζεβαρδίνος, ο οποίος ζει και εργάζεται στη Νότια Αφρική.

Πάντως, οι πιο γνωστές προσωπικότητες του κινήματος του ιστορικού αναθεωρητισμού είναι ο γερμανοκαναδός Έρνστ Ζούντελ και ο βρετανός ιστορικός Ντέιβιντ Ίρβινγκ. Ο Έρνστ Ζούντελ, ήταν ένας επιτυχημένος διαφημιστής στο Καναδά, και αγνοώντας τις όποιες συνέπειες θα είχε η δράση του, έγινε ο κύριος υπεύθυνος για την ευρεία διάδοση των απόψεων του ιστορικού αναθεωρητισμού σε παγκόσμια κλίμακα. Ενοχλημένοι αρκετοί κύκλοι στο Καναδά, παρέπεμψαν σε δίκη το 1988 τον Ζούντελ, μία πράξη, η οποία φάνηκε ότι είχε τα εντελώς αντίθετα αποτελέσματα από αυτά που επιθυμούσαν οι αντίπαλοι του. Για να υποστηρίξει τις απόψεις του, ο Ζούντελ ζήτησε από τον Φρεντ Λόχτερ, να ερευνήσει εάν όντως υπήρχαν θάλαμοι αερίων σε διάφορα γερμανικά στρατόπεδα συγκέντωσης, συμπεριλαμβανομένου και του Άουσβιτς. Ο Λόχτερ θεωρούταν ένας από τους καλύτερους ειδήμονες σε εκτελέσεις θανατοποινιτών σε αμερικανικές φυλακές, ακόμη και σε εκτελέσεις σε ειδικά διαμορφωμένους θαλάμους με θανατηφόρα αέρια. Κατά την διάρκεια της έρευνας του αυτής, ανακάλυψε ότι στους χώρους που παρουσιάζονταν στον Άουσβιτς σαν θάλαμοι αερίων, δεν υπήρχαν ίχνη από τεράστιες ποσότητες Zyklon-B, που να δικαιολογούν την χρήση των χώρων ως θαλάμων αερίων. Η έκθεση αυτή εκδόθηκε σαν **"Αναφορά Λόιχτερ"**, και ακολούθησαν και άλλες τρεις για να αντικρούσουν όποιες κατηγορίες εμφανίστηκαν αργότερα. Επίσης τον Ιούλιο του 1990, έπειτα από την δεύτερη

Ντέιβιντ Ίρβινγκ. Ο πιο γνωστός αναθεωρητής ιστορικός. Πρόσφατα εκδόθηκε βιβλίο του, από γνωστό εγχώριο εκδοτικό οίκο.

δίκη του Ζούντελ που ακολούθησε, με τις ίδιες κατηγορίες, στο στρατόπεδο συγκέντρωσης του Άουσβιτς και κατόπιν συνεννόησης με το ισραηλινό Κέντρο Ολοκαυτώματος Γιαντ Βασέμ, αφαιρέθηκε η παλαιότερη αναμνηστική πλάκα, που ανέφερε ότι τα θύματα ήταν 4.000.000 και στην θέση της τοποθετήθηκε μία νέα, η οποία αναφέρει ότι τα θύματα σε αυτό το στρατόπεδο συγκέντρωσης ήταν περίπου 1.100.000. Από τότε οι διώξεις και οι περιπέτειες για τον Ζούντελ, όπως και για τον Λόχτερ, δεν σταμάτησαν. Ο Ζούντελ αναγκάστηκε το 2001 να καταφύγει λόγω των συνεχών διώξεων του στις ΗΠΑ, από όπου το Φεβρουάριο του 2003 απελάθηκε και αυτό το διάστημα κρατείται στο Καναδά, όπου μεθοδεύεται η απέλαση του στη Γερμανία.

Η δεύτερη γνωστότερη προσωπικότητα στο κίνημα του ιστορικού αναθεωρητισμού είναι ο βρετανός ιστορικός Ντέιβιντ Ίρβινγκ. Είναι ένας πολυγραφότατος συγγραφέας περίπου 36 βιβλίων και μία αναγνωρισμένη αυθεντία για τον Αδόλφο Χίτλερ και τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο.

Το γνωστότερο του βιβλίο είναι "Ο Πόλεμος του Χίτλερ", αλλά έχει γράψει και βιβλία σχετικά με τον Χέρμαν Γκέρινγκ, την Δίκη της Νυρεμβέργης, τον βομβαρδισμό της Δρέσδης από τους Συμμάχους και άλλα πολλά. **Έγινε ευρέως γνωστός στο κοινό, όταν αποκάλυψε ότι τα ημερολόγια του Χίτλερ ήταν πλαστά, ενώ οι υπόλοιποι ιστορικοί υποστήριζαν το αντίθετο.** Αν και από την αρχή υπεστήριζε ότι δεν υπήρχε συγκεκριμένο επίσημο σχέδιο εξόντωσης των Εβραίων από το Γ' Ράιχ, αλλά από την περίοδο που ανέγνωσε την "Αναφορά Λόιχτερ" άσκησε μεγάλη κριτική γύρω από το ζήτημα ύπαρξης θαλάμων αερίων στο Άουσβιτς. Μάλιστα κατέθεσε τελευταίος, σαν μάρτυρας υπεράσπισης στη πρώτη δίκη του Ζούντελ το 1988. Λόγω της στάσης του, διώχτηκε σκληρά με μαραθώνιες δικαστικές διαμάχες, και απαγορεύτηκε η είσοδος του, κατόπιν καταδίκης, στη Γερμανία. Ακολούθησαν οι απαγορεύσεις στο Καναδά, την Νέα Ζηλανδία, την Αυστραλία, την Ιταλία και την Νότια Αφρική.

Τέλος, θα πρέπει να αναφερθεί ότι η πλειοψηφία αυτών που ανήκουν στο κίνημα του ιστορικού αναθεωρητισμού, υπέστησαν μεγάλες διώξεις και πιέσεις για να εγκαταλείψουν τις προσπάθειες τους για την ανεύρεση της ιστορικής αλήθειας για αυτήν την ιστορική περίοδο Αν και αναφέρθηκαν ήδη ορισμένα στοιχεία, αξίζει να σημειωθεί ότι το 1984 το Ινστιτούτο Ιστορικής Αναθεώρησης κάηκε ολοσχερώς, όπως επίσης ο Ζούντελ έχει δεχτεί κατά το παρελθόν τρεις βομβιστικές επιθέσεις, όπου σε μία από αυτές καταστράφηκε ολοσχερώς από εμπρηστική βόμβα το σπίτι του και ο Φωρισσόν υπήρξε θύμα άγριου ξυλοδαρμού. Αρκετοί άλλοι, απολύθηκαν από τις δουλειές τους, ακυρώθηκαν τα πτυχία τους, κατασυκοφαντήθηκαν, χλευάστηκαν, μηνύθηκαν, φυλακίστηκαν, αναγκάστηκαν να αυτοεξοριστούν και γενικότερα υπέστησαν σοβαρές πιέσεις και διώξεις. Μία ανάλογη στάση πάντως δεν έχει σκανδαλωδώς παρατηρηθεί στην επίσημη αμφισβήτηση των τούρκων, για την Γενοκτονία των Αρμενίων, οι οποίοι τούρκοι φτάνουν στο σημείο να παρουσιάζουν τα θύματα εκείνης της περιόδου ως τούρκους, θύματα των αρμενίων!

Όλες οι παραπάνω ενέργειες πραγματοποιήθηκαν στο όνομα της καταπολέμησης του μίσους, μιας και οι αναθεωρητές θεωρούνται ότι προωθούν ένα δόγμα μίσους. Όμως, στην πραγματικότητα ο ιστορικός αναθεωρητισμός είναι μία ερευνητική και επιστημονική διαδικασία και όχι ένα δόγμα. Παρατηρούμε πάντως πως οι κατήγοροι τους φθάνουν στο σημείο να τους βλέπουν σαν την ενσάρκωση του "απόλυτου κακού". Τους δαιμονοποιούν και είναι προετοιμασμένοι οι κατήγοροι τους να χρησιμοποιήσουν κάθε μέσο για να τους σταματήσουν. Η λογική τους, ίσως να είναι η εξής: Τα πάντα είναι επιτρεπτά για την αντιμετώπιση του "απόλυτου κακού". Τι τραγική ειρωνεία άραγε...

Επιτυχίες του κινήματος του ιστορικού αναθεωρητισμού

Ενώ από την μία πλευρά, οι αναθεωρητές χαρακτηρίζονται από τους επικριτές τους ως "εραστιτέχνες", "αρνητές του Ολοκαυτώματος", "νεοναζί" κοκ, από την άλλη πλευρά οι ίδιοι "αναθεωρούν", ορισμένες "λεπτομέρειες" της επίσημης εκδοχής του Ολοκαυτώματος...

+Η ιστορία του "εβραϊκού σαπουνιού"

Όπου και να ρωτήσεις, όλοι θα σου αναφέρουν ότι οι "Γερμανοί έκαναν τους Εβραίους σαπούνια". Αξίζει να σημειωθεί ότι η ιστορία με τα "σαπούνια", είχε "τεκμηριωθεί" και στη Δίκη της Νυρεμβέργης. Τελικά, το 1990, αξιωματούχος του ισραηλινού Κέντρου του Ολοκαυτώματος Γιαντ Βασέμ, Σάμουελ Κρακόφσκι, ομολογεί ότι "εβραϊκά σαπούνια" δεν υπήρξαν ποτέ: "Οι ιστορικοί έχουν καταλήξει ότι το σαπούνι δεν κατασκευαζόταν από ανθρώπινο λίπος. Όταν τόσοι άνθρωποι αρνούνται ότι το Ολοκαύτωμα δεν έγινε ποτέ, γιατί να τους δώσουμε κάτι για να το χρησιμοποιούν σαν στοιχείο εναντίον της αλήθειας;".

+Το γεγονός των "6.000.000 νεκρών", αναθεωρείται...

Ενώ για τόσες πολλές δεκαετίες, θεωρούταν αναμφισβήτητο γεγονός, ότι 6.000.000 εβραίοι βρήκαν το θάνατο στα γερμανικά στρατόπεδα συγκεντρώσεως, αυτή η αντίληψη στις μέρες μας έχει αναθεωρηθεί, εξ αιτίας των στοιχείων που έχουν ανακύψει από τους αναθεωρητές ιστορικούς. Μεγαλύτερο παράδειγμα, είναι η αλλαγή της αναμνηστικής πλάκας στο στρατόπεδο συγκέντρωσης του Άουσβιτς, όπου τα 4.000.000 θύματα στο συγκεκριμένο στρατόπεδο συγκέντρωσης, μετατράπηκαν σε 1.100.000. Δηλαδή, με λίγα λόγια, παρατηρείται μία επίσημη μείωση των θυμάτων, περίπου στο ήμισυ και αναρωτιέται κανείς βάσει ποιών στοιχείων γίνονται αυτοί οι υπολογισμοί.

Εικόνα του "εβραϊκού σαπουνιού", που παρουσιάστηκε ως τεκμήριο από τους Σοβιετικούς στη Δίκη της Νυρεμβέργης.

THE JERUSALEM POST
INTERNATIONAL EDITION

Nazis never made human-fat soap

By BILL HUTMAN

Yad Vashem, the Israel Holocaust Memorial Authority, last week upheld the recent statement by Professor Yehuda Bauer, an eminent Holocaust historian, that the Nazis never made soap from human fat.

No documentation exists to back up such allegations against the Nazis, Yad Vashem spokesman Menachem Fogel said, "That is the position Yad Vashem has always held."

Bauer, a professor at the Hebrew University and head of the International Centre for Research on anti-Semitism, said at Wizo House in Tel Aviv, "The Nazis never made soap from Jews because they did not have such technology."

Shmuel Krakoski, archives director at Yad Vashem, explained that the reason many believed, and still believe, that the Nazis made such soap was because during the war the Germans started rumours to that effect.

"What is clear is that soap was made on which the letters RIS were inscribed, and there was propaganda that this soap was made from Jews," said Krakoski. RIS supposedly stood for *Rein Idishe Seif*.

The Nazis did however use the skin and hair of humans to make various products, said Krakoski.

Bauer said that the Nazis carried out many atrocities and there was no need to add false allegations to their already dark record.

Άρθρο της αγγλόφωνης ισραηλινής εφημερίδας "Τζερούσαλεμ Ποστ", όπου αναφέρεται ότι δεν υπήρξαν τελικά "εβραϊκά σαπούνια"

+Σχετικά με τους θαλάμους αερίων

Στις μέρες μας αναφέρεται πλέον ότι θάλαμοι αερίων χρησιμοποιήθηκαν μονάχα, σε στρατόπεδα συγκέντρωσης στην ανατολική Ευρώπη, και κυρίως στο Άουσβιτς. Με λίγα λόγια, παραδέχονται επίσημα, ότι σε στρατόπεδα συγκέντρωσης της ευρύτερης γερμανικής επικράτειας,, όπως στο Νταχάου, δεν υπήρξαν θάλαμοι αερίων. Επίσης, μία έρευνα η οποία έφερε σε δύσκολη θέση τους υποστηρικτές χρήσης θαλάμων αερίων, είναι και η "Αναφορά Λόχτερ", που ασχολείται κυρίως με το Άουσβιτς, αλλά και με άλλα στρατόπεδα συγκέντρωσης της ανατολικής Ευρώπης, όπου με επιστημονικές μετρήσεις αμφισβητείται η χρήση τους. Ακολούθησαν άλλες τρεις "Αναφορές Λόχτερ" που ενισχύουν την πρώτη αναφορά. Επίσης, η εγκυρότητα των βασικών ανακαλύψεων της "Αναφοράς Λόχτερ" επιβεβαιώθηκαν και από τον χημικό του γερμανικού Ινστιτούτου Μαξ Πλανκ, Γκέμαρ Ρούντολφ, ο οποίος στην "Αναφορά Ρούντολφ", κατέληξε ότι οι μαζικές εξοντώσεις σε θαλάμους αερίων στο Άουσβιτς ήταν ασυμβίβαστες με τους νόμους της φυσικής επιστήμης. Στις μέρες μας, ιστορικοί που υποστηρίζουν την επίσημη εκδοχή για το "Ολοκαύτωμα", όπως οι Άρνο Μέγιερ και Χιού Τρέβορ Ρόπερ, ομολογούν ότι κανείς δεν γνωρίζει πως πραγματικά έμοιαζαν οι θάλαμοι αερίων (σ.σ. Οι "θάλαμοι αερίων" στο Άουσβιτς, είναι "ανακατασκευή" και όχι "αυθεντικοί") και το τον τρόπο λειτουργία τους.

Η αλλαγή των αριθμών των θυμάτων, στην αναμνηστική πλάκα στο Άουσβιτς. Ο αριθμός των 4.000.000 είχε τεκμηριωθεί στη Δίκη της Νυρεμβέργης.

+Και άλλες σημαντικές λεπτομέρειες

Ενώ παλαιότερα, θεωρούταν αναμφισβήτητο γεγονός, η επίσημη εντολή "εξόντωσης των εβραίων", στις μέρες μας αναφέρουν ότι τέτοιου είδους εντολές, είτε δόθηκαν αργότερα από ότι νόμιζαν, είτε ότι "καταστράφηκαν" πριν το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, ή ακόμη ότι οι γερμανοί μιλούσαν με μία "συνθηματική γλώσσα". Μεγάλες απορίες, γεννώνται από το γεγονός ότι οι Σύμμαχοι, είχαν υποκλέψει μηνύματα γερμανικών στρατοπέδων συγκεντρώσεως και δεν είχαν παρατηρήσει κάτι σχετικό, όπως επίσης δεν είχαν πετύχει να έχουν στην κατοχή τους κάποιο "επίσημο έγγραφο" από τους κατασκόπους τους.

Επίσης, στις μέρες μας είναι πλέον γνωστό ότι η σφαγή 20.000 πολωνών αξιωματικών στο Δάσος Κατύν, δεν πραγματοποιήθηκε από τους Σοβιετικούς. Επίσης, με την συμβολή τους, οι αναθεωρητές ιστορικοί έδειξαν ότι υπάρχει μία πιο σύνθετη εικόνα για το Β' ΠΠ. Ανέδειξαν τόσο διάφορα άγνωστα εγκλήματα των Συμμάχων, όσο και διάφορες άλλες ιστορικές πτυχές που έχουν σχέση με την περίοδο του Μεσοπολέμου, το Β' ΠΠ και αμέσως μετά την λήξη του.

Τέλος, από την επίσημη πλέον ιστοριογραφία γίνονται αναφορές και σε κάποια θέματα, τα οποία ήταν κατά το παρελθόν "απαγορευτικά". Έτσι στις ημέρες μας, τεράστιες πωλήσεις στην Γερμανία έχουν κάνει ένα βιβλίο σχετικά με την μεγαλύτερη ναυτική τραγωδία στο Β' ΠΠ, του γερμανικού πλοίου Γκούστλοφ από τον λογοτέχνη Γκίντερ Γκρας και η αναφορά στους μαζικούς βομβαρδισμούς των Συμμάχων κατά γερμανικών πόλεων του ιστορικού Γιοργκ Φρίντριχ.

Ακόμη και στη χώρα μας, παρατηρούμε στις μέρες μας, να εκδίδεται από μεγάλο εκδοτικό οίκο, ο "Πόλεμος του Χίτλερ" του γνωστού αναθεωρητή ιστορικού Ντέιβιντ Ίρβινγκ, όπως επίσης από άλλον γνωστό εγχώριο εκδοτικό οίκο και το επίμαχο βιβλίο του εβραϊκής καταγωγής αμερικανού καθηγητή Νόρμαν Φίλκεστιν "Η βιομηχανία του Ολοκαυτώματος", το οποίο ασκεί μία κριτική για την πολιτική και οικονομική διάσταση εκμετάλλευσης του θέματος.

"Αναφορά Λόχτερ", ένα ντοκουμέντο που αμφισβητεί την ύπαρξη θαλάμων αερίων σε γερμανικά στρατόπεδα συγκέντρωσης της ανατολικής Ευρώπης. Διότι, ήδη για στρατόπεδα συγκέντρωσης της ευρύτερης γερμανικής επικράτειας έχει ομολογηθεί επίσημα η μη ύπαρξη τους.

Βιβλιογραφία

Ρίτσαρντ Χάργουντ
"6.000.000 Μύθος ή Ολοκαύτωμα"

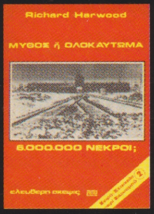
Λεόν Ντεγκρέλ
"Επιστολή στον Πάπα για το Άουσβιτς"

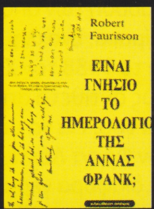
Ρομπέρ Φωρισσόν
"Είναι γνήσιο το ημερολόγιο της Άννας Φρανκ..."

Ντέιβιντ Ίρβινγκ
"Ο Πόλεμος του Χίτλερ"

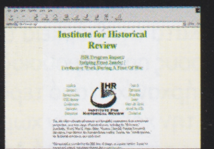
Φρεντ Λόχτερ
"Αναφορά Λόχτερ"

Μωρίς Μπαρντές
"Εγκλήματα Πολέμου των συμμάχων"

Αναθεωρητικές ιστοσελίδες

http://www.fpp.co.uk/

http://www.lebensraum.org/

http://www.ihr.org/

http://www.ety.com/ HRP/rev/faurisson/faur_toc.htm

Pit Bull
GERMANY
Official products Pit Bull HELLAS made in germany
Orders and info tel-fax 0910.52.32.529 mob.0944.601.527

Μαριχουάνα

«χασίσι ήπιε και ο θεός και έκανε τον κόσμο
Τ. Μπουγάς»

Η κουλτούρα των ανθρώπων που "την πίνουν" καπνιστή είναι πλέον γνωστή σε όλους από τα παιδικά χρόνια. Τα ναρκωτικά βρήκαν εύκολα τον δρόμο προς τα σχολεία κάνοντας προαιρετικό το μάθημα της καταπολέμησης των ναρκωτικών και υποχρεωτική την συναναστροφή με χρηστές στα προαύλια.

Αν κάποιος ατυχήσει έχει μια δεύτερη ευκαιρία να "κοινωνικοποιηθεί" πάνω στο θέμα στο στρατό. Αν σταθείς πραγματικά άτυχος θα το μάθεις από τα παιδιά σου. Μαυράκι του θεού, δοντιά, φούντα, τσιγαριλίκι για τους πιο αθώους ή κρασίσι, καπνιστό και γάρο για τους μυημένους όλα συνώνυμα, που όταν ειπωθούν αργά και με νυσταγμένο ύφος ανοίγουν τις πόρτες του επίπλαστου παράδεισου που αποζητούν οι αυξανόμενες στρατιές χρηστών ινδικής κάνναβης στην Ελλάδα και την Ευρώπη.

STOP

από τον **Οδυσσέα Χρήστου**

Ο Αλοαντίν, ο γέρος του βουνού, κρατούσε φυλακισμένους τους αιχμάλωτους του για να τους μετατρέψει σε χασισίν. Η συνταγή που ακολουθούσε ήταν απλή: οι υπηρέτες του έδιναν κάθε μέρα στους κρατούμενους λίγο από το πράσινο μέλι και τους βύθιζαν σε έκσταση. Μερικές μέρες μετά οι κρατούμενοι ζούσαν για τη στιγμή που θα έπαιρναν αυτό το "κλειδί του παράδεισου" και γινόταν πειθήνιοι τόσο που δεν χρειαζόταν ούτε να τους δένουν ή να τους περιορίζουν. Σας θυμίζει κάτι;

Σε μικρή ή μεγαλύτερη κλίμακα τα ναρκωτικά έχουν ανέκαθεν χρησιμοποιηθεί σαν μέσα καθοδήγησης και ποδηγέτησης των ανθρώπων. Οι αιχμάλωτοι του πιο πάνω αποσπάσματος είναι ευρωπαίοι που σύμφωνα με το θρύλο συλλαμβάνονταν από έναν βορειοαφρικανό άραβα βασιλιά, το γερο του βουνού, και μετά από τον εθισμό τους στο πράσινο μέλι μετατρέπονταν σε αδίστακτους δολοφόνους. Αφού είχαν εθιστεί διώχνονταν από το κάστρο και δεν τους επιτρέπονταν η επιστροφή αν δεν εκτελούσαν την αποστολή τους που ήταν συνήθως μια δολοφονία. Άλλωστε η αγγλική λέξη Assassin=δολοφόνος, εκτελεστής προέρχεται από τους αρχαίους χασισίν.

Η χρήση του χασίς ήταν και είναι ιδιαίτερα διαδεδομένη στην ανατολή. **Από την Ινδία και το Πακιστάν μέχρι την Μεσοποταμία και την Αίγυπτο οι μουσουλμανικές χώρες αποτελούν παραδοσιακά κέντρα παραγωγής και διακίνησης ινδικής κάνναβης.** Ο προφήτης Μωάμεθ απαγόρευε στους πιστούς του να τρώνε χοιρινό κρέας και κρασί αλλά ξέχασε να πει οτιδήποτε για το χασίς ή το όπιο και κατά συνέπεια η χρήση τους ήταν απόλυτα νόμιμη.

Ένα σκληρό ναρκωτικό

Ο χώρος που διαθέτουμε είναι δυστυχώς πολύ λίγος για να αναφέρουμε καταλεπτώς τις βλαβερές συνέπειες που έχει για τον άνθρωπο η χρήση ινδικής κάνναβης. Θα ξεκινήσουμε αναγνωρίζοντας στους υπέρμαχους της νομιμοποίησης ότι έχουν δίκιο να λένε ότι επιμένοντας στην απαγόρευση βγάζουμε στο περιθώριο της κοινωνίας τους αγοραστές. Η συναναστροφή με τους έμπορους ναρκωτικών που ξεκινά από την προμήθεια μιας μικροποσότητας χασίς είναι ολέθρια. Πράγματι αν η χρήση ήταν νόμιμη θα αποφεύγονταν αυτές οι κακές συνέπειες αλλά θα εντείνονταν όλα τα αλλά προβλήματα που θα αναφέρουμε παρακάτω.

Ο "θείος Σαμ" εκτός από εθελοντές ψάχνει και για νέα θύματα...

Πάντως σαν πρώτη αρνητική παράμετρο στη χρήση ινδικής κάνναβης μπορούμε να τοποθετήσουμε την συναναστροφή με τον υπόκοσμο του Ζεφυρίου λέμε μια περιοχή στην τύχη. Ας αναφέρουμε εδώ ότι το κύριο εμπόριο μέσα τουλάχιστον στην Ελλάδα γίνεται κυρίως από Αλβανούς και γύφτους αλλά δεν χρειάζεται να επεκταθούμε. Είναι λογικό ότι η τακτική ή περιοδική επαφή με τους διακινητές οδηγεί σε εξοικειώσει μαζί τους και πλέον η επιρροή πάνω στον αγοραστή είναι προσωπική και μπορεί απλά να περάσει στο στάδιο της εξάρτησης και των αλληλοεξυπηρετήσεων του τύπου "πάρε και αυτό να το αφήσεις, στο δρόμο σου είναι". Πριν το καταλάβει ο χρηστής είναι βαποράκι ή μπλεγμένος με το νόμο.

Πολύ λίγη ώρα χρειάστηκε για να βρούμε στο διαδίκτυο πληθώρα στοιχείων για τις επιπτώσεις της ινδικής κάνναβης στην υγειά. Πρόσφατα λοιπόν τεκμηριώθηκαν επιστημονικά οι αυξημένοι κίνδυνοι καρκίνου του πνεύμονα και του στόμαχου σε σχέση με απλούς καπνιστές ενώ από παλιά έχει αποδειχθεί ότι οι χρηστές ινδικής κάνναβης

ΟΧΙ ΣΤΑ ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ... ΔΕΝ ΦΤΑΝΟΥΝ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ!!!

Μόνο για όσους πληρώνουν καλά

ή αλλιώς, το εμπόριο που πρέπει επιτέλους να περάσει σε... κρατικό έλεγχο

Όταν πριν λίγους μήνες βρέθηκα στο Άμστερνταμ για δουλεία λίγων ωρών η φήμη αυτής της τόσο ελευθριάζουσας πόλης με έκανε να παρατείνω την παραμονή μου για λίγες μέρες (οι διακοπές είναι πάντα απαραίτητες).

Τα κέρδη που αποκομίζει το Ολλανδικό δημόσιο από την νόμιμη εμπορία των μαλακών ναρκωτικών είναι πολύ σημαντικά ενώ και οι ευρωπαίοι χαρμάνηδες που φτάνουν ακόμα και με πτήσεις τσάρτερ αυθημερόν αφήνουν τεραστία κέρδη στο μεγαλύτερο λιμάνι της Ευρώπης. Χιλιάδες συρρέουν από τις γύρω χώρες και από πιο μακριά για τη χαρά της δημόσιας χρήσης. Άλλωστε για να ελαττωθεί το φαινόμενο αυτό που οδηγούσε χιλιάδες άγγλους κάθε χρόνο στην Ολλανδία (από όπου πολλοί άνδρες γυρνούσαν παντρεμένοι μεταξύ τους αλλά αυτό είναι άλλο θέμα), και μεταφραζόταν σε απώλεια εκατομμυρίων στερλινών για το αγγλικό δημόσιο άνοιξε πλέον και το πρώτο coffee shop στο Λονδίνο. Το αγγλικό κράτος ζύγισε τα πράγματα σαν σωστή καπιταλιστική χώρα που σέβεται την υγειά των πολιτών της και προκειμένου να σταματήσει την οικονομική αιμορραγία νομιμοποίησε εν ολίγοις την χρήση και εντός της επικράτειας του.

Στα ίδια βήματα και ο πρώην υπουργός παιδείας και νυν υπουργός εξωτερικών πρότεινε την ελεύθερη καλλιέργεια σε γλάστρες αλλά επειδή τον παρακράξανε το άφησε για αργότερα. Μαζί του ξεμπροστιάστηκαν και διάφοροι άλλοι προοδευτικοί, (του συνασπισμού π.χ.) που πρότειναν να περάσει πακέτο και η νομιμοποίηση του γάμου μεταξύ ομοφυλόφιλων, αλλά είπαμε αυτό είναι άλλο θέμα□

Οποίος παρακολουθεί τη στήλη γνωρίζει καλά την άποψη που έχει για την οικονομικοποίηση των πάντων. Προσωπικά θα αντάλλασσα πολλά προκειμένου να απαλλαγεί κάποιος από την μάστιγα των ναρκωτικών αρκεί να άξιζε τον κόπο και πάντως δεν θα επέτρεπα να υπάρχει αυτή η επιλογή σε παιδία με ασχημάτιστη ακόμα κριτική ικανότητα.

Πάντως εδώ και αρκετό καιρό και η Ελλάδα μπορεί να περηφανεύεται ότι συγκαταλέγεται στον κατάλογο των Ελευθερών χωρών όπου η εμπορία ειδών με βάση την κάνναβη επιτρέπεται ανεμπόδιστα. Στα Εξάρχεια υπάρχει και μια πιτσαρία που φτιάχνει κανναβουρόπιτσα που εκτός από πολύ ακριβή δεν είναι και νόστιμη. Η πολύ trendy τάση να φοράμε ρούχα από κάνναβη είναι ανάξια λόγου αφού η κάνναβη έχει εγκαταλειφθεί σαν κλωστικό φυτό από χρόνια. Ο μόνος τρόπος να συντηρηθεί αυτού του είδους το εμπόριο είναι οι υπερβολικές τιμές που χρεώνονται τα προϊόντα.

Άλλωστε, και τα υπόλοιπα προϊόντα που προέρχονται από βιολογική καλλιέργεια κάν-

ναβης είναι κατώτερα των αντιστοιχών από άλλες πρώτες ύλες, και η παρουσία τους στην αγορά δικαιολογείται αποκλειστικά από την ύπαρξη μιας καταναλωτικής κουλτούρας που βασίζεται στην ανατρεπτική πρόκληση του να φοράει κανείς ρούχα με το πεντάφυλλο. Η σημείωση που υπάρχει πάνω σε όλα τα παράγωγα της κάνναβης ότι πρόκειται για προϊόντα βιολογικής καλλιέργειας είναι μια ακόμη κοροϊδία αφού απαγορεύεται οποιαδήποτε άλλη μορφή καλλιέργειας στην Ευρώπη. Αν ήταν στο χέρι αυτών που παράγουν το χασίς, αυτοί θα παραχρησιμοποιούσαν συνθετικά φυτοφάρμακα και λιπάσματα.

Πολλά "προοδευτικά" έντυπα έχουν κατά καιρούς αφήσει να τους "ξεφύγουν" δημοσιεύσεις υπέρ της νομιμοποίησης ενώ τα lifestyle περιοδικά της σχολής του Κωστόπουλου συνδέουν απροκάλυπτα την ερωτική συνεύρεση με την χρήση ναρκωτικών για επιπλέον απόλαυση. Πάνω στο θέμα δεν έχω άποψη αλλά είναι πολύ πιθανό οι επιπτώσεις από τέτοιου είδους συνευρέσεις να μην καταγράφονται γιατί καθυστερούν να εκδηλωθούν κατά εννιά μήνες. Κάπως άλλωστε πρέπει να δικαιολογηθούν οι δεκάδες χιλιάδες εκτρώσεις που γίνονται στην Ελλάδα. Πάνω στο θέμα κλείνω λέγοντας ότι κατά την απώλεια συνείδησης στη διάρκεια της ερωτικής πράξης είναι δυνατό να δημιουργηθούν και προβλήματα προσανατολισμού,

Αλλά γιατί επανέρχομαι σε άσχετα θέματα..;;;

Ε ναι λοιπόν, πιστεύω ότι οι υποκουλτούρες της ομοφυλοφιλίας και των ναρκωτικών είναι συνυφασμένες και βασίζονται στην ανεκτικότητα και την άγνοια, την επίπλαστη πραγματικότητα, και τις αδυναμίες της ανθρώπινης φύσης με σχέσεις ανταλλαγής μεταξύ τους σε επίπεδο διαστροφής. Δεν είναι λιγότερο αυτοκαταστροφικό από το είναι κανείς που... το να είναι πρεζάκιας, και παρατηρείστε ότι τη μια λέξη είναι ντροπή να την γράψουμε ενώ την άλλη την έχουμε ήδη συνηθίσει.

Γενικά κλείνοντας πρέπει να τονιστεί ότι η προπαγάνδα του συστήματος είναι τέτοια που από όλα τα μαζικά μέσα προβάλλεται σαν αποδεκτή η χρήση χασίς και μαριχουάνας. Χαρακτηριστικά και ο Μπιλ Κλίντον ο πρώην πρόεδρος της Αμερικής δήλωσε ότι στα νιάτα του κάπνισε ένα τσιγάρο μαριχουάνας μαζί με φίλους. Μετά από λίγο καιρό η κόρη του Τσέλσι συνελήφθη για τον ίδιο λόγο. Μερικές φορές η προπαγάνδα στρέφεται εναντίον των εμπνευστών της...

παρουσιάζουν απώλεια μνήμης μετά από κάποια ηλικία.

Η απώλεια της μνήμης τεκμηριώνεται σε όλα τα παραισθησιογόνα, φυσικής ή συνθετικής προέλευσης από πολλούς επιστήμονες και δεν είναι πλέον αποδεκτή η θέση ότι ο καπνός της κάνναβης δεν έχει παραισθησιογόνε ιδιότητες.

Το "κόλλημα" όπως έχει ενταχθεί στο κοινό λεξιλόγιο δεν είναι τίποτα άλλο από αυτή ακριβώς την κατάσταση απώλειας της συνείδησης. Είναι τέλος υποκριτικό από η μια να υποστηρίζουμε ότι το χασίς δεν είναι παραισθησιογόνο, και όταν κάποιος μαχαιρώσει κάποιον ανύποπτο πολίτη υπό την επήρεια, να απαλλάσσεται σαν μη έχοντας συνείδηση των πράξεων του.

Ένας ενοχλητικός μύθος που έχει περάσει σαν αποδεκτός είναι ότι το χασίς δεν εθίζει. Οι χασισόφιλοι υποστηρίζουν ότι καμία από τις ουσίες που περιέχονται στο φυτό αυτό δεν προκαλεί εθισμό και παρουσιάζουν για αυτό και αρκετά επιστημονικά στοιχεία. Ας απαντήσουμε ότι ο εθισμός που προκαλεί η χρήση του χασίς είναι ψυχολογικός και αποδίδεται από την σύγχρονη ψυχολογία σαν ψυχαναγκαστικό φαινόμενο. Κάτι ανάλογο με τον εθισμό του τζόγου που το θύμα δεν λαμβάνει καμία ουσία όμως εθίζεται σε βαθμό αυτοκαταστροφής. Εδώ ο υπερβολικός εθισμός οδηγεί στην καταστροφή μέσω των χημικών ή οποιούχων ναρκωτικών.

Τέλος μια πρωτοποριακή ερευνά απέδειξε ότι η χρόνια λήψη χασίς "καίει" τους όρχεις μειώνοντας την ικανότητα τους να παράγουν σπέρμα και αυξάνοντας τον κίνδυνο καρκίνου των γεννητικών οργάνων. Είναι καθαρά θέμα του πως προτιμάει να διασκεδάζει κανείς...

πηγές

www.medline.com

www.sciencedirect.com

www.msn.com

Το ιερό χόρτο Γ. Καράμπελας

Δαγκωματιές

Επ' ευκαιρία της δίκης

των μελών της 17Ν και της "εξάρθρωσης" του Ε.Λ.Α., ποιό είναι το κυρίως ζητούμενο της όλης υπόθεσης; Μήπως το ποιές μυστικές υπηρεσίες βρισκόντουσαν πίσω από τους εγκληματίες αυτούς; Μήπως από ποιούς έπαιρναν τις εντολές; Μήπως το ποιά μεγάλα κεφάλια θα μείνουν για πάντα ασύλληπτοι;

☠ **Λάθος Κυρίες και Κύριοι** το κυρίως ζητούμενο είναι καθαρά κοινωνιολογικό και πιο συγκεκριμένα ...σεξουαλικής φύσεως έχοντας να κάνει με την γυναικεία παρουσία εντός και επί των ...περιχώρων της 17Ν και των άλλων τρομοκρατικών οργανώσεων. Καταρχάς, σημειώστε τα εξής ονόματα: Αγγελική Σωτηροπούλου, Αλίθια Κορτέθ Ρομέρο (ή κάπως έτσι), Ειρήνη Αθανασάκη. Η πρώτη ήταν αρχικά γυναίκα του Σάββα Ξηρού και αργότερα συζούσε με τον Δημήτρη Κουφοντίνα δημιουργώντας μας την εξής απορία: Πόσο σαβουρογάμηδες είναι τελικά οι αριστεροί; Η δεύτερη ήταν αρραβωνιασμένη με τον Σάββα Ξηρό και με την συνολική της παρουσία ξευτέλισε τελείως τις ισπανίδες γυναίκες κάνοντας κάθε σοβαρό άντρα με ευπρεπή γούστα να σκεφτεί πως "αν όλες οι ισπανίδες είναι έτσι, καλύτερα να κάνουμε σχέση με κανένα ροφό τον οποίο μπορούμε και να τον φάμε κιόλας".

☠ **Η Τρίτη,** αν αληθεύουν τελικά οι φήμες πως επιδιδόταν σε τρίγωνα (έλεος...), τετράγωνα και άλλα όργια (Οχ, έχω τάσεις για εμετό από την αηδία) αποτελεί κυριολεκτικά τον ορισμό της ...ταξικής μπουρούχας. Και όμως αγαπητοί μου αναγνώστες, αυτές οι πανάσχημες γυναίκες όχι μόνο είχαν βρει τη χαρά κάτω από τα σκέλια τους μ' όλους αυτούς τους βιτσιόζους και μαζοχιστές, αλλά είχαν κυριολεκτικά το πάνω χέρι μ' όλους αυτούς τους χλεχλέδες οι οποίοι καθόντουσαν σούζα από τον φόβο τους μην τυχόν και χάσουν τέτοιες κούκλες-πανούκλες... Αν σ' αυτές προσθέσετε την μαντάμ Πεϊνιό - την γκόμενα του Γιωτόπουλου- αλλά και τη συνήγορο υπεράσπισης του Κουφοντίνα, την Ιωάννα Κούρτοβικ τότε το πρόβλημα είναι πολύ σοβαρότερο και δείχνει πως τα σεξουαλικά γούστα των αριστερών και ειδικά των πιο σκληροπυρηνικών είναι πολύ απαίσια.

☠ **Απίστευτες φωνές διαμαρτυρίας** ακούω από τους αναγνώστες μου γιατί στα τελευταία τεύχη έχω παραλείψει εντελώς τα "κλασσικά" ανέκδοτα μου. Πολύ καλά λοιπόν, άντε με πείσατε (τουλάχιστον για το παρόν τεύχος) οπότε προχωρώ στο ανέκδοτο: Ένας χριστιανός, ένας μουσουλμάνος και ένας εβραίος συζητούν σχετικά με το ποια θρησκεία είναι η ανώτερη. "Η δική μου θρησκεία είναι η ανώτερη" λέει ο χριστιανός "και το λέω αυτό γιατί κάποτε ήμουνα στη μέση της λίμνης μέσα σε μια βάρκα και ψάρευα οπότε αρχίζει μια φουρτούνα και η βάρκα μου ήταν έτοιμη να αναποδογυρίσει. Τότε προσεύχομαι στον θεό μου και το θαύμα έγινε. Η φουρτούνα σταμάτησε και η λίμνη επανήλθε στην αρχική της ηρεμία".
Ο μουσουλμάνος παρεμβαίνει και λέει "Δεν λέω, δυνατός ο θεός σου χριστιανέ αλλά όχι σαν τον Αλλάχ. Κάποτε ήμουνα στην έρημο Σαχάρα πάνω στη καμήλα μου και καθώς διέσχιζα την έρημο πιάνει μια φοβερή αμμοθύελλα η οποία έθαψε εμένα και την καμήλα μου. Αμέσως προσεύχομαι στον θεό μου και αμέσως όλη η άμμος φεύγει από πάνω μας και εγώ συνέχισα κανονικά το ταξίδι μου".
Τελευταίος μιλάει ο εβραίος ο οποίος λέει "Λυπάμαι που σας το λέω αλλά η δική μου θρησκεία είναι η ανώτερη απ'όλες και να γιατί: Ένα Σαββάτο πρωί βγαίνω από το σπίτι μου και πηγαίνω προς τη Συναγωγή προκειμένου να προσευχηθώ όπως κάθε ευσεβής εβραίος. Όμως, επειδή η απόσταση ήταν αρκετά μεγάλη κάθισα σ' ένα παγκάκι στο κοντινό άλσος για να ξεκουραστώ. Ξαφνικά έρχεται και κάθεται δίπλα μου μια πολύ όμορφη κοπέλα μ' ένα αποκαλυπτικό μίνι η οποία αρχίζει να με χαϊδεύει. Σκεφτόμουνα τι έπρεπε να κάνω αφού και την κοπέλα την ποθούσα αλλά και βαθύτατα θρησκευόμενος είμαι, αφού ως γνωστόν για εμάς τους εβραίους το Σάββατο απαγορεύεται να κάνουμε οτιδήποτε άλλο πέρα από το να προσευχόμαστε. Προσεύχομαι στον Παντοδύναμο θεό μου και, ναι, το θαύμα έγινε. Παντού ήταν Σάββατο, αλλά εκεί που "πηδούσα" ήταν Κυριακή...".

☠ **Ο Γιώργος Καρατζαφέρης** ο οποίος στις Νομαρχιακές εκλογές του περασμένου Οκτωβρίου πήρε ένα πολύ καλό ποσοστό και αντί να καθίσει να δουλέψει σκληρά έτσι ώστε να μπορέσει να δημιουργήσει ένα αξιόπιστο πολιτικό φορέα ο οποίος θα συγκεντρώσει τις ελπίδες του Ελληνικού Λαού και θα είναι η πραγματική αντίσταση απέναντι στο πολιτικό κατεστημένο, αντιθέτως "καβάλησε το καλάμι". Από τη μια φοβούμενος μην τον πουν "νεοναζί" και "ρατσιστή" έγινε αμέσως "καλό παιδί" και έκανε πως δεν ήξερε αυτούς που τον βοήθησαν να φτάσει σ'αυτό το ποσοστό, ίσως επειδή θεωρεί πως οι "ακραίοι" δεν συμβαδίζουν με το μετεκλογικό του προφίλ. Από την άλλη μάλλον η επιτυχία του φούσκωσε τα μυαλά σε τέτοιο βαθμό ώστε να μιλά για ποσοστά 25% και για συγκυβερνήσεις με τη Ν.Δ.! Γιωργάκη, σοβαρέψου γιατί αυτά έλεγε και ο Βασίλης Λεβέντης (Γεια σου Πρόεδρε!) και τελικά έμεινε με τον ...φραπέ στο χέρι και την ...πίτσα στο στόμα..

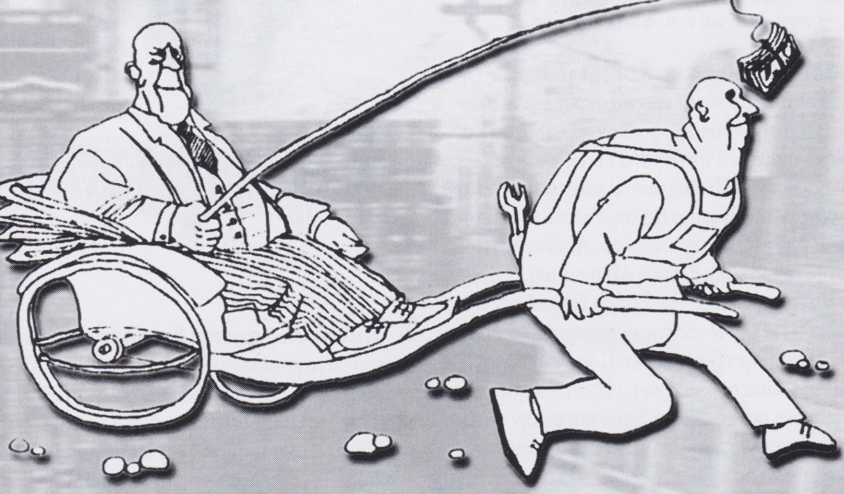
Τελειώνοντας, θέλω να διαψεύσω κατηγορηματικά όλους αυτούς που υποστηρίζουν πως η χώρα έχει γίνει ένας τεράστιος οίκος ανοχής γιατί τουλάχιστον στους οίκους ανοχής ο πελάτης μένει πάντοτε ευχαριστημένος...
Αυτά, για το παρόν τεύχος, ας ετοιμαστώ τώρα για το σούβλισμα του αρνιού.

Με Δαγκωτούς χαιρετισμούς
Ο Ένας και Μοναδικός
Βρυκόλακας

Περί καπιταλισμού...

Ο Ελληνισμός στη μακρά και πολυκύμαντη πορεία του, πέρασε ανιστόρητες συμφορές, μπόρεσε όμως να κρατήσει αναλλοίωτο τον εθνικό του χαρακτήρα και δημιούργησε το πολιτιστικό μεγαλούργημα μπροστά στο οποίο στέκονται με σεβασμό όλοι οι πολιτισμένοι άνθρωποι της γης.

Η κατάρρευση όμως του υπαρκτού σοσιαλισμού και η αποκάλυψη της οικονομικής - κοινωνικής καχεξίας των χωρών που επί μακρόν τον είχαν υποστεί, άλλαξε ριζικά τη μορφή του κόσμου και "γέννησε" έναν νέο πανίσχυρο αλλά κυρίως ύπουλο εχθρό τον καπιταλισμό.

Με τον όρο αυτόν εννοούμε την οικουμενική αποδοχή και σεβασμό των οικονομικών όρων της παραγωγικότητας-ανταγωνιστικότητας και συνακολούθως στην εφαρμογή των αρχών αυτών στο οικονομικό περιβάλλον μιας ενοποιημένης και έντονα ανταγωνιστικής παγκόσμιας αγοράς.

«Δεν αρκεί να είσαι σπαθοφόρος, θα πρέπει να ξέρεις ενάντια σε ποιόν κραδαίνεις το σπαθί» έλεγε ο Νίτσε

Η παρούσα παρουσίαση σκοπό έχει με συνοπτικό αλλά περιεκτικό τρόπο να βοηθήσει όλους μας να καταλάβουμε τη σοβαρότητα του προβλήματος.

Η μεταδιπολική εποχή χαρακτηρίζεται από μεγάλες και επιταχυνόμενες αλλαγές. Σε αυτό συμβάλουν η ραγδαία εξέλιξη στον τομέα των τηλεπικοινωνιών, η κατάργηση των συνόρων και η διεθνοποίηση των χρηματαγορών. Κοινός παρονομαστής όλων των καπιταλιστικών επινοημάτων είναι η αποδοχή του ότι η συρρίκνωση μισθών-κοινωνικών παροχών είναι όροι αναγκαίοι για την ανασυγκρότηση του κεφαλαίου. Υπό το πρόσχημα της ευελιξίας της οικονομίας, ο ρυθμιστικός ρόλος του Κράτους καταργήθηκε και μαζί με αυτόν καταργήθηκαν κεκτημένα όπως π.χ. ελάχιστο όριο μισθού, 8ωρο κ.τ.λ. Το Κράτος διαβάλλεται από τους φιλελεύθερους ως παρασιτικό. Επιταγή της εποχής είναι η διόγκωση του κέρδους με κάθε μέσο.

Το ρεσιτάλ πρωτοτυπίας των φιλελεύθερων φωστήρων... κορυφώνεται με την αναφορά στα δημόσια ελλείμματα. Παρόλο που ότι είναι δημόσιο έλλειμμα αποτελεί ιδιωτικό πλεόνασμα, η θρασύτητα των καπιταλιστών ξεπερνά κάθε όριο.Για το φαινόμενο αυτό ενοχοποιούν το Κράτος, τους εργαζόμενους . Κατηγορούν τους πάντες και τα πάντα εκτός από τους εαυτούς τους. Με τρόπο ξεδιάντροπο έχουν βάλει στο μάτι τον αναδιανεμητικό ρόλο του Κράτους και ιδίως τις κοινωνικές παροχές. Προωθώντας το μύθο της ανταγωνιστικότητας επιχειρούν να ακυρώσουν κεκτημένα. Για τους εργαζομένους όμως τα παιχνίδια αυτά του παγκοσμιοποιημένου κεφαλαίου ισοδυναμούν με λιτότητα, ανεργία και κοινωνικούς αποκλεισμούς.

Για τα όποια κακώς κείμενα δημιουργούνται κατά καιρούς στη λειτουργία της οικονομίας οι ίδιοι αποποιούνται τις ευθύνες τους τονίζοντας πως τα πάντα εξαρτώνται μόνο από την προσφορά και τη ζήτηση που υπάρχει στην οικονομία. Αποτελεί όμως κοινό μυστικό ότι η εξέλιξη του καπιταλισμού δεν καθορίζεται από τις ιδιωτικές και δημόσιες αντιδράσεις στα μηνύματα των αγορών, αλλά από την προσαρμογή των αγορών στα πλαίσια που διαμορφώνει η παγκόσμια τράπεζα, η οποία ως γνωστό αποτελεί άντρο των σιωνιστών... Η δυναμική της αγοράς χειραγωγείται πάντα από συγκεκριμένα οικονομικά-πολιτικά κέντρα που ελέγχουν ισχυροί σκοταδιστές. Ο μύθος της ελεύθερης αγοράς αποτελεί για αυτούς το καλύτερο άλλοθι προκειμένου να μεταθέσουν το κόστος στους κοινωνικά ανίσχυρους.

Η συνεχής απαίτηση των θιασωτών του καπιταλισμού για μείωση των κοινωνικών παροχών και περιορισμού του κρατικού παρεμβατισμού σημαίνει απώλεια εθνικού προϊόντος, γεγονός που καθιστά την αποπληρωμή του εξωτερικού χρέους πολύ πιο δύσκολη και κατά συνέπεια τις εθνικές οικονομίες δέσμιες του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου που όλοι ξέρουμε ποιοι το ελέγχουν...

Στο σημείο αυτό θα προσπαθήσουμε να παρουσιάσουμε, με έννοιες όχι πλέον θεωρητικές αλλά πρακτικές και με παραδείγματα βγαλμένα μέσα από τη ζωή, τη φθοροποιό δύναμη του καπιταλισμού .

Σε διεθνές επίπεδο, λίγο ως πολύ όλες οι χώρες του Δυτικού κόσμου ακόμα και εκείνες που είχαν "σοσιαλιστικές" κυβερνήσεις ακολούθησαν το μοντέλο, που επέβαλε η Μ. Θάτσερ, στη Βρετανία. Έννοιες όπως ιδιωτικοποιήσεις δημοσίων επιχειρήσεων, ανάγκη για μαζικές απολύσεις προκειμένου να μειωθεί το Μέσο Κόστος Εργασίας κ.τ.λ έγιναν τα συνθήματα των καπιταλιστών τονίζοντας πως έτσι θα προωθηθεί η ανταγωνιστικότητα, η παραγωγικότητα και κατά συνέπεια και η κοινωνική ευημερία. Όμως η νεοφιλελεύθερη λαίλαπα σε πανευρωπαϊκή κλίμακα περιόρισε σημαντικά τα κοινωνικά βοηθήματα τάχα για να ξυπνήσει τους βοηθούμενους από τον εφησυχασμό. Το κατά κεφαλήν εισόδημα στη Βρετανία, δηλαδή στη χώρα που εφαρμόστηκε

με πιο μεγάλη θέρμη ο καπιταλισμός, μειώθηκε κατά 20% έναντι του μέσου ευρωπαϊκού ενώ ο αριθμός των απόρων σημείωσε την υψηλότερη επίδοση στην Ευρώπη (ανήλθε το 22% του πληθυσμού). Τις ίδιες ανησυχητικές επιδόσεις σημείωσαν και πολλές άλλες χώρες μέλη της Ε.Ε. Ενδεικτικά αναφέρουμε αύξηση του δείκτη δείκτη δυσφορίας (πληθωρισμός + ανεργία) από 5, 9% την περίοδο 1961-1970 σε 15, 1% το 1988-1991 (πηγή European economy, 1993). Οι κατηγορίες των εισοδημάτων συρρικνώθηκαν την προηγούμενη δεκαετία, εκτός βέβαια από αυτά που βρίσκονται στην κορυφή της εισοδηματικής ιεραρχίας.

Όπως είναι λογικό οι συνέπειες της νεοφιλελεύθερης λαίλαπας έγιναν αισθητές και στη χώρα μας παρά το γεγονός ότι αυτή έχει την "τύχη" να έχει "σοσιαλιστική" κυβέρνηση και μια αξιωματική αντιπολίτευση γεμάτη□κοινωνικές ευαισθησίες. Οι συνέπειες της πρακτικής εφαρμογής της ελεύθερης αγοράς είναι τόσο έντονες σε σημείο τέτοιο που επηρεάζουν ακόμη και την εθνική μας κυριαρχία.

Οι πιο σοβαρές από αυτές είναι οι εξής:

➊ **Η επιβαλλόμενη από τα πράγματα συρρίκνωση του ευρύτερου δημόσιου τομέα προκειμένου να αυξηθούν τα προγράμματα αποκρατικοποιήσων συνεπάγεται αισθητό περιορισμό της απασχόλησης.** Τα ποσοστά ανεργίας κυρίως στις συνοικίες του Πειραιά, στα δυτικά προάστια των Αθηνών, στο βόρειο Αιγαίο κ.τ.λ προκαλούν αβεβαιότητα για το μέλλον των συμπατριωτών μας που διαβιώνουν στις περιοχές αυτές. Τη θλιβερή πρωτιά κατέχουν όμως περιοχές εθνικά ευαίσθητες όπως αυτές της Δ. Μακεδονίας και της Θράκης(τα ποσοστά σε αυτές αγγίζουν το 14, 5%). Η ελληνική ύπαιθρος μαραζώνει.

Ο Έλληνας εργαζόμενος διώκεται, εξαιτίας της ανάλγητης κρατικής εργασιακής πολιτικής, από την παραγωγική διαδικασία. Ενδεικτικά αναφέρουμε, πως σύμφωνα με μελέτες της Ε.Ε. ο δήμος Φερών στο νομό Έβρου, είναι η πιο εξαθλιωμένη περιοχή στην Ε.Ε. Αν συνεχίσει αυτή η κατάσταση είναι λογικό πως στο άμεσο κιόλας μέλλον τα όμορα κράτη π.χ Αλβανία, Τουρκία που κατά καιρούς έχουν δειλά εκφράσει αξιώσεις στα βόρεια σύνορά μας να τις εκφράσουν πιο ανοικτά, με περισσότερο θράσος εκμεταλλευόμενες την οργανωτική ανικανότητα του Ελληνικού Κράτους.

➋ **Η έντονη απορρόφηση των λαθρομεταναστών στην παραγωγική διαδικασία της Ελλάδος είναι γεγονός αναμφισβήτητο(οι Αλβανοί μόνο αποτελούν το 10% του εργατικού δυναμικού).**

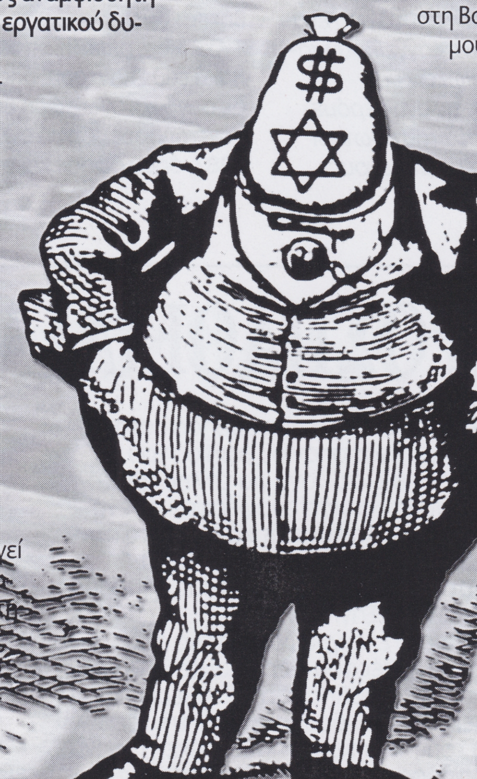
Τα αυτιά όμως των πολιτικάντηδων δε φαίνεται να ιδρώνουν. Οι Έλληνες πλέον δε βρίσκουν απασχόληση. Αυτό το γεγονός είναι λογικό καθώς η πρόσληψη λαθρομεταναστών, οι οποίοι αμοίβονται λιγότερο, δεν παίρνουν ένσημα κ.τ.λ., βοηθά τους Έλληνες καπιταλιστές να ρίξουν και άλλο το Μέσο Κόστος Εργασίας και να αυξήσουν έτσι τα περιθώρια κέρδους. Δε θα πρέπει να μας κάνει εντύπωση, στο κοντινό μάλιστα μέλλον, η αναβίωση του φαινομένου της μετανάστευσης Ελλήνων στο εξωτερικό προς αναζήτηση καλύτερης τύχης καθώς το επίσημο Ελληνικό Κράτος προτιμά να χαϊδολογεί και να παρέχει θαλπωρή σε κάθε λογής τυχοδιώκτες που εισέρχονται παράνομα στη χώρα και όχι στα ίδια του τα παιδιά. Η Ελλάς θα μαραζώσει, θα αυξηθεί το ήδη οξύτατο δημογραφικό της πρόβλημα και θα γίνει έρμαιο των ξένων.

➌ **Μια αναφορά στις επιβλαβείς συνέπειες του καπιταλισμού θα ήταν ελλιπής αν δε γινόταν αναφορά στο ρόλο του ΕΥΡΩ.** Το Μάρτιο του 1998 η Κεντρική Ευρωπαϊκή Τράπεζα οριστικοποίησε τον κατάλογο των χωρών που μετέχουν στη δημιουργία του ενιαίου ευρωπαϊκού νομίσματος (ανάμεσα τους και η χώρα μας). Οι τεχνοκράτες στη χώρα μας πανηγύρισαν το γεγονός, το θεώρησαν μάλιστα ως ιστορικής σημασίας. Η προπαγάνδα τους έκανε λόγω πως η υιοθέτηση σταθερών συναλλαγματικών ισοτιμιών, που υπόσχεται ότι θα φέρει η έλευση ΕΥΡΩ, θα φέρει στο μέσο Έλληνα ευημερία καθώς η συνένωση των ευρωπαϊκών νομισμάτων προκειμένου να δημιουργηθεί το ΕΥΡΩ ναι μεν αυξάνει το ενεργητικό αντίκρισμα που θα καλύπτει η κυκλοφορία του νέου νομίσματος κανείς όμως από αυτούς δεν ήρθε να μας πει ότι η παράλληλα θα αυξηθούν οι υποχρεώσεις που θα καλύπτει το νέο νόμισμα.

Δηλαδή ο Έλληνας πολίτης δεν είναι απίθανο να βρεθεί στη δυσάρεστη θέση να συμβάλει στην κάλυψη υποχρεώσεων που έχουν δημιουργηθεί από άλλους πολίτες της Ε.Ε. Είναι όμως δίκαιο αυτό; Πόση άλλη επιβάρυνση μπορεί να αντέξει ο καταταλαιπωρημένος Έλληνας εργαζόμενος, ο οποίος βλέπει, σύμφωνα με στοιχεία της Γ.Σ.Ε.Ε., το επίπεδο του πραγματικού του μισθού να παραμένει στα ίδια επίπεδα με αυτά του 1983; Η χειρότερη όμως συνέπεια της καθιέρωσης του ΕΥΡΩ είναι ότι δεν επιτρέπει στη χώρα μας να ασκήσει δική της νομισματική πολιτική, δηλαδή δεν μπορεί να αυξομειώνει την ποσότητα χρήματος στην αγορά. Η νομισματική πολιτική ασκείται συνολικά για όλα τα κράτη της Ε.Ε. από τις Βρυξέλλες και συνεπώς είναι ευάλωτη στις επιταγές του διεθνούς σιωνισμού.

➍ **Η πιο ανησυχητική όμως συνέπεια που επιφέρει ο ασπασμός των φιλελεύθερων θεωρήσεων είναι η ριζική αλλαγή στη νοοτροπία, στη ψυχοσύνθεση του Έλληνα.** Η απόκτηση του χρήματος έγινε για αυτόν αυτοσκοπός. Ο Έλληνας έγινε υλιστής, μαλθακός. Η έννοια της Μεγάλης Ιδέας φαντάζει για αυτόν πλέον ως κάτι το ξένο, το απόμακρο που μόνο κάποιοι ονειροπαρμένοι πιστεύουν. Η εθνική του συνείδηση βρίσκεται στο ναδίρ. Η Βασιλεύουσα, η Ανδριανούπολη, η Αν. Ρωμυλία, η Ιωνία, η Β. Ήπειρος και η Κύπρος φαντάζουν στα μάτια του μόνο ως ενδιαφέροντες τουριστικοί προορισμοί και τίποτα άλλο.

Η εδραίωση του καπιταλισμού στη χώρα μας βολεύει όλα τα μεγάλα κόμματα. Η κυβέρνηση και η αξιωματική αντιπολίτευση, μόλις τελειώσουν τις κοκορομαχίες τους στη Βουλή, πιασμένες χέρι-χέρι πορεύονται στους δρόμους του εκσυγχρονισμού... Από την άλλη πλευρά, οι απόγονοι των εαμοβουλγαροκομμουνιστοσυμμοριτών μπορούν να προωθούν τα λαϊκίστικα σχέδια τους διατυμπανίζοντας τα αντικαπιταλιστικά τους αισθήματα(μέχρι εκεί όμως...) προκειμένου να διατηρήσουν την εκλογική τους δύναμη και να συνεχίσουν να απολαμβάνουν τις παροχές που το σύστημα τους προσφέρει.

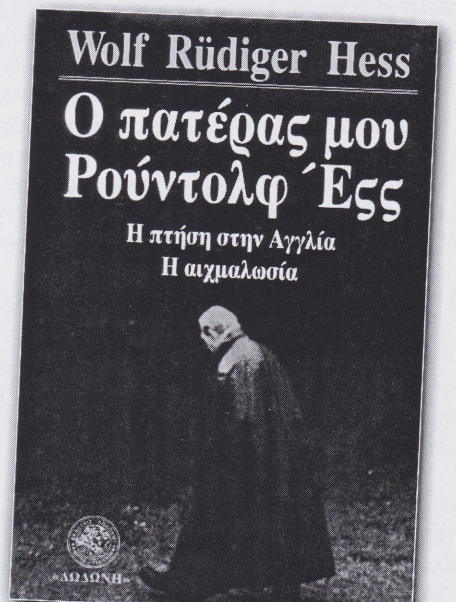

Έχουμε χρέος να πετύχουμε να κάνουμε αυτό που επί δεκαετίες οι "φωστήρες" της πολιτικής και συνδικαλιστικής Αριστεράς & Δεξιάς απέτυχαν να κάνουν ή καλύτερα δε θέλησαν να κάνουν με συνέπεια η φιλελεύθερη λαίλαπα να καταφέρει να ακυρώσει μακροχρόνιες κοινωνικές ισορροπίες και κεκτημένα.

Η λύση λοιπόν είναι μία...
ΟΥΤΕ ΔΕΞΙΑ-ΟΥΤΕ ΑΡΙΣΤΕΡΑ.
ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΣ ΤΩΡΑ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΚΑΙ ΤΟ ΛΑΟ

“Ο πατέρας μου Rudolf Hess”

του Wolf Rudiger Hess
(εκδ. Δωδώνη 2003)

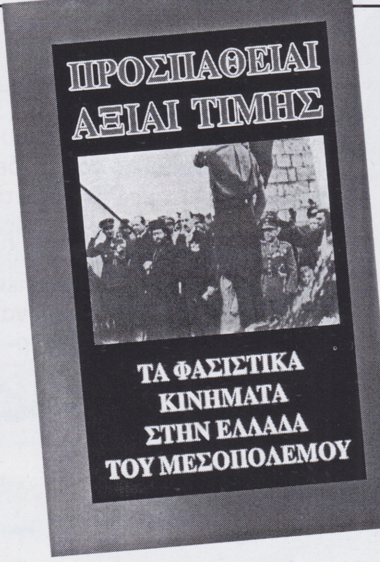

Για εκείνους που έχουν ασχοληθεί λίγο παραπάνω με τα τραγικά εκείνα για την Ευρώπη χρόνια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, ο Rudolf Hess αποτελεί ένα αιώνιο σύμβολο Αφοσίωσης και Αυτοθυσίας. Για τον υπόλοιπο κόσμο, εκτός του ότι αγνοούν παντελώς την υπόθεσή του αλλά και τι διαδραματίστηκε πριν από αυτή, δεν είναι τίποτα παραπάνω από έναν "εχθρό" της δημοκρατίας, ένας εγκληματίας πολέμου, χαρακτηρισμός που συνοδεύει άπαντες τους ηγέτες και τα στελέχη του Εθνικοσοσιαλισμού. Η προπαγάνδα των νικητών πέρασε δυστυχώς αβασάνιστα στις συνειδήσεις των μαζών και η Ιστορική Αλήθεια παραγκωνίστηκε από το περίφημο Ολοκαύτωμα και τις... 6.000.000 νεκρούς του.

Επί σειρά ετών ο W.R.Hess και η μητέρα του Ilse, αγωνίστηκαν με κάθε δυνατό μέσο για την απελευθέρωση του R.Hess. Ένα από αυτά είναι και η συγγραφή αυτού του υπέροχου βιβλίου που κυκλοφόρησε για πρώτη φορά στη χώρα μας πρόσφατα, από τις εκδόσεις "Δωδώνη". Αναφέρονται μέσα δεκάδες στοιχεία, τόσο για τον λόγο της πτήσης του R.Hess στην Αγγλία τον Μάιο του '41, όσο και για την αθωότητά του σε σχέση με τις κατηγορίες που τον οδήγησαν στην φυλακή του Σπαντάου. Κάνοντας έναν απλό διαχωρισμό, μπορούμε να πούμε πως στις 500 περίπου σελίδες του βιβλίου, βλέπουμε 3 κύρια κεφάλαια. Το πρώτο είναι η προετοιμασία αλλά και η πτήση του R.Hess στην Αγγλία. Μια παράτολμή μα και απελπισμένη, όπως χαρακτηρίστηκε από πολλούς, πράξη με τελικό σκοπό τη σύναψη ειρήνης μεταξύ Γερμανίας-Αγγλίας, που θα τερμάτιζε το εμφύλιο αιματοκύλισμα στην Ευρώπη. Το δεύτερο είναι η στημένη δίκη-παρωδία της Νυρεμβέργης, όπου τα τελευταία λόγια του R.Hess έχουν ως εξής: ***"Δεν υπερασπίζω τον εαυτό μου εναντίον των κατηγόρων, των οποίων το δικαίωμα να απαγγείλουν κατηγορίες εναντίον μου και εναντίον των συμπατριωτών μου Γερμανών, αρνούμαι. Δεν συζητώ τις κατηγορίες, τις αναφερόμενες σε γεγονότα τα οποία είναι γερμανικά ζητήματα του εσωτερικού της χώρας και επομένως δεν έχουν καμία σχέση με ξένους. Δεν εγείρω αντίρρηση σε δηλώσεις που είχαν στόχο την επίθεση κατά της Τιμής μου ή αυτής ολόκληρου του Γερμανικού Λαού. Θεωρώ τέτοιες προσβλητικές παρατηρήσεις από ενάντιους, φιλοφρονήσεις. Είχα το προνόμιο, επί πολλά χρόνια της ζωής μου, να ενεργώ υπό τον μεγαλύτερο γόνο που έφερε στη ζωή η χώρα μου, στα χίλια χρόνια της Ιστορίας της. Και αν ακόμα μπορούσα να το κάνω, δεν θα επιθυμούσα να διαγράψω αυτόν το χρόνο απ' τη ζωή μου. Είμαι ευτυχής ξέροντας ότι έκαμα το Καθήκον μου απέναντι στο Λαό μου, το Καθήκον μου ως Γερμανός, ως Εθνικοσοσιαλιστής, ως Πιστός οπαδός του Αρχηγού μου. ΔΕΝ ΜΕΤΑΝΟΩ ΓΙΑ ΤΙΠΟΤΕ!"***.

Φυσικά ο R.Hess γνώριζε εκ των προτέρων την απόφαση του "δικαστηρίου", αλλά το ότι στις κατηγορίες που του απαγγέλθηκαν θα ήταν και αυτή των εγκλημάτων κατά της ειρήνης, ξεπερνά κάθε φαντασία. Ο R.Hess θυσίασε την ελευθερία του στο βωμό μιας ειρήνης που λόγω της αδιαλλαξίας της αγγλικής ηγεσίας και της γνωστής... πονεμένης φυλής δεν είδε ποτέ η Ευρώπη, παρά μόνο έπειτα από έναν ολοκληρωτικό πόλεμο με τα γνωστά αποτελέσματα που βλέπουμε σήμερα. Η τρίτη ενότητα περιγράφει τις συνθήκες κράτησης του "πιο μοναχού εγκλείστου στον κόσμο".

Ο R.Hess πέρασε τα τελευταία 46 χρόνια της ζωής του στην φυλακή του Σπαντάου, όπου οι συμμαχικές δυνάμεις των υπέβαλλαν σε αργό και αγωνιώδη θάνατο, ενάντια σε κάθε δικαιοσύνη και οποιανδήποτε μορφή ανθρωπιάς. Ο R.Hess ήταν πια ελεύθερος το 1987, όπου άφησε και την τελευταία του πνοή...

ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΙ ΑΞΙΑΙ ΤΙΜΗΣ

Οι **εκδόσεις ΛΟΓΧΗ** προχώρησαν στην επανέκδοση ενός σπάνιου βιβλίου του 1945. Σπάνιου, όχι μόνο για την παλαιότητά του, αλλά και γιατί αναφέρεται σε ένα θέμα ταμπού. Τα εθνικιστικά κινήματα στην Ελλάδα τις δεκαετίες του '20 και '30. Άγνωστη η ύπαρξη τους για τους πολλούς, αλλά και παρεξηγημένη.

Το κείμενο έχει γραφεί από ένα από τους πρωταγωνιστές του χώρου αυτού και για αυτό περιέχει πολλά και λεπτομερειακά στοιχεία από την δράση του και την ιδεολογία τους. Ιδιαίτερη σημασία έχει η χρονική περίοδος που γράφτηκε, τέλος της κατοχής και αρχές του συμμοριτοπολέμου.

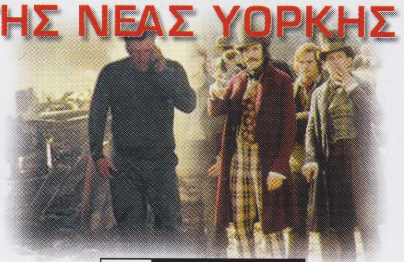
Ο συγγραφέας προσπαθεί να απενοχοποιήσει τα κινήματα αυτά από το "μίασμα" ταύτισης με τον ηττημένο εθνικοσοσιαλισμό, τονίζοντας τα αντικομμουνιστικά αισθήματα των μελών τους. Ιδιαίτερα γλαφυρή είναι η περιγραφή των συγκρούσεων με τις κομμουνιστικές οργανώσεις.

Στα τέλη του 1945 είναι δύσκολο πια να είσαι "φασίστας", αλλά εύκολο να πρωτοστατείς στον αντικομμουνιστικό αγώνα.

Το βιβλίο αποτελεί το ΜΟΝΑΔΙΚΟ ντοκουμέντο εποχής για τις οργανώσεις των εθνικιστών της προπολεμικής Ελλάδας και αυτή είναι η ουσιαστική αξία του.

ΑΠΟΛΥΤΟΣ ΚΙΝΔΥΝΟΣ & ΟΙ ΣΥΜΜΟΡΙΕΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

ΠΛΟΥΣΙΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΧΕΙΜΩΝΑΣ

ΤΟΥ **Ηλία Ζιάκα**

ΑΠΟΛΥΤΟΣ ΚΙΝΔΥΝΟΣ
THE SUM OF ALL FEARS

Περσινή παραγωγή που δεν πέρασε καθόλου απ' τις κινηματογραφικές αίθουσες, ούτε έτυχε ιδιαίτερης προβολής απ' τους διανομείς σα βιντεοταινία.

Με δύο λόγια, ένα φιλμ που πρέπει να δείτε ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΑ, όχι μόνο γιατί η θεματολογία του συνδέεται εν μέρει με τις ιδεολογικές μας αναζητήσεις, αλλά κυρίως για τις 2-3 στιγμές απόλυτης... ηθικής ικανοποίησης που μπορεί να προσφέρει στους απόλυτα συνειδητοποιημένους. Μια διεθνής συνωμοσία εθνικοσοσιαλιστών, μια μυστική εταιρία που στοχεύει στην άμεση ανατροπή του παγκοσμίου συστήματος, χωρίς "ανθρωπιστικούς" ενδοιασμούς και αναστολές. Στο περιθώριο της δράσης της, οι μυστικές υπηρεσίες Η.Π.Α. και Ρωσίας, ένας αντιπαθητικός μαύρος πρωταγωνιστής(που τα τελευταία χρόνια έχει γίνει ο απόλυτος cine-μαϊντανός) και ο ξενέρωτος λευκός ακόλουθός του που πέρα από πολύ ταλαντούχος, αποδεικνύεται και πολύ κωλόφαρδος. **Αν διαβάσατε τα "ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ ΤΕΡΝΕΡ" και σας συγκίνησαν, ο "ΑΠΟΛΥΤΟΣ ΚΙΝΔΥΝΟΣ" με την αμεσότητα του ήχου και της εικόνας θα σας δώσει εγγυημένα ένα δίωρο έντασης, αλλά και μια συνεχή εναλλαγή "θετικών' αισθημάτων και απογοητεύσεων.**

Κορυφαίο σημείο, η σκηνή που το "πολύτιμο φορτίο' φτάνει στον προορισμό του και ο παραλήπτης του διαβάζει το μήνυμα της κεντρικής διοίκησης: "...The time has arrived". Απόλυτη απεικόνιση δηλαδή μιας στιγμής που πολλοί περιμένουν ή ονειρεύονται....

ΟΙ ΣΥΜΜΟΡΙΕΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

Σίγουρα το κινηματογραφικό γεγονός της χρονιάς και χωρίς συζήτηση μια απ' τις δυνατότερες ταινίες της δεκαετίας. Άψογη παραγωγή, εκλεκτό καστ(πλην της προφανούς εξαίρεσης, που όμως δεν επηρεάζει το σύνολο) σ' ένα φιλμ που σίγουρα εξέπληξε θετικά τους καχύποπτους σινεφίλ. Μοναδικό, γιατί αν και τεράστια χολυγουντιανή παραγωγή, "φτύνει" την κυρίαρχη προπαγάνδα του πολιτικώς ορθού και παρουσιάζει "στεγνά" τα σκοτεινά... νηπιακά χρόνια του κραταιού σήμερα αμερικανικού ονείρου. Σκληρές μάχες συμμοριών για την επιβίωση, βία και δράση σε ένα κλίμα που η επιθετικότητα και ο ρατσισμός είναι τα πιο βασικά στοιχεία στο περίγραμμα των βασικών φυσιογνωμιών. Απ' τις λίγες ταινίες που η παρουσία νέγρων δεν είναι ενοχλητική, καθώς το μόνο σημείο σύγκλισης των αντιπάλων συμμοριών είναι η απέχθεια και η αποστροφή που προκαλεί η εμφάνιση τους στο ζωτικό τους χώρο.

Δε θα μπω σε λεπτομέρειες για την υπόθεση, θα πω μόνο πως όσοι βρήκαν το φιλμ κάπου-κάπου κουραστικό είναι απλά εκτός θέματος. Η κινηματογραφική προβολή μόλις σταμάτησε, περιμένετε λοιπόν την εμφάνιση της βιντεοκασέτας (...είτε το έχετε ήδη δει, είτε όχι).

ΕΙΣΑΓΩΜΕΝΟ BOX-OFFICE

✖ **Μακάβριο, σκοτεινό, άρρωστο...** με μια λέξη ΘΑΥΜΑΣΙΟ. Το "The ring", εκτός από τρομερή σεναριακή σύλληψη, αποτελεί και μεγάλο σκηνοθετικό εύρημα(ειδικά για τις σκηνές της προβολής της ταινίας και της... "εξόδου' λίγο πριν το φινάλε.

✖ **Τα ιαπωνικά "The ring 0,1&2"** κυκλοφορούν στα αθηναϊκά βίντεοκλαμπ, οπότε δε νομίζω ότι έχουμε να πούμε περισσότερα...

✖ **Ακόμα περιμένουμε** τις κινηματογραφικές επιστροφές των ηρώων της Marvel, αλλά και τη συνέχεια του Matrix που βγαίνει στις αίθουσες απ' το... Νοέμβριο.

✖ **Πάντως στο "Daredevil"** υπάρχει και ελληνικό ενδιαφέρον, καθώς το αφεντικό των κακών είναι Έλληνας και στην ταινία και στην πραγματικότητα (Στέφανος Μιλτσακάκης: μεγάλο όνομα στους αγώνες χωρίς όρους πέραν του Ατλαντικού, που έχει βέβαια και μια Α' εμπειρία από κινηματογραφικές παραγωγές).

Στις 12 Οκτωβρίου του 1904, ο Παύλος Μελάς έπεφτε νεκρός στη Σιάτιστα απ΄ τις σφαίρες των τούρκων. Για τον Ίωνα Δραγούμη: *"...τα λόγια των Ελλήνων για τη Μακεδονία θα έμεναν λόγια, αν δεν ερχόταν ο θάνατος του Ήρωα να τα ζωντανέψει".* Μία θυσία λοιπόν ικανή να ξυπνήσει συνειδήσεις, ικανή να ξυπνήσει έναν ολόκληρο λαό. Ακόμη όμως και να εμπνεύσει έναν Παλαμά για να γράψει έναν εξαίρετο λυρικό αποχαιρετισμό.

από τον **Η.Κ.**

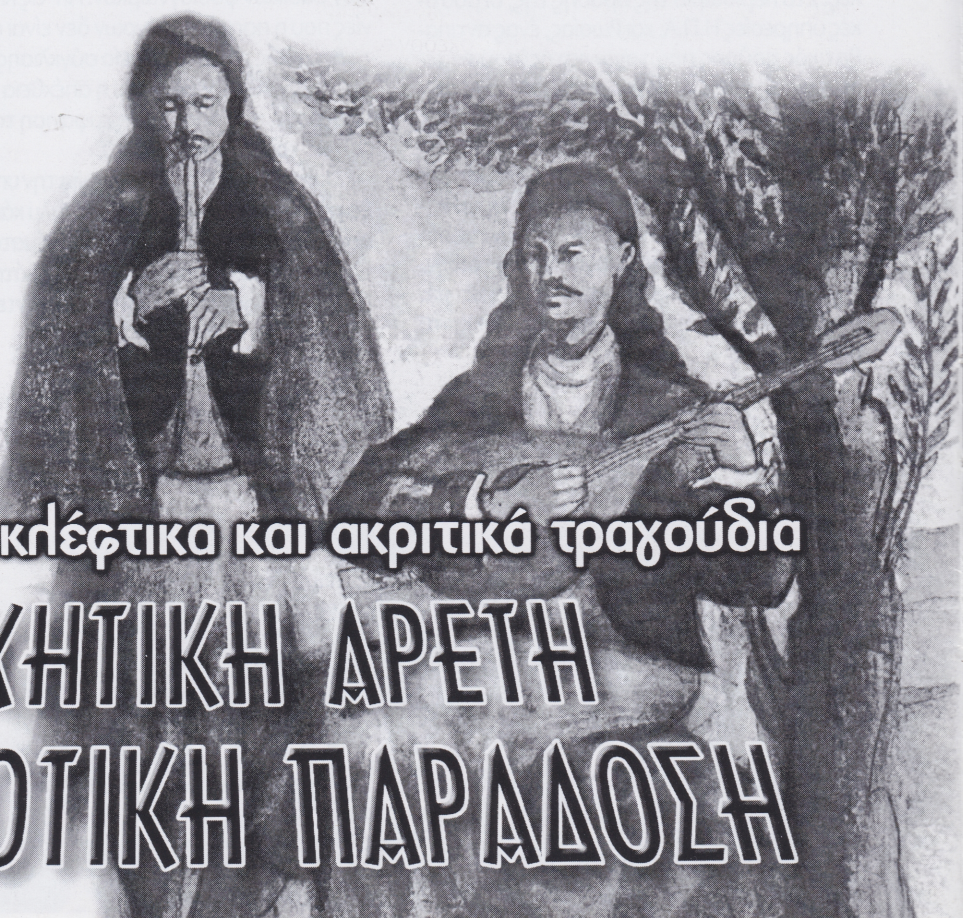
Ένα μοτίβο κλασικό, ο θάνατος του αντρειωμένου. Μια εικόνα χαρακτηριστική και τόσο παλιά όσο η δημοτική ποίηση. Από τη μήνι του Αχιλλέα που θα του χαρίσει τελικά ένα μοιραίο και ένδοξο τέλος μέχρι το κλέφτικα τραγούδια που με τη δωρική τους απλότητα εκφράζουν ξεκάθαρα την αιώνια συνέχεια της ελληνικής λαϊκής ψυχής. Αυτός ο μεγάλος δημιουργός - η λαϊκή ψυχή, έμεινε απαράλλακτη και άφθαρτη στο σαρωτικό διάβα του χρόνου. Και μαζί με τους νέους ήρωες-πολεμιστές γέννησε και ραψωδούς για να υμνούν τα έργα τους.

Οι ύμνοι γι' αυτά τα έργα δε χάθηκαν μαζί με τη λάμψη του αρχαίου κόσμου, αλλά επέζησαν όπως επέζησε κι ο Ελληνισμός . Συνέχισαν να άδονται παραλλαγμένοι στα νέα όρια του, από την Κύπρο μέχρι τις ακτές του Πόντου και απ' τη Νέα Ήπειρο μέχρι την Καππαδοκία, μάρτυρες ενός πολέμου που όρισε την τύχη του έθνους μας την 1ημ.Χ. χιλιετία. Ανάμεσα στις φλόγες μιας σύγκρουσης που γέννησε τις μεγαλύτερες μορφές του μεσαιωνικού ελληνισμού, που γέννησε ημίθεους και βασιλείς - τον Ηράκλειο και το Διγενή Ακρίτα. Γέννησε το ακριτικό τραγούδι.

"...κι επήγαν κι επαλέψανε στα μαρμαρένια αλώνια,
κι όθε χτυπάει ο Διγενής, το αίμα αυλάκι κάνει,
κι όθε χτυπάει ο Χάροντας, το αίμα τάφρο κάνει...".

Κορυφαία εκδήλωση σ' αυτή την έξαψη δημιουργικότητας η περιγραφή της μάχης του Ήρωα με το Χάρο-μέγιστο σύμβολο αρετής για το λαό μας απ' την αρχαιότητα. Απ' όταν η παράδοση ήθελε μόνο τον ημίθεο Ηρακλή να αντιμετωπίζει τις δυνάμεις του Πλούτωνα για τη σωτηρία της Άλκηστης. Η μάχη του Διγενή με το Χάρο δίνει μυθικές διαστάσεις στις πολεμικές αρετές των Ακριτών και η τελική του πτώση ταυτίζεται με την παρακμή ενός κόσμου που αντιστάθηκε για αιώνες στην πλημμυρίδα των αλλοφύλων και χάρισε μια χιλιόχρονη κυριαρχία στο βασίλειο των Ελλήνων.

Πολεμικοί χοροί, κλέφτικα και ακριτικά τραγούδια

η ΜΑΧΗΤΙΚΗ ΑΡΕΤΗ στη ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ

Στα γυμνά βουνά της Μάνης,

οι γυναίκες μαυροφορούν απ' την πρώτη τους νιότη-έχοντας χάσει σίγουρα πατέρα, σύζυγο ή αδερφό σε μάχη ή στο ανελέητο φονικό παιχνίδι του γδικιωμού. Σ' αυτά τα γυμνά και απόκοσμα βουνά που για αιώνες ανετράφησαν οι νέες γενιές Σπαρτιατών συντηρείται ακόμα και τελείτε πιστά μια πανάρχαια μυστηριακή τελετουργία, μια πανάρχαια επιβίωση του εθνικού κόσμου που φτάνει αυτούσια στις μέρες μας ως μανιάτικο μοιρολόι.

Τα μοιρολόγια βέβαια δεν αποτελούν απλά θρηνωδίες, ούτε τελούνται αποκλειστικά ως επιθανάτιοι χαιρετισμοί. Το γνήσιο μανιάτικο μοιρολόι είναι ένα αυτοσχέδιο ιστορικό ποίημα που εκφράζει έναν κόσμο αξιών πλασμένο στο πέρασμα του χρόνου απ' τους σκληρούς Έλληνες των απρόσιτων πλαγιών του Ταϋγέτου.

Στο μοιρολόι του Δυρού, αυτό που η λαϊκή ψυχή έπλασε για τη διάσωση της μνήμης της ένδοξης και σωτήριας μάχης, διαφαίνεται ξεκάθαρα η αδιάσπαστη συνέχεια του ελληνικού φύλου στην αέναη ροή του χρόνου-μια συνέχεια ταυτισμένη με το αίμα, το αίμα των μαχητών απ' τις φονικές συγκρούσεις στο κάστρο της Τροίας, μέχρι την επιθετική ορμή των Μανιατών κατά των πολυάριθμων αιγυπτιακών ορδών...

«...οι άντρες όλοι ελείπασι, ήτα στη Βέργα τα' Αρμυρού
όπου Τρωάδα ο πόλεμος επάαινε μερόνυχτα..»

Η πολεμική παράδοση του κόσμου αυτού πέρασε αυτούσια στις επόμενες γενιές κι έγινε η απαρχή ενός νέου κύκλου αγωνιστών και ποιητών. Αυτών που έμελλε να κρατήσουν ζωντανή την Ελλάδα στα σκοτεινά χρόνια που θα ακολουθούσαν. Απ' τη ζύμωση των στοιχείων αυτών με τους μυστικούς πόθους της λαϊκής ψυχής γεννιέται στις απάτητες κορυφές της Οίτης και του Ολύμπου ένα μέλος λιτό με μια απλότητα δωρική και μια ένταση πολεμική. Το κλέφτικο τραγούδι...

"Νε σεις βουνά-ψηλά βουνά, κι εσείς κοντοραχούλες,
τ' έχετε που μαλώνετε, τ' έχετε που χτρευώστε;
Μη σας βαραίνουν τα νερά και τα πολλά τα χιόνια;
Δε μας βαραίνουν τα νερά και τα πολλά τα χιόνια,
παρ' μας βαραίν' η κλεφτουριά-οι Κολοκοτρωναίοι".

Ηλιακές μορφές οι κλέφτες, εικόνες σχεδόν απόκοσμες, σ' ένα φυσικό χώρο που η άγρια ομορφιά του φαντάζει ξένη για τη σύγχρονη ανθρώπινη ματιά. Σ' ένα φυσικό χώρο προορισμένο αποκλειστικά για αετούς, ή για άνδρες με τη χρυσή λάμψη του Ήλιου στο βλέμμα τους.

Πάνω στα ψηλά βουνά ανετράφη η εκλεκτή τάξη αυτών των ανδρών κατά την πολύχρονη ιστορική διαδρομή του ελληνικού φύλου. Κι αν οι κορυφές της Πίνδου, τα Άγραφα και το Μαίναλο-μέρη συνυφασμένα στη λαϊκή ψυχή με την πολεμική αρετή των κλεφτών-είναι για 'μας σήμερα στην ελεύθερη Ελλάδα, απ' τις λίγες ζωοδόχους πηγές, απ' τους λίγους συνδετικούς κρίκους με τη ζώσα Ιστορία μας, υπάρχουν και κάποια άλλα βουνά. Εικόνες κρυμμένες πίσω απ' την άχλη του μύθου και τις ιστορίες Πατέρων. Ο Πόντος...

Απ' το 2ομ.Χ. αιώνα ο Λουκιανός στο έργο "Περί ορχήσεως" κάνει εκτενή αναφορά στον αρχαίο πυρρίχιο-τον πιο παραστατικό πολεμικό χορό, κοινό για πολλά ελληνικά φύλα. Γύρω απ' τα Πλάτανα του Πόντου, στα ορεινά χωριά με τους φοβερούς πολεμιστές χορευόταν ως την καταστροφή ο επιβλητικός Σέρραχορός, ο πανάρχαιος ποντιακός πυρρίχιος. Όταν οι αιμοδιψείς ορδές του Τοπάλ Οσμάν κύκλωναν και τα τελευταία ερείσματα των ανταρτών, αυτοί αντρείοι και νικητές πλέον στο μεγάλο παιχνίδι του θανάτου, εμφανίζονταν ζωσμένοι τις σφαίρες τους για να τελέσουν μια μυσταγωγία πανάρχαια.

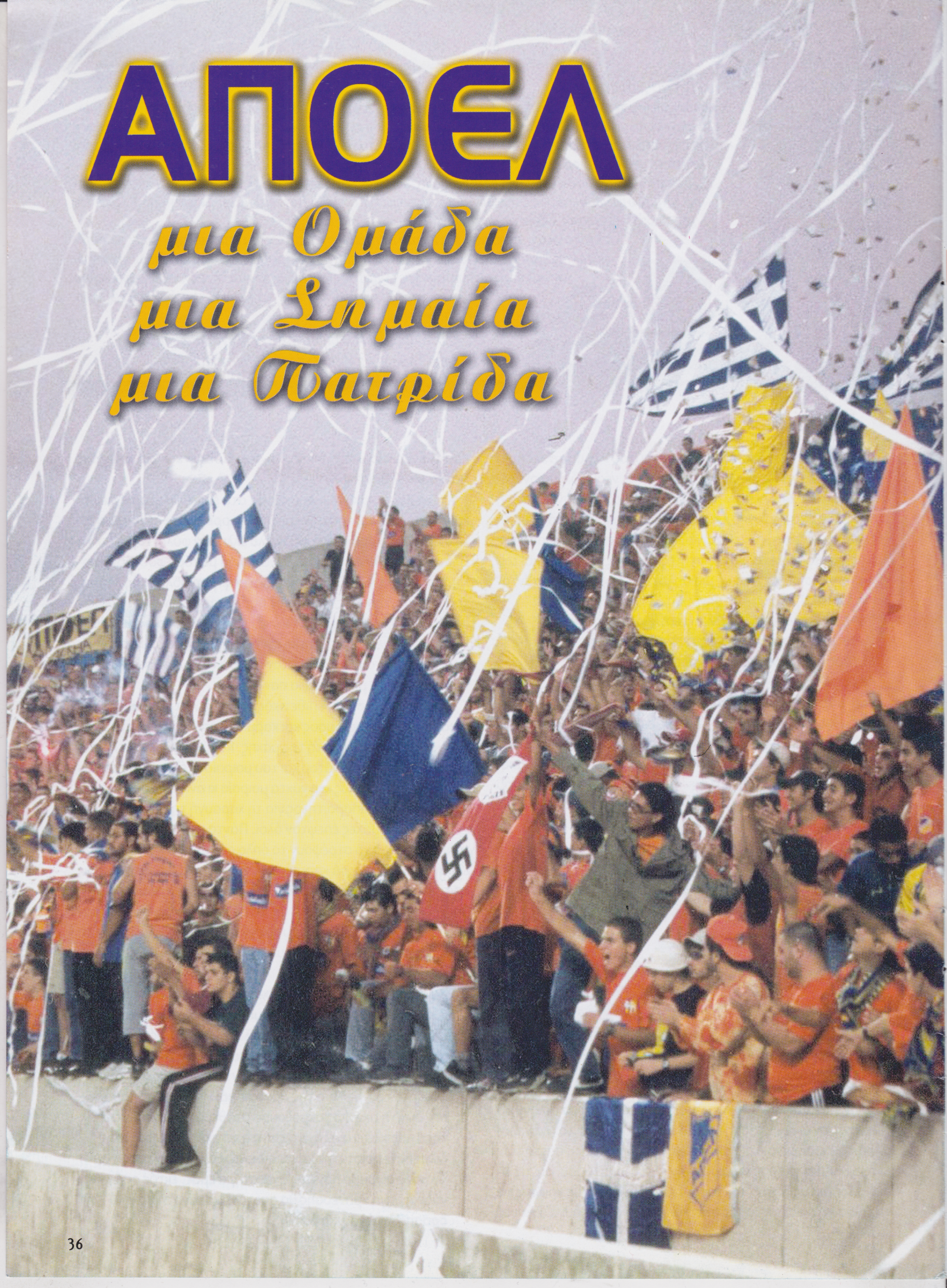
Έντονος, γρήγορος, επιθετικός ρυθμός. Αντρικές φιγούρες πιασμένες απ' τους ώμους και κορμιά νευρικά, παραδομένα σε μια έκσταση όμοια μ' αυτή της μάχης. Κορμιά ντυμένα στο μαύρο, το μαύρο του Θανάτου και του μοιραίου τέλους-μοιραίου κι αναπόφευκτου, όπως κι η νύχτα μοιραία κι αναπόφευκτα θα έρθει, πρόδρομος απαραίτητος για τη χαραυγή της νέας ημέρας.

Στις τελικές μάχες έπεφταν όλοι. Πάντα φυλώντας το τελευταίο φυσίγγι για να στρέψουν το όπλο στο μέτωπο, όταν όλα θα έχουν χαθεί. Τα νεκρά κορμιά τους έμειναν για πάντα εκεί, στις απάτητες κορυφές των βουνών του Πόντου, ιερά σύμβολα μνήμης, σαν πολεμική ιαχή μέσα απ' το βάθος του χρόνου, σαν τον ήχο της τρίχορδης λύρας που φλογίζει ψυχές και φωτίζει με τη μελωδική του λάμψη το άχρωμο σήμερα...

Χιλιάδες χρόνια, σα μια μονάχα στιγμή στη ροή του χρόνου, η ελληνική παράδοση επιμένει σαν το πιο ζωντανό κύτταρο στο φυλετικό ιστό του λαού μας. Η πρόκληση είναι μεγάλη - ασφυκτιώσα η νεολαία μας εν μέσω νέγρικων ακουσμάτων, οριεντάλ λικνισμάτων και άναρθρων κραυγών αναζητά τον αληθινό της προορισμό. Η λαϊκή μας παράδοση, αυτή η αιωνίως ακμάζουσα σταθερά που αναμφισβήτητα περικλείει ανεξήγητες ανατρεπτικές δυνάμεις ίσως δώσει την οριστική λύση των δεινών του καιρού μας.
Το μόνο σίγουρο πάντως είναι ότι για εμάς, εκτός από μοναδική πηγή έμπνευσης θα αποτελεί και κινητήριο ισχύ δράσης, αγώνος και θυσίας.

ΑΠΟΕΛ

μια Ομάδα
μια Σημαία
μια Πατρίδα

ΤΟΥ **Χρήστου Χρήστου**

Οι πρώτοι οργανωμένοι οπαδοί στην Κύπρο

"Μια μαγική λέξη, μια υπέροχη ιδεολογία, μια περηφάνια, μια δόξα και εν κατακλείδι μια δεύτερη θρησκεία για μένα και όσους πίστεψαν στον ΑΠΟΕΛΙΣΜΟ.
Οι ψυχές χιλιάδων ανθρώπων είναι σκλαβωμένες, είναι κάτι που συγκλονίζει βαθιά. Έχει σαγηνέψει πλούσιους και φτωχούς, επιστήμονες και εργάτες, μαθητές και κάθε τάξεως ανθρώπους. Ο ΑΠΟΕΛ είναι ΑΠΟΕΛ. Άλλη ερμηνεία δεν υπάρχει. Είναι μια λέξη που δεν αναλύεται, είναι φαινόμενο που γεννήθηκε πριν από 60 χρόνια στην Λευκωσία".

Τα πιο πάνω λόγια του αείμνηστου Νίκου Καρύδη αποτελούν το ευαγγέλιο της ΑΠΟΕΛίστικης ψυχής. Με γνώμονα τη διαφύλαξη των ιδανικών του ΑΠΟΕΛ και με γνώση του σημαντικού ρόλου τον οποίο διαδραματίζει ο Πανελλήνιος Σύνδεσμος Φιλάθλων ΑΠΟΕΛ διαγράφει την δική του πορεία μέσα από τα χρόνια.

Πολλά έχουν λεχθεί μέχρι σήμερα για την παρουσία αλλά και αναγκαιότητα των οργανωμένων οπαδών όχι μόνο στον ΑΠΟΕΛ, αλλά και σε πολλές άλλες ομάδες σχεδόν παγκόσμια. **Ο Παγκύπριος Σύνδεσμος Φιλάθλων ΑΠΟΕΛ ιδρύθηκε το 1979** με κύριο στόχο την ηθική συμπαράσταση προς την ομάδα μας. Από τότε μέχρι σήμερα ο Σύνδεσμος πέρασε δύσκολες στιγμές αφού ήταν πολλές οι φορές που λόγω διαφόρων προβλημάτων η λειτουργία του συνδέσμου ήταν τυπική.

ΠΕΙΡΑΤΕΣ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ (ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΟΜΑΔΑ ΟΠΑΔΩΝ Α.Π.Ο.Ε.Λ.)

Αγαπητοί φίλοι,
Στις αρχές του 2000 (έτος) 3 άτομα από την Λευκωσία, μετά από πιέσεις και σκέψεις φίλων, αγνώστων κ.α. ,αποφασίσαμε όπως ιδρύσουμε μια ανεξάρτητη ομάδα από ανθρώπους οι οποίοι θα μπορούσαν μέσα από αθλητικές εκδηλώσεις να έφερναν στο προσκήνιο όλα αυτά τα χρόνια μνημονικού 1974-2003. Κύπριοι και άλλοι αγωνίστηκαν σ' αυτό το νησί με ασπίδα τα κορμιά τους απέναντι σε εχθρούς , εισβολείς και κατακτητές. Ποίοι σ' αυτό το νησί τους τιμούν ακόμα Ποίοι Κύπριοι μας θυμίζουν καθημερινά την ύπαρξη τους. Λίγοι, πολύ λίγοι είναι αυτοί πράττοντας το μόνο στις ημερομηνίες εορτών, μνημόσυνων και εκδηλώσεων.
Ελλάδα μάθαμε από την κούνια, από γονείς που μας άνοιξαν τα μάτια και που σωστά έπραξαν.
ΕΛΛΑΔΑ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ, ΓΡΙΒΑΣ ΔΙΓΕΝΗΣ, ΕΟΚΑ ,

ΕΝΩΣΙΣ ΜΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ και πάρα πολλά άλλα είναι τα στοιχεία που μας φωτίζουν καθημερινά να μην ξεχνάμε ποτέ.
ΓΙ ΑΥΤΟ ΙΔΡΥΘΗΚΑΜΕ ΜΕ ΤΑ ΕΞΗΣ:
- Φανέλα χρώματος μαύρου. (Μας θυμίζει την θλίψη αυτού του λαού)
- Το σήμα άσπρο. <P> (Η επίσημη ονομασία μας πειρατές "pirates")
- Η ελληνική σημαία.

(Είμαστε ΕΛΛΗΝΟΚΥΠΡΙΟΙ, είμαστε ΕΛΛΗΝΕΣ)
Η ΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ:
- ΟΧΙ, ποτέ ξανά σε αυτούς που σε ποδοσφαιρικούς αγώνες έκαψαν ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΣΗΜΑΙΕΣ, που έβγαλαν τον ΕΘΝΙΚΟ ΙΕΡΟ ΣΤΑΥΡΟ από την ΣΗΜΑΙΑ και τοποθέτησαν σφυροδρέπανο.
- ΟΧΙ, ποτέ ξανά σ' αυτούς που με την στάση τους προκαλούν τον θυμό των Ελληνοκυπρίων με βρισιές και ενέργειες.
- ΟΧΙ, σ' αυτούς που βλέπουν μικρά παιδιά και τα γρονθοκοπούν με βάναυσο τρόπο, επειδή λέγονται ΑΠΟΕΛίστες ή Ελληνόπουλα.
- ΟΧΙ σ' αυτούς που με βανδαλισμούς κατάστρεψαν τα μνημεία αγωνιστών. (π.χ. το πρόσφατο του αρχηγού Γρίβα Διγενή στην Λεμεσό κ.α.)

Σε αυτά τα ερωτήματα γεννιόνται μερικές απορίες. Που είναι η δικαιοσύνη; Μα ξέρουμε όμως και τις απαντήσεις - ΑΔΥΝΑΜΙΑ λέει το κράτος.
Άρα λοιπόν τα συμπεράσματα είναι:
Δικαιοσύνη σε όλους από ανθρώπους που θα δικάζουν τα αδικήματα στην στιγμή και στην ώρα που διαπράχτηκαν.
"ΕΚΕΙ ΠΟΥ Ο ΝΟΜΟΣ ΚΑΤΑΝΤΑ ΑΔΙΚΙΑ. ΤΟΤΕ Η ΒΙΑ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΚΑΘΗΚΟΝ"
Οι Πειρατές λοιπόν είναι οι δικαστές στο νόμο των ισχυρών, στο νόμο της αδικίας και της δολιοφθοράς.
Μαζί θα αγωνιζόμαστε αν και είμαστε λίγοι σε αριθμό (75) άτομα στην φετινή χρονιά να φέρουμε εις πέρας τα έργα και τις ενέργειες που έπρεπε να είχαν τελειώσει οι προκάτοχοι μας.

"ΝΟΜΟΣ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ Η ΓΙΑ ΚΑΝΕΝΑ". Είναι το σύνθημα του κάθε Πειρατή
Αδέλφια Έλληνες ανοίξτε τα μάτια και πάρτε βαθιά το θέμα. Εδώ στην νήσο Κύπρο λίγοι είναι αυτοί που κάθε εβδομάδα σε ένα αγώνα, ή μια εκδήλωση έχουν την ελληνική σημαία να κυματίζει πάνω στο κορμί τους.
Το ερώτημα σ' αυτό είναι ένα. Οι άλλοι; Υποστηρικτές του Ernesto CheGuevara και

όποιου άλλου που δεν είχε ποτέ σχέση με την Κύπρο. Ντροπή λοιπόν να ζούμε έτσι.
Τελειώνοντας θα ήθελα να ευχαριστήσω τους ανθρώπους της ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ πού άφησαν να νοηθεί από τους ανθρώπους στην Κύπρο πως θα είστε άξιοι συμπαραστάτες στους αγώνες μας.
Αλληλοβοήθεια θα ήταν το κοινό μας στοιχείο και μαζί να μπορέσουμε στο μέλλον να ανατρέψουμε αυτό που ίσως μερικοί να πιστεύουν πως δεν μπορεί να ανατραπεί.
"ΓΕΝΝΗΘΗΚΑΜΕ ΚΑΙ
ΘΑ ΠΕΘΑΝΟΥΜΕ ΕΛΛΗΝΕΣ"

Ν.Σ.
ΙΔΡΥΤΙΚΟ ΜΕΛΟΣ
ΠΕΙΡΑΤΩΝ ΑΠΟΕΛ

Στην εξέδρα των πορτοκαλί ο τσε δεν έχει και την καλύτερη θέση...

Η αρχή των Πορτοκαλί...

Οι φανατικοί οπαδοί του ΑΠΟΕΛ, στο Μακάρειο στάδιο, καταλάμβαναν το μέρος της κερκίδας δεξιά των επισήμων και έδιναν βροντερά το παρών τους σε όλα τα γήπεδα. Τον Σεπτέμβρη του 1992 ο ΑΠΟΕΛ κληρώθηκε με την ΑΕΚ Αθήνας για το Ευρωπαϊκό πρωτάθλημα, με πρώτο παιχνίδι στην Νέα Φιλαδέλφεια. Ο Πανελλήνιος Σύνδεσμος Φιλάθλων ΑΠΟΕΛ οργάνωσε ομαδική εκδρομή για να παρακολουθήσει το παιχνίδι. Στο παιχνίδι οι οπαδοί της ΑΕΚ φορούσαν κίτρινα μπουφάν και τότε ήρθε η σκέψη στους οργανωτές της κερκίδας να φορήσουν και αυτοί ένα χρώμα σακάκι. Φτάνοντας στην Λευκωσία και συγκεκριμένα στο παιχνίδι του πρωταθλήματος με την ΑΕΛ, οι οργανωτές τις κερκίδας γύρισαν τα μπουφάν τους στο πορτοκαλί και ξεκίνησαν να κατευθύνονται απέναντι από τα δημοσιογραφικά θεωρία στο Μακάρειο δηλαδή **κάτω από το ρολόι του Μακάρειου**.Εκεί δηλαδή που βρίσκονταν οι οπαδοί της ΑΕΛ οι οποίοι έβλεπαν τους φανατικούς μας οπαδούς να κατευθύνονται πάνω τους και αναγκάστηκαν να μετακινηθούν σε άλλη κερκίδα. Έτσι η μερίδα των οπαδών που καταλάμβαναν τον χώρο κάτω από το ρολόι άρχισε να πληθαίνει και όλο και περισσότεροι άρχισαν να προσαρμόζονται με το πορτοκαλί χρώμα που αποτελούσε πλέων το σήμα κατατεθέν του φανατικού ΑΠΟΕΛίστα. Οι πορτοκαλί έμειναν εκεί στο ρολόι όπου και έγινε ο τόπος τους.

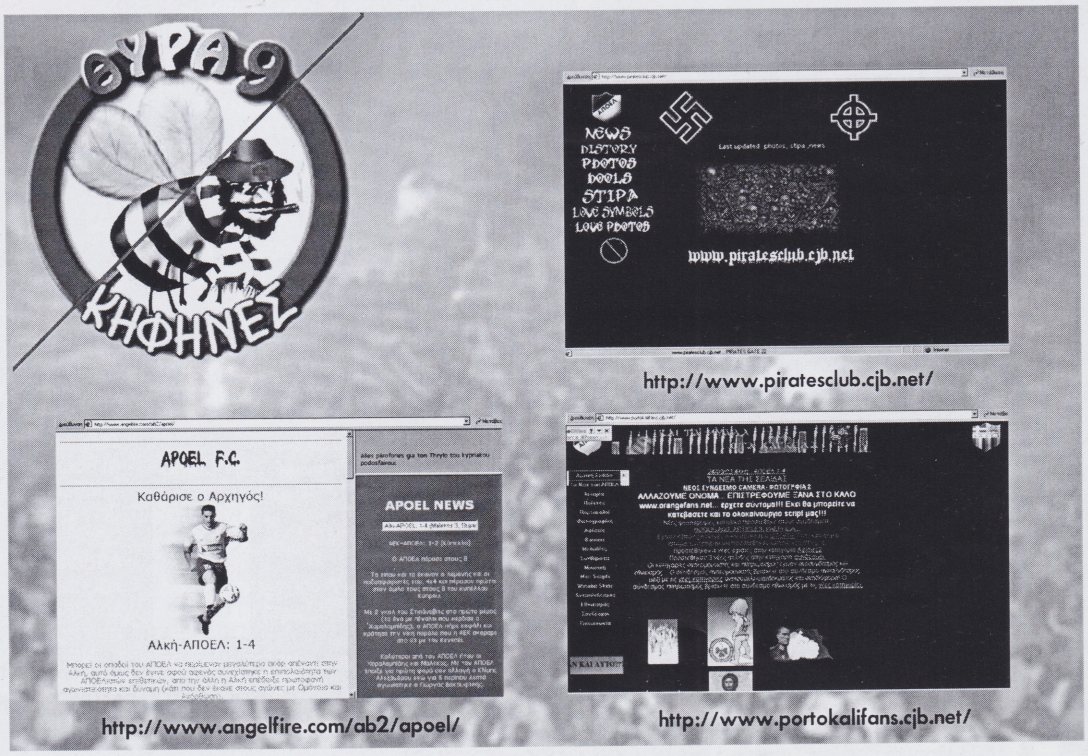
Εκείνη ήταν η ιστορική πρώτη μέρα των Πορτοκαλι, που έμελλε να γράψει ιστορία. Το **πορτοκαλί χρώμα** μπορεί να επιλέγηκε τυχαία, καθιερώθηκε όμως λόγο της επιμονής των φανατικών οπαδών μας να ξεχωρίζουν από τους οπαδούς άλλων ομάδων. Έντονα σχολιάστηκαν και καταπολεμήθηκαν οι Πορτοκαλί από την πρώτη μέρα ίδρυσης τους, ακόμη και μέχρι σήμερα. Αφορμή των διαφόρων εχθρών τους ήταν το χρώμα, το ότι είναι το χρώμα του χουλιγκανισμού αλλά ήταν και το χρώμα των ΝεοΝαζί, ακόμη και το ότι μαζί με τους Πορτοκαλί ήρθε και η έξαρση της βιας στα κυπριακά γήπεδα αλλά και πόλεις.

Καταπολεμήθηκαν τόσο έντονα επειδή ήταν κάτι πρωτόγνωρο για τα κυπριακά γήπεδα που έδινε μια διαφορετική νότα στα παιχνίδια του ΑΠΟΕΛ. Οι Πορτοκαλί ήταν και είναι η καλύτερη κερκίδα που πέρασε ποτέ από τα κυπριακά γήπεδα και παραμένει το μεγαλύτερο όπλο του ΑΠΟΕΛ. Πολλές φορές κατηγορήθηκαν για την έντονη αντιπαράθεση τους με το κατεστημένο των Κυπριακών γηπέδων και για την έντονη στάση τους σε διάφορα ζητήματα που χαρακτήριζαν το Κυπριακό ποδόσφαιρο.

Είναι όμως αμέτρητες οι φορές που οι **Πορτοκαλί και μόνο έκαναν περήφανη την Κύπρο** αλλά κυρίως το ΑΠΟΕΛ με μεγαλύτερες τιμές το 1993 όπου οι Πορτοκαλί βγήκαν 3η καλύτερη κερκίδα της Ευρώπης (1η Chelsea,2η ΠΑΟΚ Θύρα 4) και 3 χρόνια αργότερα το 1996, μια μεγαλύτερη τιμή αφού βγήκε 2η καλύτερη κερκίδα στην Ευρώπη μπροστά από κερκίδες θρύλους όπως της Μιλαν Ιταλίας και του ΠΑΟΚ. Πάντα αποτελούσε θέμα προς συζήτηση για την ατμόσφαιρα που δημιουργεί , αλλά και για τα όχι και λίγα παρατράγουδα που "πρόσφερε".

Η αξέχαστη χρονιά (1995-96) του νταμπλ σε ποδόσφαιρό και καλαθόσφαιρα συνδυάστηκε με την εντυπωσιακή **επαναδραστηριοποίηση του Συνδέσμου** και με την συγκλονιστική παρουσία του συζητήθηκε σε όλη την Ευρώπη. Από τότε μέχρι σήμερα ο Σύνδεσμος διέγραψε μια ανοδική πορεία και παρόλο που η πορεία της ποδοσφαιρικής ομάδας δεν ήταν η αναμενόμενη, οι οργανωμένοι οπαδοί κατάφερναν να μένουν συσπειρωμένοι.

Δεν κλείνουμε τα μάτια στα διάφορα προβλήματα που προέκυψαν με τις εκάστοτε διοικήσεις αφού είναι γνωστό πως οι οπαδοί του ΑΠΟΕΛ με μπροστάρηδες τους οργανωμένους σε πολλές περιπτώσεις ήρθαν σε ρήξη με παράγοντες, ποδοσφαιριστές και πολλούς άλλους. Θέλουμε να πιστεύουμε πως μαθαίνουμε από τα λάθη μας και είμαστε σίγουροι πως πάντα έχουνε σαν γνώμονα των πράξεων το καλώς νοούμενο συμφέρον του ΑΠΟΕΛ. Αν κάποτε οι διάφορες αποφάσεις μας κρίνο-

http://www.piratesclub.cjb.net/

http://www.angelfire.com/ab2/apoel/

http://www.portokalifans.cjb.net/

νται σαν ακραίες είναι επειδή σε αντίθεση με ορισμένους άλλους, εμείς βάζουμε πάνω από όλα τον ΑΠΟΕΛ.

Ο ΠΑΝ.ΣΥ.ΦΙ ΑΠΟΕΛ, σε αντίθεση με τους οργανωμένους άλλων ομάδων, λειτουργεί σαν μια ξεχωριστή οντότητα και δεν αποτελεί παράρτημα της κάθε διοίκησης. Εκφράζουμε τα ιδανικά της ομάδας μας και μας ενώνουν πολλά, **μα πάνω από όλα το Ε της λέξης ΑΠΟΕΛ.**

Ποίος μπορεί να ξεχάσει τους ΠΟΡΤΟΚΑΛΙ στον αγώνα Χειροσφαίρισης Κύπρου -Τουρκίας με τεντωμένα και αλύγιστα τα χέρια να τραγουδάνε περήφανοι τον Εθνικό Ύμνο, στέλλοντας σε όλους το μήνυμα πως είμαστε ανυπότακτοι στα σκυλιά. Υπήρξαν πάρα πολλές φορές που οι οπαδοί του ΑΠΟΕΛ έδειξαν να ξέρουν να εκτιμούν, να έχουν σωστή κρίση και άποψη για ότι αφορά την αγαπημένη μας ομάδα και όχι μόνον.

Η πορεία και το μέλλον του ΑΠΟΕΛ είναι άμεσα εξαρτώμενα με τον κόσμο του και το ενδιαφέρον που δείχνει. Η δύναμη του ΑΠΟΕΛ είναι ο κόσμος του και ο ΠΑΝ.ΣΥ.ΦΙ έχει σαν στόχο να είναι εκφράζει την άποψη του κόσμου στους εκάστοτε διοικούντες.

Ο πολιτιστικός ρόλος του ΠΑΝ.ΣΥ.ΦΙ.

Είναι πολλάκις διατυπωμένο ότι η μοναδική λέξη που μας εκφράζει ως Σύνδεσμο πέραν του "ΑΠΟΕΛ" είναι η Ελλάδα. Μέσα από τα γράμματα που σχηματίζουν το όνομα του ΑΠΟΕΛ έχουμε μεγαλώσει κρατώντας το Ε ως τρόπο ζωής μας. Είναι αυτό που μας χαρακτηρίζει και μας δίνει παλμό, ζωή, μα πάνω από όλα περηφάνια.

Ως μέλη ενός καθαρά Ελληνικού Συνδέσμου Φιλάθλων έχουμε διάφορα άλλα καθήκοντα πέραν των αθλητικών. Το βασικότερο από αυτά είναι να διαφυλάττουμε τα συμφέροντα του Ελληνισμού και των Ελλήνων του νησιού. Ένα από τα πολλά ιστορικά ρητά της Αρχαίας Ελλάδας είναι αυτό που κρατούμε ως γνώμονα και γύρο από αυτό περιστρέφονται οι Εθνικές μας ιδέες: "Είς οιωνώς Άριστος, Αμύνεσθαι περί Πατρις" Αυτό μας φορτώνει με τεράστιες υποχρεώσεις που ως Έλληνες δεν θα πρέπει να αδιαφορούμε σε οτιδήποτε συμβαίνει που διαταράσσει τα Εθνικά μας συμφέροντα. **Είμαστε, η Ελληνική νεολαία και η επόμενη γενιά που θα πολεμήσει για τα δικαιώματα και ιδανικά μας.** Ως Πανελλήνιος Σύνδεσμος Φιλάθλων νιώθουμε την ανάγκη να διοργανώνουμε εκδηλώσεις για αυτό τον Ιερό σκοπό και να υποστηρίζουμε κάθε αγώνα που έχει αυτοσκοπό του το Ελληνιστικό συμφέρον.

Συνάμα, θα πρέπει να βρισκόμαστε σε συνεχή επαγρύπνηση για να αναγνωρίζουμε και να καταδικάζουμε ενέργειες που εξευτελίζουν την Πατρίδα μας και να επεμβαίνουμε δυναμικά όπου νιώθουμε την ανάγκη μιας πιο οργανωμένης παρουσίας.

Η εξέδρα των "Πειρατών"

Στις 23 Φεβρουαρίου 2003 οι ΑΠΟΕΛίστες υψώνουν την "απαγορευμένη" σημαία στην Λεμεσό και προκαλούν την οργή των αριστεριστών δημοσιογράφων... που τους θεωρούν το απόλυτο κακό

Αμέτρητες είναι οι φορές που κατηγορηθήκαμε για ανάρμοστη συμπεριφορά. Μήπως δηλαδή θα έπρεπε να δεχτούμε σιωπηρά και σαν πρόβατα την κοινή συναυλία του Ρουβά στην τάφρο, την συνδιοργάνωση των τελικών αγώνων του Ευρωπαϊκού Κυπέλλου της Ελλάδας με την Τουρκία και την κάθοδο της Άντζελας Δημητρίου. Η μήπως θα έπρεπε να κρατήσουμε μια πιο ήπια στάση στον αγώνα χειροσφαίρισης της Κύπρου με την Τουρκία που κατακλείσαμε το Ελευθερία και μας άκουσε η Σμύρνη και η Αγιά Σοφιά να τραγουδάμε τον Εθνικό μας Ύμνο. **Κρατούμε σφικτά, τα λάβαρα και τα προστάζουμε μπροστά σε κάθε ανθελληνική πρόκληση που προσπαθεί να μας βλάψει.** Κυματίζουμε ψηλά την Γαλανόλευκη που ταξιδεύει μαζί μας σε κάθε γωνιά του κόσμου, όπου και αν αγωνίζεται ο ΑΠΟΕΛ. Η Ελληνική ψυχή μας δίνει την μάχη της κερκίδας σε όποιο γήπεδο και αν αγωνίζεται η ομάδα μας. Ανατριχίλα και θαυμασμό προκάλεσαν οι τεράστιες Ελληνικές σημαίες με την Κύπρο στο κέντρο, που αναδιπλώθηκαν στης κερκίδες της Νέας Φιλαδέλφιας στο Ευρωπαϊκό παιχνίδι με την ΑΕΚ. Δέος προκάλεσε τα μεγάλο πανό ότι πρωτεύουσα και των ΑΠΟΕΛιστών δεν είναι άλλη από την Κωνσταντινούπολη.

Αυτό είναι ο ρόλος του Πανελληνίου Συνδέσμου Φιλάθλων ΑΠΟΕΛ πέραν από την ηθική υποστήριξη της ομάδας και όσα συνάδουν με αυτό. Αυτός θα πρέπει να είναι και ο ρόλος κάθε Συνδέσμου που θέλει να λέγεται Ελληνικός. Είμαστε οι Ακρίτες, οι προασπιστές των ιδανικών της Πατρίδος και είμαστε εμείς που όταν έρθει εκείνη η Άγια ώρα είμαστε έτοιμοι για αγώνα, ακόμα και ένοπλο με μόνο σκοπό την απελευθέρωση της Κύπρου και την εξάπλωση του Ελληνισμού. Δεν θα ήταν υπερβολή να πω ότι ανάμεσα στους οπαδούς που κατηγορούν πολλοί κάθε εβδομάδα βρίσκονται οι μελλοντικοί αγωνιστές, ήρωες και ηγέτες της Πατρίδας. Είμαστε οι άγρυπνοι φρουροί του Ελληνισμού και των Εθνικών Ιδανικών παίρνοντας δύναμη από μια Ιδέα, Μια Ομάδα για Μια Ζωή.

ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ Β' ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ
σειρά Σύνθημα
ΗΜΕΡΑΙ ΤΩΝ ΡΟΔΩΝ, ΗΜΕΡΑΙ ΧΑΡΑΣ
ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΟΝ — ΚΡΗΤΗΝ...
ΕΙΣ ΤΗΝ ΦΩΤΟΘΑΛΑΣΣΑΝ ΤΗΣ ΕΡΗΜΟΥ
Σύνθημα
1 - ΤΕΥΧΟΣ ΙΟΥΛΙΟΣ 1941
ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ
ΣΤΑ ΠΕΡΙΠΤΕΡΑ
ΘΑ ΤΟ ΒΡΕΙΤΕ ΣΤΙΣ ΑΡΧΕΣ ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ
ΣΤΑ ΠΕΡΙΠΕΡΑ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ
ΚΑΙ ΣΤΑ ΤΕΛΗ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΣΤΗΝ ΥΠΟΛΟΙΠΗ ΕΛΛΑΔΑ
Ζήστε την εμπειρία του Β' Π. Π.
μέσα από την πλήρη ανατύπωση
του περιοδικού "ΣΥΝΘΗΜΑ"
Μιλούν οι πρωταγωνιστές...
ΛΟΓΧΗ εκδόσεις
Χαρ. Τρικούπη 14 Αθήνα τηλ 2103611590 logxi@mail.gr